

Butlletí del Consell General

Núm. 7/2013

Casa de la Vall, 8 de març del 2013

SUMARI

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Admissió a tràmit i publicació del **Projecte de llei de competència efectiva i protecció del consumidor**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 2*

Admissió a tràmit i publicació del **Projecte de llei de l'Institut Nacional Andorrà de Finances**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 15*

2.2 Proposicions de llei

Admissió a tràmit i publicació de la **Proposició de llei de modificació de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració**, i obertura del termini de presentació del criteri del Govern. *pàg. 40*

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.6 Tractats internacionals

Admissió a tràmit i publicació de la **Publicació de les esmenes al paràgraf I del Protocol adjunt sobre petites quantitats relatiu a l'Acord entre el Principat d'Andorra i l'Agència Internacional de l'Energia Atòmica relatiu a l'aplicació de garanties en el marc del Tractat sobre la no proliferació de les armes nuclears**. *pàg. 50*

4- IMPULS I CONTROL DE L'ACCIÓ POLÍTICA DEL GOVERN

4.4.1 Preguntes

Publicació de les preguntes amb resposta escrita del Govern presentades pel M. I. Sr. David Rios Rius, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 7 de març del 2013, relatives a l'import de 1,67M d'euros liquidats el 2012 al projecte "CG2 Soldeu-Pas de la Casa i accessos" del concepte "Béns destinats a l'ús general", (Reg. Núm. 143). *pàg. 51*

5- ALTRA INFORMACIÓ

5.2 Convocatòries

Convocatòria d'una Sessió Tradicional del Consell General pel dia 14 de març del 2013. *pàg. 51*

Convocatòria d'una sessió informativa pública del M. I. Sr. Francesc Camp Torres, ministre de Turisme i Medi Ambient, davant de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient, pel dia 18 de març del 2013. *pàg. 51*

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 7 de març del 2013, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 4 de març del 2013, sota el títol **Projecte de llei de competència efectiva i protecció del consumidor**, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei i procedir a la seva tramitació com a tal.
2. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 4 d'abril del 2013, a les 13.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 7 de març del 2013

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Projecte de llei de competència efectiva i protecció del consumidor

Exposició de motius

L'article 28 de la Constitució del Principat d'Andorra reconeix la llibertat d'empresa en el marc de l'economia de mercat de conformitat amb les lleis. Alhora, l'article 32 de la norma fonamental confereix a l'Estat la possibilitat d'intervenir en l'ordenació del sistema econòmic, en el marc de l'economia de mercat, per contribuir al benestar general de la societat. D'acord amb aquests dos mandats constitucionals, l'adopció d'aquesta llei persegueix la millora de les condicions d'eficiència en el mercat amb l'objectiu últim de contribuir al benestar del conjunt de la societat andorrana.

Atès que avui dia existeix al Principat d'Andorra una normativa limitada en relació amb certes pràctiques contràries a les finalitats anunciades i tenint en compte l'existència de normes similars en la majoria de països desenvolupats, s'ha optat per promulgar l'adopció d'un text legal que reguli els àmbits materials relacionats amb la competència i la protecció dels interessos dels consumidors. Així doncs, les matèries incloses en aquesta llei són tres:

la defensa de la competència, la competència deslleial i la protecció del consumidor.

En primer lloc, en matèria de defensa de la competència, aquesta llei té com a objectiu aconseguir que les empreses operin de manera independent en el mercat i sotmeses a la pressió competitiva que exerceixen les unes sobre les altres.

En segon lloc, en matèria de competència deslleial, aquesta llei pretén limitar les pràctiques deslleials i deshonestes en l'àmbit industrial i comercial.

En tercer lloc, en matèria de protecció del consumidor, aquesta llei té com a finalitat modernitzar la normativa existent al Principat d'Andorra amb la voluntat de garantir als ciutadans l'accés als béns i serveis de forma eficient.

En darrer lloc, aquesta llei preveu els mecanismes administratius i judicials encaminats, d'una banda, a assegurar que els perjudicats per conductes anticompetitives, deslleials o contràries als drets bàsics dels consumidors puguin gaudir d'una tutela plena i efectiva dels seus drets incloent les indemnitzacions corresponents pels danys i perjudicis que hagin sofert. D'altra banda, es pretén garantir que en els casos especialment greus, en què es vegi afectat l'interès públic, els organismes de l'Estat tinguin mecanismes suficients per sancionar els infractors.

La part final d'aquesta llei estableix la derogació expressa de la llei de protecció del consumidor, del 31 de juliol de 1985, i de les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin al que estableix aquesta llei.

Aquesta llei s'estructura en 5 títols, 58 articles, 1 disposició addicional, 1 disposició derogatòria i 1 disposició final.

El títol I estableix, respectivament, l'àmbit objectiu d'aplicació d'aquesta llei i les definicions rellevants a l'efecte d'interpretar-les.

El títol II conté les disposicions relatives a la defensa de la competència i s'estructura en dos capítols: un de relatiu a les conductes prohibides i l'altre al control de les operacions de concentració. En el primer capítol, relatiu a les conductes prohibides, s'estableix la prohibició dels acords restrictius de la competència i de l'abús de posició dominant, es preveuen les conductes exemptes i les conductes considerades de menor importància i es regula l'aplicació de les disposicions de defensa de la competència a les conductes d'Estat i d'empreses encarregades de la gestió de serveis d'interès econòmic general. En el segon capítol es detallen les operacions de concentració econòmica que, si compleixen els llistats previstos per aquesta llei, queden subjectes a la notificació al ministeri

competent en matèria d'economia, i s'estableix el procediment que cal seguir així com les conseqüències de no dur a terme la notificació.

El títol III conté les disposicions relatives a la competència deslleial. En particular, s'estableix una prohibició general de les conductes considerades deslleials, se'n regula l'àmbit objectiu i subjectiu d'aplicació i s'inclou una enumeració oberta dels actes considerats deslleials. Aquest títol també és aplicable a les conductes de l'Estat i d'empreses encarregades de la gestió de serveis d'interès econòmic general.

El títol IV, que conté les disposicions relatives a la protecció del consumidor, s'estructura en cinc capítols. El capítol primer inclou els principis informadors del dret de consum, el capítol segon regula els drets bàsics de les persones consumidores i identifica els col·lectius especialment protegits, el capítol tercer conté la regulació dels requisits comuns a totes les relacions de consum, el capítol quart estableix el règim d'infraccions i sancions i, per acabar, el capítol cinquè conté els articles relatius a la protecció administrativa del consumidor.

El títol V regula l'exercici judicial de les accions reconegudes en virtut d'aquesta Llei, el procediment judicial que cal seguir i estableix l'afectació de l'interès general com a criteri d'intervenció del Ministeri Fiscal. Aquest títol també estableix el règim de confiscació de beneficis en els supòsits en què s'hagi produït una afectació a l'interès general. A més, inclou una remissió a les funcions i facultats del Ministeri Fiscal previstes en la legislació que el regula. Així mateix, en aquest títol s'estableix a favor del ministeri competent en matèria d'economia la representació del Principat d'Andorra davant els fòrums internacionals en matèria de competència.

Títol I. Disposicions generals

Article 1. Objectiu i àmbit d'aplicació territorial

1. Aquesta Llei té com a objectiu essencial promoure la competència efectiva i lleial entre tots els que participen en el mercat per augmentar l'eficiència en la gestió dels factors de producció i distribució de la societat andorrana en benefici dels consumidors, així com l'establiment de les normes per a la defensa dels interessos de les persones consumidores.

2. Aquesta Llei és aplicable a les conductes que tinguin efectes al Principat d'Andorra, amb independència d'on es produeixin les conductes i del domicili dels actors.

Article 2. Definicions

a) Per “mercat rellevant” s'entén el mercat de referència on es donen unes condicions generals en

què venedors i compradors intercanvien béns o serveis considerats intercanviables o substituïbles entre si per raó de les seves característiques, els seus preus i els seus usos. El mercat rellevant implica la determinació dels límits geogràfics que identifiquen grups de venedors i compradors de béns o serveis on és probable que es restringeixi la competència.

b) Per “competidor” s'entén qualsevol operador econòmic que vengui productes o ofereixi serveis substitutius dels d'una empresa, o pugui entrar en el mercat en un període inferior a un any sense necessitat de dur a terme inversions importants.

c) Per “operadors econòmics” s'entén el conjunt de persones físiques o jurídiques que prenen decisions econòmiques en el mercat, incloent-hi els consumidors.

d) Per “posició dominant” s'entén la situació en què una empresa, per si sola o conjuntament amb altres empreses, està en condicions d'influir en els preus de mercat d'un determinat bé o servei o d'un grup de béns o serveis.

e) Per “supòsits d'afectació de l'interès general” s'entendran els que afectin un nombre significatiu d'operadors econòmics o els que tinguin per objecte un bé o un servei bàsic.

f) Per “consumidors” o “persones consumidores” s'entenen les persones físiques o jurídiques que actuen en el marc de les relacions de consum en un àmbit aliè a una activitat empresarial o professional. Qualsevol referència que es faci en aquesta Llei al concepte de persona consumidora s'entén que és feta a la persona consumidora o usuària en tant que gaudeix de béns i serveis fruit de l'activitat empresarial en el mercat.

g) Per “empresari” s'entén qualsevol persona física o jurídica, pública o privada, que, en l'acompliment d'un negoci, un ofici o una professió, comercialitza béns o serveis o, de qualsevol altra manera, actua en el marc de la seva activitat empresarial o professional.

h) Per “col·lectius especialment protegits” s'entenen els col·lectius que, per la concurrència de determinades característiques, són especialment vulnerables pel que fa a les relacions de consum. En particular, són col·lectius especialment protegits els infants i els adolescents, les persones grans, les persones malaltes, les persones amb discapacitats i qualsevol altre col·lectiu en situació d'inferioritat o indefensió especials.

i) Per “relació de consum” s'entén qualsevol relació establerta entre, d'una banda, empresaris, intermediaris o l'Administració com a prestadora de béns i serveis i, d'altra banda, les persones consumidores. Aquesta relació comprèn la

informació, l'oferta, la promoció, la publicitat, la comercialització, la utilització, la venda, i el subministrament de béns i serveis, i també les obligacions que en derivin.

j) Per “garantia legal” s'entén el deure que té tot empresari de reparar o substituir el bé o servei venut durant el període establert a l'article 30.

k) Per “garantia comercial” s'entén l'acord en virtut del qual l'empresari es compromet a ampliar la garantia legal durant un període determinat de conformitat amb l'article 30.

Títol II. Defensa de la competència

Capítol primer. Conductes prohibides

Article 3. Prohibició d'acords restrictius de la competència

1. Resten prohibits tots els acords, decisions i pràctiques concertades entre operadors econòmics, incloses les recomanacions d'associacions empresarials, els efectes dels quals impedeixin, restringeixin o falsegin el joc de la competència en un mercat.

2. Els acords, decisions i pràctiques concertades prohibits poden consistir, entre d'altres, en:

a) fixar, directament o indirectament, els preus o altres condicions comercials de compra o de venda de béns o serveis;

b) limitar o controlar la producció, les importacions, els mercats, el desenvolupament tècnic o les inversions;

c) repartir-se els mercats o les fonts de subministrament;

d) aplicar a terceres persones contractants condicions desiguals per a prestacions equivalents que els ocasionin un desavantatge competitiu, i/o

e) subordinar la subscripció de contractes a l'acceptació de prestacions suplementàries que, per la seva naturalesa o segons els usos mercantils, no tinguin relació amb l'objecte dels contractes en qüestió.

3. Els negocis jurídics que resultin de les conductes prohibides per aquest article seran nuls de ple dret.

Article 4. Conductes exemptes

La prohibició recollida a l'article anterior no és aplicable a cap acord, decisió o pràctica concertada entre operadors econòmics, incloses les recomanacions d'associacions empresarials, que compleixi les condicions cumulatives següents:

a) contribuir a millorar la producció o la distribució dels béns o serveis, o a fomentar el progrés tècnic o econòmic;

b) reservar als usuaris una participació equitativa en el benefici que se'n derivi;

c) no imposar a les empreses interessades restriccions que no siguin indispensables per assolir aquests objectius, i

d) no donar a aquestes empreses la possibilitat d'eliminar la competència respecte a una part substancial dels béns o serveis en qüestió.

Article 5. Conductes de menor importància

1. La prohibició recollida a l'article 3 no s'ha d'aplicar a les conductes que, per l'escassa importància dels seus efectes, no siguin susceptibles d'afectar la competència.

2. En tot cas, s'inclouen en el concepte de “conductes de menor importància” les conductes en què la quota de mercat conjunta de les empreses participants no superi, en cap dels mercats rellevants afectats per una conducta determinada:

a) el líndar del 10%, quan l'acord té lloc entre empreses presents en el mateix nivell de producció o comercialització (acord horitzontal);

b) el líndar del 15%, quan l'acord té lloc entre empreses presents en diferents nivells de producció o comercialització (acord vertical);

c) quan es tracti d'un acord mixt vertical/horitzontal, o quan sigui difícil de classificar, s'aplica el líndar del 10%.

3. En cap cas les conductes següents es consideren de menor importància:

a) fixar, directament o indirectament, els preus de compra o de venda, o altres condicions de transacció no equitativa, de béns o serveis a tercers;

b) limitar o controlar la producció, les importacions, els mercats, el desenvolupament tècnic o les inversions, i/o

c) repartir-se els mercats o les fonts de subministrament.

Article 6. Prohibició d'abús de posició dominant

1. Resten prohibides les conductes que constitueixin un abús d'una posició dominant, tant individual com col·lectiva, en el mercat i els efectes de les quals o bé perjudiquin els consumidors, o bé contribueixin al tancament injustificat del mercat.

2. Les pràctiques abusives prohibides poden consistir, entre d'altres, en:

a) la imposició, directament o indirectament, de preus de compra o de venda de béns o serveis o d'altres condicions de transacció no equitatives;

b) la limitació de la producció, les importacions, els mercats o el desenvolupament tècnic en perjudici dels consumidors;

c) l'aplicació a tercers contractants de condicions desiguals per a prestacions equivalents, que els ocasionin un desavantatge competitiu, i/o

d) la subordinació de la subscripció de contractes a l'acceptació, pels altres contractants, de prestacions suplementàries que no tinguin relació amb l'objecte dels contractes en qüestió.

3. Els negocis jurídics que resultin de les conductes prohibides per aquest article seran nuls de ple dret.

Article 7. Conductes de l'Estat o d'empreses encarregades de la gestió de serveis d'interès econòmic general

Els articles d'aquest títol s'apliquen als actes duts a terme per l'Estat o per les empreses encarregades de la gestió de serveis d'interès econòmic general, excepte les disposicions legislatives en contrari.

Capítol segon. Control de concentracions

Article 8. Definició de concentració econòmica

1. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén que es produeix una concentració econòmica quan tingui lloc un canvi estable de control de la totalitat o part d'una o més empreses com a conseqüència de:

a) la fusió de dos o més empreses que anteriorment eren independents;

b) l'adquisició per part d'una empresa del control sobre la totalitat o part d'una o més empreses; o

c) la creació d'una empresa en participació i, en general, l'adquisició del control conjunt sobre una o més empreses, quan aquestes desenvolupin de forma permanent funcions d'una entitat econòmica autònoma.

2. El control a què fa referència l'apartat anterior resulta dels contractes, els drets o de qualsevol altre mitjà que, tenint en compte les circumstàncies de fet i de dret, confereixin la possibilitat d'exercir una influència decisiva sobre les decisions estratègiques d'una empresa com ara, entre d'altres, mitjançant:

a) drets de propietat o d'ús de la totalitat o de part dels actius d'una empresa; o

b) contractes, drets o qualsevol altre mitjà que permeti influir decisivament sobre la composició, les deliberacions o les decisions dels òrgans de govern de l'empresa.

3. No tindran la consideració de concentracions econòmiques:

a) La mera redistribució de valors o actius entre empreses d'un mateix grup.

b) La tinença amb caràcter temporal de participacions que s'hagin adquirit en una empresa per a la revenda per part d'una entitat de crèdit o

una altra entitat financera o companyia d'assegurances, l'activitat normal de les quals inclogui la transacció i la negociació de títols per compte propi o per compte de tercers, sempre que els drets de vot inherents a aquestes participacions no s'exerceixin per determinar el comportament competitiu de l'empresa en qüestió, o només s'exerceixin amb la finalitat de preparar la transmissió de la totalitat o de part de l'empresa o dels seus actius o la transmissió de les participacions, i sempre que la transmissió es produeixi en el termini d'un any des de la data d'adquisició.

c) L'adquisició de control per part d'una persona en virtut d'un mandat conferit per una autoritat pública d'acord amb la normativa en matèria de suspensió de pagaments i fallida vigent en cada moment.

Article 9. Concentracions econòmiques subjectes a notificació

1. S'han de notificar al ministeri competent en matèria d'economia les concentracions econòmiques en què:

a) el conjunt de les empreses partícips en l'operació de concentració assoleixin, d'acord amb la informació pública disponible, una quota igual o superior al 50% en qualsevol mercat rellevant al Principat d'Andorra, i

b) com a mínim dos de les empreses partícips obtinguin individualment un volum de negocis anual al Principat d'Andorra de més de 2,5 milions d'euros.

2. Quan dos o més operacions de concentració es realitzin en un període de dos anys entre els mateixos compradors i venedors, a fi de verificar el compliment dels criteris previstos a l'apartat anterior, es considerarà una única operació de concentració realitzada quan tingui lloc la segona operació.

Article 10. Procediment de notificació i vigilància de les concentracions econòmiques

1. En els supòsits en què una operació de concentració compleixi els requisits previstos a l'article 9, els que adquireixin el control d'una empresa, ja sigui de forma exclusiva o conjunta, han de notificar l'existència de l'operació de concentració econòmica al ministeri competent en matèria d'economia abans d'executar-la.

2. La notificació de l'operació ha d'incloure una explicació breu de les activitats de les empreses partícips al Principat d'Andorra així com de l'impacte que l'operació pugui tenir en els mercats de producte o servei afectats.

3. El ministeri competent en matèria d'economia té la facultat de vigilar el comportament econòmic de

les empreses partícips en una operació de concentració notificada.

Article 11. Infraccions i sancions

1. En el marc del control de concentracions, es consideren infraccions les conductes següents:

a) No notificar al ministeri competent en matèria d'economia una operació de concentració subjecta a notificació quan s'hi estigui obligat en virtut de l'article 9.

b) No subministrar al ministeri competent en matèria d'economia qualsevol informació sol·licitada o haver subministrat informació incompleta, incorrecta, enganyosa o falsa.

2. Les infraccions previstes en l'apartat anterior poden comportar una sanció per a l'empresa infractora fins al 5% del volum de negocis obtingut en l'exercici anterior a l'any d'imposició de la sanció.

Article 12. Òrgan competent

1. L'òrgan competent per incoar i resoldre els expedients sancionadors en aplicació de l'article 11 és el ministre competent en matèria d'economia.

2. La instrucció dels expedients correspon als tècnics designats pel ministre competent en matèria d'economia.

Article 13. Expedient sancionador

1. La constatació d'una infracció comporta la incoació de l'expedient sancionador corresponent d'acord amb el que disposi la normativa en matèria de procediments administratius sancionadors vigent en cada moment.

2. Contra la resolució dictada pel ministre competent en matèria d'economia es pot interposar recurs d'acord amb el que disposi la normativa en matèria de recursos administratius vigent en cada moment.

Article 14. Criteris de graduació de les sancions i reincidència

1. Per determinar l'import de les sancions dins del límit previst a l'article 11.2 es tenen en compte els criteris de graduació següents:

a) el grau d'intencionalitat;

b) la conducta general d'una o de les diverses empreses partícips en l'operació de concentració en relació amb el compliment de la normativa en matèria de defensa de la competència;

c) la inobservança d'una o de les diverses empreses partícips en l'operació de concentració dels requeriments, les recomanacions o els advertiments del ministeri competent en matèria d'economia en relació amb la normativa en matèria de defensa de la competència;

d) la reincidència.

2. S'entén que hi ha reincidència quan en el moment de cometre la infracció l'empresa infractora hagi estat sancionada per resolució ferma per una acció o omissió constitutiva d'una infracció en matèria de control de concentracions.

Article 15. Prescripció de les infraccions i sancions

1. Les infraccions previstes a l'article 11 prescriuen en el termini de tres anys a comptar de la data de la comissió de la infracció.

2. Les sancions prescriuen en el termini de tres anys, a comptar de la data de notificació de la resolució sancionadora esdevinguda ferma.

Títol III. Competència deslleial

Article 16. Disposició general

1. Resten prohibits tots els actes de competència deslleial.

2. Es considera un acte de competència deslleial tot comportament que resulti objectivament contrari a les exigències de la bona fe i distorsioni el comportament econòmic del consumidor o el client mitjà, minvant la seva capacitat d'adoptar una decisió amb ple coneixement de causa, fent així que prengui una decisió sobre el seu comportament econòmic que d'una altra manera no hauria pres.

Article 17. Àmbit objectiu d'aplicació

1. Els comportaments previstos en aquest títol tenen la consideració d'actes de competència deslleial sempre que es realitzin en el mercat i tinguin finalitats competitives.

2. Es presumeix la finalitat competitiva de l'acte quan, per les circumstàncies en què es realitzi, sigui objectivament idoni per promoure o assegurar la incorporació en el mercat de béns o serveis propis o d'un tercer.

3. Aquest títol també és aplicable a qualsevol acte de competència deslleial realitzat abans, durant i després d'una transacció comercial o contracte, independentment que aquest arribi a celebrar-se o no, sempre que hagi produït efectes en el mercat.

Article 18. Àmbit subjectiu d'aplicació

1. Aquest títol és aplicable als operadors econòmics sense que sigui necessària l'existència d'una relació de competència entre el subjecte actiu i el subjecte passiu.

2. Aquest títol també és aplicable als actes duts a terme per l'Estat o per empreses encarregades de la gestió de serveis d'interès econòmic general, excepte disposicions legislatives en sentit contrari.

Article 19. Actes de competència deslleial

En tot cas, es considera deslleial:

- a) Tot comportament que creï confusió en relació amb l'activitat, els béns, els serveis, altres prestacions, o amb l'establiment o les relacions mercantils d'una tercera persona.
- b) La realització o la difusió de manifestacions inexactes, falses o discriminatòries sobre l'activitat, els béns, els serveis, altres prestacions, o sobre l'establiment o les relacions mercantils d'una tercera persona que menyscabin la seva credibilitat en el mercat.
- c) La comparació pública, inclosa la publicitat comparativa, mitjançant una al·lusió explícita o implícita a un competidor, llevat que es faci de manera objectiva entre una o més característiques essencials, pertinents, verificables i representatives dels béns o serveis que tinguin la mateixa finalitat o satisfacin les mateixes necessitats.
- d) La imitació de prestacions d'un tercer quan generi confusió als consumidors respecte a la prestació o comporti un aprofitament indegut de la reputació o l'esforç aliens.
- e) L'aprofitament indegut, en benefici propi o aliè, dels avantatges de la reputació industrial, comercial o professional adquirida per altri en el mercat.
- f) La divulgació o l'explotació, sense autorització per part del seu titular, de secrets industrials o de qualsevol altra espècie de secrets empresarials als quals s'hagi tingut accés legítimament, però amb deure de reserva, o il·legítimament, sempre que s'hagi efectuat amb ànim d'obtenir un benefici, propi o d'un tercer.
- g) La inducció de treballadors, proveïdors, clients i d'altres obligats a infringir els deures contractuals bàsics que han contret amb els competidors.
- h) Prevaldre's en el mercat d'un avantatge competitiu adquirit mitjançant la infracció de les lleis.
- i) La venda per sota del cost, o sota el preu d'adquisició, quan afecti la competència en el mercat, o a un preu molt baix, quan l'objectiu sigui eliminar la competència, llevat en els supòsits autoritzats per la normativa sectorial vigent en cada moment.
- j) L'assetjament, la coacció, l'ús de la força o la influència indeguda, que alterin la llibertat d'elecció o conducta del consumidor o del client mitjà respecte a un determinat bé o servei.
- k) La creació, la direcció o la promoció d'un pla de venda piramidal en què el consumidor o l'usuari realitzi una contraprestació a canvi de l'oportunitat de rebre una compensació derivada fonamentalment

de l'entrada d'altres consumidors o usuaris en el pla, i no de la venda o el subministrament de béns o serveis.

l) L'afirmació sense ser certa que un operador econòmic, les seves pràctiques, o un bé o servei ha estat aprovat, acceptat o autoritzat per un organisme públic o privat, o fer aquesta afirmació sense complir les condicions d'aprovació, acceptació o autorització, inclosa l'afirmació falsa sobre l'adhesió a un codi de conducta.

Títol IV. Protecció del consumidor**Capítol primer. Principis informadors del dret de consum****Article 20. Bona fe i equilibri de les posicions jurídiques**

Les relacions de consum s'han de fonamentar en la bona fe i el just equilibri entre un alt nivell de protecció dels consumidors i la competitivitat de les empreses. Els empresaris estan obligats, per tant, a posar al mercat béns i serveis segurs per als consumidors, a facilitar una informació lleial i objectiva, i a evitar les pràctiques comercials deslleials o abusives.

Article 21. Irrenunciabilitat dels drets

Els drets que aquesta Llei atorga a les persones consumidores són irrenunciables i és nul qualsevol pacte que els exclouï.

Capítol segon. Els drets bàsics de les persones consumidores**Article 22. Disposició general**

Es reconeixen a les persones consumidores els drets que estableix aquest títol, sens perjudici dels drets que estableixin les eventuais normatives sectorials i la normativa civil general vigents en cada moment.

Article 23. Drets protegits

Es protegeixen els drets següents de les persones consumidores:

- a) El dret a la protecció de la salut i a la seguretat, amb especial atenció als béns i serveis d'alimentació, els destinats a la salut i la cura higiènica i els béns perillosos.
- b) El dret a la protecció dels interessos econòmics i socials, que inclou el dret a la conformitat del bé amb el que estipula el contracte de venda i amb la garantia; el dret de desistiment, el fet d'exercir-lo i els efectes; la protecció dels abusos contractuals i el compliment de les condicions establertes en les condicions de contractació; així com el dret a la protecció mitjançant procediments eficaços davant

situacions d'inferioritat, subordinació i indefensió, assegurant la indemnització o la reparació dels danys i perjudicis.

c) El dret a la informació, que implica el deure d'informar per part de l'empresari, i de garantir en tot cas la informació sobre la promoció i la publicitat dels béns o serveis, els seus preus i les condicions de venda, les compensacions i indemnitzacions i els sistemes de reclamació.

Article 24. Col·lectius especialment protegits

1. Els drets de les persones consumidores que afectin col·lectius especialment protegits gaudeixen d'una atenció especial i preferent per part dels poders públics.

2. Les persones amb discapacitat, especialment, han de tenir garantit l'accés adequat a la informació sobre els béns i serveis, i el ple exercici i el gaudi dels drets que regula aquesta Llei, de la mateixa manera que la resta de persones consumidores.

Capítol tercer. Requisits comuns a totes les relacions de consum

Article 25. Salut i seguretat

1. Si s'han posat al mercat béns o serveis perjudicials per a la salut o insegurs, els empresaris que es dediquin a la venda de béns o a la prestació de serveis, amb independència del tipus i sector d'activitat, han d'informar immediatament les persones consumidores del risc derivat de l'ús del bé o del servei. La informació s'ha de donar per mitjà d>alertes que permetin a les persones consumidores conèixer el risc derivat de l'ús del bé o de la prestació del servei al més aviat possible.

2. Amb la màxima celeritat possible, l'òrgan administratiu competent ha d'adoptar les mesures pertinents perquè els béns o els serveis perjudicials per a la salut o insegurs esdevinguin adequats, siguin substituïts o retirats, i es retorni l'import satisfet.

Article 26. Publicitat, informació i oferta

1. La publicitat, la informació i l'oferta que es facin per qualsevol mitjà i la informació que es transmeti en el marc de l'activitat empresarial, referides a béns o serveis, s'han d'ajustar als principis de veracitat i objectivitat i no han d'incloure error o confusió. En tot cas, la publicitat, la informació, l'oferta i, en general, les comunicacions comercials no poden ser encobertes ni subliminals.

2. Les prestacions pròpies dels productes i serveis i les garanties ofertes pels mitjans publicitaris són exigibles encara que no figurin en el contracte o en la documentació rebuda, les disposicions dels quals, però, prevalen sobre el contingut de la promoció i la publicitat si contenen clàusules més beneficioses.

3. Els productes i serveis a l'abast dels consumidors han d'oferir informació suficient i certa sobre les seves característiques. Els empresaris tenen l'obligació de documentar la informació substancial per escrit o en qualsevol altre suport que en permeti l'emmagatzematge i que tingui una durada equivalent almenys a la vida útil o la conformitat del bé o servei. A aquest efecte, s'entén per informació substancial la que fa referència a les característiques principals, la utilització o el manteniment, la justificació de la transacció efectuada i la conformitat del bé o el servei, amb referència almenys, en l'etiquetatge, als aspectes següents: origen, natura, composició, identitat del fabricant o subministrador, quantitat, categoria o denominació, preu, termini recomanat per al consum i data de caducitat. Si els productes porten el codi de traçabilitat o altres codis del fabricant que apareixen sobre el producte, aquests no poden eliminar-se, ni sofrir cap tipus d'alteració o manipulació, ateses les dades informatives rellevants que contenen per a la persona consumidora.

4. Els empresaris tenen l'obligació de lliurar abans de contractar, si així ho sol·licita la persona consumidora, un model de contracte amb les condicions generals previstes. A més a més, una vegada contractat el bé o servei, els empresaris tenen l'obligació de lliurar una factura, un tiquet o un justificant de la transacció, amb els conceptes previstos en la normativa en matèria fiscal i de facturació vigent en cada moment.

5. Els establiments han d'informar sobre el preu complet dels béns i serveis, amb els tributs i els impostos inclosos. Aquesta informació ha de ser visible per a les persones consumidores, de manera que no indueixi a error o engany, sempre que la naturalesa del producte o servei ho permeti i la normativa específica sectorial no ho contradigui.

6. Si l'establiment accepta targetes o altres mitjans de pagament de manera habitual, no se'n pot limitar l'ús en determinats períodes o condicions, sempre que es compleixin els requisits normals per a aquests mitjans de pagament.

7. L'òrgan administratiu competent en matèria de consum podrà regular i sotmetre a autorització la publicitat sobre determinats béns o serveis, si l'interès públic o el de les persones consumidores ho exigeix.

Article 27. Atenció a les persones consumidores

1. Els empresaris han de posar a disposició de les persones consumidores, sigui quin en sigui el lloc de residència, en qualsevol relació de consum, informació que ha d'incloure, en qualsevol cas, l'adreça postal, el número de telèfon d'atenció i el

número de fax o l'adreça de correu electrònic on les persones consumidores, o bé poden sol·licitar qualsevol mena d'assessorament o informació sobre el bé o el servei adquirit o contractat, o bé poden formular les queixes o reclamacions sobre qualsevol assumpte que afecti el funcionament normal de les relacions de consum.

2. Els empresaris estan obligats a donar resposta a les queixes i reclamacions rebudes al més aviat possible, en qualsevol cas en el termini màxim d'un mes des que són presentades. Per aquest motiu hauran de disposar de fulls oficials de reclamació i denúncia i anunciar-ne la seva existència.

Article 28. Ofertes o promocions

1. La publicitat de condicions especials més beneficioses per a la persona consumidora amb relació a les practicades habitualment per l'empresari ha d'indicar almenys:

- a) La data d'inici de l'oferta o la promoció.
- b) La durada de l'oferta o la promoció, o bé el nombre d'unitats disponibles en oferta o promoció o el nombre de persones consumidores que es poden beneficiar de l'oferta o la promoció.
- c) Els requisits que han de complir les persones consumidores.
- d) Les condicions, la qualitat i les prestacions dels béns o serveis en oferta o promoció, i els avantatges de l'oferta o la promoció.
- e) El responsable de l'oferta o la promoció, amb indicació del nom o la raó social i l'adreça de l'establiment o els establiments on es poden fer efectives les condicions més beneficioses, llevat que l'oferta o la promoció es refereixi únicament al mateix establiment on s'ofereix.

2. Si s'anuncien ofertes o promocions per un període de temps, aquest període ha de ser sempre determinat i l'empresari ha d'estar en condicions de satisfer la demanda de les persones consumidores del bé o el servei ofert durant tot el temps en què l'oferta o la promoció és pública i accessible. Si no es pot atendre la demanda, s'ha d'informar la persona consumidora del dret d'adquirir el bé o el servei en oferta o promoció, o un de condicions semblants, d'acord amb els beneficis de l'oferta o la promoció. En tot cas, no es poden fer ofertes o promocions amb un nombre d'unitats manifestament insuficients en funció de la durada i la publicitat de l'oferta o la promoció i en funció de les vendes habituals.

3. Si l'oferta o la promoció consisteix en una reducció en els preus que els béns o els serveis hagin tingut amb anterioritat, s'ha d'indicar de manera clara aquesta reducció i s'ha d'informar del preu normal o habitual del bé o el servei i del preu reduït.

4. Si en un mateix establiment hi ha béns o serveis en condicions normals de venda i d'altres en condicions més beneficioses, s'han de diferenciar o separar clarament, de manera que no es pugui induir a error o confusió respecte a les ofertes i promocions, ni a la seva naturalesa.

Article 29. Dret de desistiment

Si l'empresari ofereix el dret de desistiment o una disposició normativa estableix que s'ha d'oferir d'acord amb la modalitat de contractació de què es tracti, l'empresari ha d'informar la persona consumidora, tant en les invitacions a comprar com en el document contractual, dels aspectes següents:

- a) El període durant el qual la persona consumidora pot exercir el dret de desistiment.
- b) Les condicions de l'exercici del dret de desistiment.
- c) La quantia i la forma de pagament de les despeses de devolució, si n'hi ha.
- d) Les modalitats de restitució del bé o el servei rebut.

Article 30. Garantia i serveis postvenda

1. El venedor o prestador ha de lliurar un bé o un servei que sigui conforme al contracte i que s'ajusti a la descripció realitzada. A aquest efecte, el venedor o prestador és responsable de qualsevol manca de conformitat que presenti el bé o el servei en el moment de lliurar-lo o prestar-lo.

2. Es considera conforme al contracte el bé o el servei que contingui:

- a) Les qualitats que el venedor o prestador, si escau, ha presentat de forma prèvia.
- b) Les qualitats i prestacions habituals en un bé o un servei de les mateixes característiques que la persona consumidora pugui esperar d'acord amb la naturalesa del bé i les característiques de les quals ha informat el venedor o prestador.
- c) La idoneïtat per als usos a què ordinàriament es destinen els béns del mateix tipus.
- d) L'aptitud per a qualsevol ús requerit per la persona consumidora admès pel venedor o prestador.

3. Tots els béns mobles considerats de naturalesa duradora gaudeixen d'una garantia legal mínima de dos anys. Aquesta garantia es pot ampliar amb la garantia comercial.

4. En els supòsits de béns mobles considerats de naturalesa duradora, les persones consumidores tenen dret a un servei tècnic adequat i a l'existència de recanvis durant un termini mínim de cinc anys, a partir de la data en què el bé es deixi de fabricar.

5. En cas d'incompliment o compliment defectuós de les obligacions que estableixen els apartats 3 i 4 d'aquest article, es consideren responsables solidaris: el venedor, el distribuïdor, l'importador i el fabricant, sense perjudici de les accions de repetició que puguin donar-se entre ells.

6. La garantia comercial es pot oferir de forma addicional amb caràcter voluntari i obliga qui figuri com a garant en les condicions establertes al document de garantia i/o en la publicitat corresponent. La garantia comercial s'ha de formular en un idioma comprensible per a les persones consumidores, i s'ha de formalitzar per escrit o en qualsevol altre suport durador, sempre que aquest suport sigui directament disponible i accessible per a les persones consumidores.

7. La garantia comercial ha d'expressar com a mínim:

- a) El bé o el servei objecte de garantia.
- b) El nom i l'adreça del garant.
- c) Els drets, addicionals als legals, que es concedeixen al consumidor com a titular de la garantia.
- d) El termini de duració i l'àmbit territorial de la garantia.
- e) Les vies de reclamació disponibles per al consumidor.

8. En cap cas la garantia comercial redueix o afecta els drets legals de les persones consumidores davant la manca de conformitat com a titular de la garantia.

Article 31. Conformitat i idoneïtat dels béns i els serveis

1. La conformitat es produeix quan la persona consumidora gaudeix, com a mínim, de la qualitat i les prestacions que consten al contracte, al pressupost, a la publicitat, a les invitacions a comprar, o de qualsevol altre document que vinculi l'empresari en les relacions de consum.

2. La persona consumidora té dret a ser informada dels drets que li corresponen com a adquirent de béns o serveis, especialment pel que fa a la conformitat i a la garantia dels béns de naturalesa duradora.

3. La idoneïtat ha de permetre a la persona consumidora assegurar-se de la naturalesa, les característiques, les condicions i la utilitat o la finalitat dels béns o els serveis. En cas d'incompliment o de compliment defectuós, d'errada, de defecte o de deteriorament, la persona consumidora ha de poder fer efectives les garanties de qualitat o nivell de prestació i obtenir la devolució equitativa del preu de mercat del bé o el servei, ja sigui de forma total o parcial.

4. Els dubtes en la interpretació dels contractes es resolen en contra de qui els hagi redactat. Les clàusules particulars prevalen sobre les generals si són més beneficioses per al consumidor.

5. Llevat de prova en contrari, es presumeix que la manca de conformitat que es manifesti durant els sis mesos posteriors al lliurament del bé o la prestació del servei ja existia en el moment de la transacció. No obstant això, aquesta presumpció decau quan sigui incompatible amb la naturalesa del producte o el servei o amb l'índole de la manca de conformitat.

6. El venedor o el productor han de garantir a la persona consumidora el gaudiment d'un servei tècnic i d'atenció al client adequat, sense demores o retards injustificats.

Article 32. Responsabilitat del venedor

1. Les persones consumidores tenen dret a la reparació del producte, a la substitució, a la rebaixa del preu o a la resolució del contracte, tal com s'estableix als apartats següents.

2. Quan el producte o servei no és conforme amb el contracte, la persona consumidora pot optar entre exigir la reparació o la substitució, tret que qualsevol d'aquestes opcions resulti objectivament impossible o desproporcionada. Es considera desproporcionada la forma de sanejament que imposi al venedor despeses que no siguin raonables en relació amb l'altra opció possible de sanejament.

3. La reparació i la substitució, degudes a una manca de conformitat, han de ser gratuïtes per a les persones consumidores. Aquesta gratuïtat ha de contenir totes les despeses necessàries per restaurar la manca de conformitat, especialment pel que fa a les despeses d'enviament o transport, de mà d'obra o dels materials.

4. La reparació i la substitució s'han de portar a terme en terminis raonables, tenint en compte la naturalesa i la finalitat que els productes o els serveis tenen per al consumidor.

5. La reparació suspèn el termini de garantia. Aquesta suspensió s'inicia en el moment en què el consumidor posa el producte o el servei a disposició del venedor o prestador, i conclou amb el lliurament del producte o el servei degudament reparat.

6. Si, un cop reparat i lliurat el producte o el servei, continua sense ser conforme amb el contracte, la persona consumidora en pot exigir la substitució, tret que resulti desproporcionada, la rebaixa del preu o la resolució del contracte.

7. Si la substitució no aconsegueix posar el producte en conformitat amb el contracte, la persona consumidora pot exigir-ne la reparació, tret que

resulti desproporcionada, la rebaixa del preu o la resolució del contracte.

8. La persona consumidora no pot exigir la substitució en cas de productes o serveis no fungibles, ni tampoc quan es tracti de productes de segona mà.

9. La rebaixa del preu i la resolució del contracte són procedents, a elecció de la persona consumidora, quan no pugui exigir la reparació o la substitució i en els casos en què la reparació o la substitució no s'hagin portat a terme dins un termini raonable i/o sense gaires inconvenients per a la persona consumidora. La resolució no és procedent quan la manca de conformitat sigui de poca importància.

Article 33. Règim de responsabilitat civil per danys

1. La persona consumidora té dret a indemnització pels danys i perjudicis demostrats com a conseqüència de la utilització de béns i serveis, inclosos el dany emergent, el lucre cessant i el dret a percebre interessos, llevat que derivin exclusivament de la seva culpa.

2. En qualsevol cas, s'origina responsabilitat quan els danys i perjudicis es produeixin en un ús correcte de béns alimentaris, d'higiene i neteja, cosmètics, farmacèutics, serveis sanitaris de gas i electricitat, electrodomèstics i ascensors, mitjans de transport, vehicles de motor i joguines i béns per a infants.

Article 34. Clàusules abusives

1. Les clàusules abusives són nul·les de ple dret.

2. Es consideren clàusules abusives totes les estipulacions que derivin d'un determinat contracte no negociades individualment i totes les pràctiques no consentides expressament que causin, en contra de les exigències de la bona fe, un perjudici a la persona consumidora i un desequilibri important dels drets i les obligacions de les parts.

3. Són abusives en tot cas, entre d'altres, les clàusules que:

- a) vinculin el contracte a la voluntat de l'empresari;
- b) limitin els drets de la persona consumidora;
- c) determinin la falta de reciprocitat en el contracte;
- d) imposin a la persona consumidora garanties desproporcionades o li imposin indegudament la càrrega de la prova;
- e) resultin desproporcionades en relació amb el perfeccionament i execució del contracte, i/o
- f) contravinguin les normes sobre competència i dret aplicables.

Article 35. Modalitats especials de venda a les persones consumidores

Per mitjà d'altres lleis es podran regular les modalitats especials de venda a les persones consumidores.

Article 36. Informació i difusió sobre el consum

1. Els poders públics han de vetllar perquè els mitjans de comunicació s'ocupin de la informació i l'educació dels consumidors, i de la creació i el desenvolupament de programes i espais dedicats al consum i a la difusió de les activitats de les organitzacions de consumidors.

2. Els mitjans de comunicació de titularitat pública han de facilitar l'accés de les organitzacions de consumidors als espais que programin.

3. Les administracions públiques han de fomentar campanyes informatives i activitats de difusió amb l'objectiu que els consumidors coneguin els seus drets.

4. S'ha de fomentar especialment la difusió de la informació i la prevenció en l'ús de béns i serveis del mercat:

- a) Quan poden comportar risc per a la salut i la seguretat de les persones.
- b) Sobre l'ús de nous béns i serveis que apareguin al mercat i que puguin afectar els interessos econòmics dels consumidors.
- c) Sobre les noves normatives que afectin els drets i els deures dels consumidors.
- d) Sobre el consum responsable, reflexiu, solidari i sostenible de béns i serveis.

Capítol quart. La protecció administrativa del consumidor

Article 37. La denúncia en matèria de consum

1. Sens perjudici del dret de presentar una reclamació davant de l'empresari que hagi incomplert les seves obligacions de conformitat amb aquesta Llei, les persones consumidores, de manera individual o per mitjà de les organitzacions o associacions que les representen, tenen el dret de formular i presentar denúncies davant l'òrgan administratiu competent en matèria de consum.

2. Per mitjà de la denúncia es comuniquen a l'òrgan administratiu competent en matèria de consum uns fets, circumstàncies o esdeveniments que poden vulnerar la normativa de consum. Les denúncies s'han de tramitar de conformitat amb el que disposa l'article següent.

Article 38. Tramitació de la denúncia, mediació i conciliació

1. En el moment de rebre la denúncia, l'òrgan administratiu competent en matèria de consum ha de comunicar a la persona denunciada la possibilitat d'optar per un procediment de mediació per intentar resoldre la controvèrsia plantejada.

2. Si denunciada i denunciada se sotmeten expressament a un procediment de mediació, s'inicia aquest procediment extrajudicial de resolució del conflicte amb la mediació de l'òrgan administratiu competent en matèria de consum, que redacta l'acta de conciliació corresponent.

3. Quan el denunciada o l'empresari no acceptin sotmetre's al procediment de mediació, l'òrgan administratiu competent en matèria de consum procedirà a l'anàlisi de la denúncia. La persona consumidora tindrà totes les facultats per exercir les accions judicials que corresponguin inclosa la reclamació dels danys i perjudicis causats.

4. Si de la denúncia deriven indicis d'infracció, d'acord amb el que estableix aquesta Llei, l'òrgan administratiu competent en matèria de consum pot iniciar el corresponent procediment administratiu sancionador per evitar la vulneració de la normativa.

Article 39. Òrgan administratiu competent en matèria de consum

1. El Govern, mitjançant l'òrgan administratiu competent en matèria de consum, controla el compliment de la normativa en matèria de la protecció dels consumidors.

2. L'òrgan administratiu competent en matèria de consum, d'ofici o a instància de part, visita els establiments, n'examina la documentació en matèria de la protecció del consumidor i, si escau, aixeca acta de la visita efectuada.

3. Quan l'òrgan administratiu competent en matèria de consum comprova que l'incompliment de la normativa sobre la protecció dels consumidors implica, al seu judici, un risc greu i imminent per a la seguretat i la salut de les persones, pot ordenar el cessament immediat de l'activitat o requisar el producte de manera cautelar. La mesura s'aixeca immediatament quan l'empresari acrediti la correcció de les omissions de seguretat que la van originar.

4. Contra la decisió presa per l'òrgan administratiu competent en matèria de consum es pot presentar un recurs administratiu davant del ministeri encarregat del servei que ha pres la decisió, d'acord amb el que disposi la normativa en matèria de recursos administratius vigent en cada moment.

5. La vigilància i el control en matèria de salut i de seguretat correspon, respectivament, als òrgans competents del ministeri encarregat de la salut i del ministeri encarregat de la seguretat industrial.

Capítol cinquè. Responsabilitats, infraccions i sancions en matèria de protecció del consumidor

Article 40. Responsabilitats

1. L'incompliment per part de l'empresari de les obligacions previstes en aquest títol i en tota la normativa en matèria de protecció del consumidor dóna lloc a responsabilitat administrativa, així com, si és el cas, a responsabilitat penal i civil que es pugui derivar de l'incompliment.

2. Les infraccions en matèria de consum es poden sancionar administrativament, sense perjudici de la responsabilitat civil o penal que pugui derivar de les mateixes accions o omissions.

3. No es poden sancionar per via administrativa els fets que ja hagin estat sancionats penalment, si hi ha coincidència de subjecte, fet i fonament.

Article 41. Òrgan competent

1. L'òrgan competent per incoar i resoldre els expedients sancionadors és el ministre titular de l'òrgan administratiu competent en matèria de consum.

2. La instrucció dels expedients correspon als tècnics designats pel ministre titular de l'òrgan competent en matèria de consum.

Article 42. Expedient sancionador

1. La constatació d'una infracció per part de l'òrgan administratiu competent en matèria de consum comporta la incoació de l'expedient sancionador corresponent d'acord amb el que disposi la normativa en matèria de procediments administratius sancionadors vigent en cada moment.

2. S'atorga a les actes de l'òrgan administratiu competent en matèria de consum la presumpció d'exactitud, llevat de prova en contra.

3. Contra la resolució dictada pel ministre titular de l'òrgan competent en matèria de consum es pot interposar recurs d'acord amb el que disposi la normativa vigent en cada moment en matèria de recursos administratius.

Article 43. Infraccions

1. Són infraccions molt greus:

a) Incomplir, per acció o omissió, les disposicions normatives relatives a la salut i a la seguretat de les persones, dels béns i dels serveis posats al mercat a disposició de les persones consumidores.

b) Cometre simultàniament dos o més infraccions greus.

2. Són infraccions greus:

a) Alterar o adulterar els béns o els serveis en detriment de les seves qualitats per encobrir-ne els defectes.

b) El frau o l'engany en la comercialització dels béns o els serveis que pugin induir a error o confusió a les persones consumidores respecte a les veritables característiques o naturalesa dels béns o els serveis.

c) La publicitat falsa o enganyosa.

d) Posar a disposició de les persones consumidores béns de naturalesa duradora obviant-ne la garantia legal i/o sense garantir un servei d'assistència tècnica adequat.

e) Obstruir les funcions d'inspecció i control en matèria de consum.

f) Cometre simultàniament dos o més infraccions lleus.

3. Són infraccions lleus:

a) Incomplir les disposicions que regulen la informació i la publicitat dels preus dels béns i serveis.

b) Incomplir les normes relatives a la normalització, la documentació i les condicions de venda i en matèria de subministrament de béns o de prestació de serveis.

c) No disposar de fulls oficials de reclamació i denúncia o no anunciar que n'hi ha.

d) Qualsevol altre incompliment dels requisits, obligacions, condicions i prohibicions establerts en aquesta Llei i en les altres normatives que la complementin o desenvolupin, i que no estigui tipificat com a greu o molt greu.

Article 44. Prescripció de les infraccions

1. Les infraccions lleus prescriuen en el termini d'un any a partir del dia en què cessa l'acció o l'omissió sancionable.

2. Les infraccions greus prescriuen en el termini de dos anys a partir del dia en què cessa l'acció o l'omissió sancionable.

3. Les infraccions molt greus prescriuen en el termini de tres anys a partir del dia en què cessa l'acció o l'omissió sancionable.

4. L'inici d'una activitat inspectora suspèn el termini de prescripció.

Article 45. Sancions

1. Les sancions aplicables a les infraccions tipificades en els articles anteriors són les següents:

a) Per les infraccions lleus, multa de fins a 2.000 euros.

b) Per les infraccions greus, multa de 2.000 a 10.000 euros.

c) Per les infraccions molt greus, multa de 10.000 a 100.000 euros.

2. Una infracció no pot comportar, en cap supòsit, un benefici econòmic per a l'infractor. Si la suma de la sanció imposada i el cost de les accions per restaurar la legalitat és inferior al benefici resultant de la infracció, s'incrementa la quantia de la sanció fins a assolir l'import del benefici obtingut il·lícitament.

Article 46. Sancions accessòries

1. En cas d'infraccions molt greus, l'òrgan administratiu competent en matèria de consum pot ordenar el tancament temporal fins a dos anys de l'establiment.

2. En cas d'infraccions greus, l'òrgan administratiu competent en matèria de consum pot acordar el comís de la mercaderia immobilitzada que impliqui un risc no acceptable per a la salut, la seguretat, els interessos econòmics o el dret a la informació de les persones consumidores.

3. L'òrgan administratiu competent en matèria de consum, per raons d'exemplaritat i en previsió de futures conductes infractores, pot publicar les resolucions sancionadores fermes dictades de conformitat amb aquesta Llei. El cost de la publicació és a càrrec del sancionat.

Article 47. Criteris de graduació de les sancions

1. Per determinar l'import de les sancions en els seus graus mínim, mitjà i màxim es tenen en compte els criteris de graduació següents:

a) el risc per a la salut i la seguretat;

b) la gravetat dels danys produïts;

c) la quantia del benefici obtingut;

d) el grau d'intencionalitat;

e) la conducta general de l'empresari en relació amb l'estricta compliment de la normativa en matèria de competència efectiva i de protecció del consumidor;

f) la inobservança dels requeriments, les recomanacions o els advertiments de l'òrgan administratiu competent en matèria de consum;

g) la reincidència.

2. Les infraccions que consisteixin en la persistència continuada de la comissió o l'omissió se sancionen en el grau màxim de la qualificació que correspongui.

Article 48. Reincidència

1. S'entén que hi ha reincidència quan en el moment de cometre la infracció la persona culpable ha estat sancionada per resolució ferma per una acció o omissió constitutiva de la mateixa infracció o per dos o més accions o omissions constitutives d'una infracció inferior.

2. Per apreciar la reincidència només es tenen en compte les sancions per infraccions lleus imposades durant els dotze mesos anteriors, les sancions per infraccions greus imposades durant els divuit mesos anteriors i les sancions per infraccions molt greus imposades durant els vint-i-quatre mesos anteriors.

Article 49. Prescripció de les sancions

Les sancions per infraccions lleus prescriuen en el termini d'un any, les greus en el termini de dos anys, i les molt greus en el termini de tres anys, a comptar de la data de notificació de la resolució sancionadora esdevinguda ferma.

**Títol V. Accions i procediment judicial civil.
Funcions i facultats del Ministeri Fiscal i representació del Principat d'Andorra davant els fòrums internacionals en matèria de competència**

Article 50. Accions

Contra les conductes restrictives de la competència, els actes de competència deslleial i l'incompliment de les obligacions previstes per a les relacions amb persones consumidores, podran exercitar-se les accions següents:

- a) Acció declarativa de l'existència de conductes prohibides.
- b) Acció de cessació de les conductes prohibides.
- c) Acció de rectificació de les informacions enganyoses, inexactes, incorrectes, falses o discriminatòries realitzades o difoses.
- d) Acció d'indemnització per danys i perjudicis que siguin conseqüència de les conductes prohibides.

Article 51. Legitimació activa

Les accions previstes a l'article 50 les pot exercitar qualsevol de les persones següents:

- a) Qualsevol persona física o jurídica que participi en el mercat els interessos de la qual resultin directament perjudicats per les conductes prohibides per aquesta Llei.
- b) Les associacions de consumidors i usuaris o les entitats legalment constituïdes que tinguin per objecte la defensa i/o la protecció d'aquests consumidors i usuaris i siguin representatives dels

grups de perjudicats per les conductes prohibides per aquesta Llei, així com els mateixos grups d'afectats.

c) El Ministeri Fiscal, d'ofici o a instància d'una tercera persona, inclòs el Govern, pot exercitar les accions declarativa, de cessació i de rectificació en defensa de l'interès general de conformitat amb l'article 57.

Article 52. Legitimació passiva

Les accions previstes a l'article 50 poden exercitar-se contra qualsevol persona física o jurídica que hagi realitzat o ordenat la conducta prohibida o hi hagi cooperat.

Article 53. Prescripció

Les accions previstes a l'article 50 prescriuen pel transcurs de tres anys des del moment en què el legitimat per exercitar l'acció de què es tracta va tenir coneixement de l'existència de la suposada conducta prohibida i de la identitat de la persona i/o persones suposadament infractores; i, en qualsevol cas, pel transcurs de tres anys des del moment de la finalització de la suposada conducta prohibida.

Article 54. Procediment civil abreujat

Les accions judicials derivades de l'aplicació d'aquesta Llei, amb independència de la quantia econòmica, s'han de substanciar de conformitat amb les normes de procediment civil abreujat.

Article 55. Sancions accessòries

1. En el supòsits d'afectació de l'interès general, a més de l'eventual compensació per danys i perjudicis, el batlle ha d'imposar a l'infractor l'obligació de satisfer, en concepte de confiscació dels beneficis, la suma equivalent al benefici obtingut com a conseqüència de la conducta prohibida, inclosos els interessos.
2. A l'efecte de quantificar la suma que cal satisfer en concepte de confiscació dels beneficis, el batlle pot sol·licitar l'informe d'un pèrit independent.
3. La persona física o jurídica sobre qui recaigui la confiscació dels beneficis està obligada a publicar íntegrament el contingut de la sentència ferma en un dels dos diaris en paper de més difusió al Principat d'Andorra i d'assumir les despeses que la publicació comporti.
4. La confiscació dels beneficis sempre s'ha d'efectuar a favor de l'Estat andorrà.
5. En el supòsit que una determinada operació de concentració subjecta a notificació d'acord amb el que estableix l'article 9 restringeixi de forma significativa la competència en un o diversos mercats de béns o serveis, la sentència que resolgui l'acció judicial podrà imposar a les empreses involucrades en una concentració una multa de fins al 10% del

volum de negoci obtingut en l'exercici o en els exercicis en què s'hagin produït les conductes prohibides per aquesta Llei.

Article 56. Funcions del Ministeri Fiscal

El Ministeri Fiscal pot intervenir en el control de les pràctiques prohibides en els títols I, II i III en els supòsits d'afectació de l'interès general, sense perjudici de les accions que puguin exercitar les persones legitimades en cada cas.

Article 57. Facultats del Ministeri Fiscal

1. Per dur a terme les funcions esmentades en l'article anterior, el Ministeri Fiscal disposa de les facultats que li atribueixi la normativa que el regula vigent en cada moment.
2. En el marc de les funcions descrites en l'apartat anterior, el Ministeri Fiscal pot investigar les conductes prohibides pels títols I, II i III. A aquest efecte pot requerir informació a les empreses, a les administracions i als particulars, que estan obligats a cooperar amb la investigació.
3. El Ministeri Fiscal pot iniciar d'ofici o a instància d'una tercera persona les accions previstes a l'article 50.a), b) i c).

Article 58. Representació del Principat d'Andorra davant els fòrums internacionals en matèria de competència

Correspon al ministeri competent en matèria d'economia la representació del Principat d'Andorra en el marc dels fòrums internacionals en matèria de competència.

Disposició addicional

Es faculta expressament el Govern a desenvolupar reglamentàriament les disposicions previstes en aquesta Llei.

Disposició derogatòria

Queda derogada la Llei de protecció del consumidor del 31 de juliol de 1985, i qualsevol disposició de rang igual o inferior que s'oposi al contingut del que s'estableix en aquesta Llei.

Disposició final

Aquesta Llei entra en vigor al cap d'un mes de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 7 de març del 2013, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 4 de març del 2013, sota el títol **Projecte de llei de l'Institut Nacional Andorrà de Finances** i, exercint

les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei i procedir a la seva tramitació com a tal.
2. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 4 d'abril del 2013, a les 13.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 7 de març del 2013

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Projecte de llei de l'Institut Nacional Andorrà de Finances

Exposició de motius

L'Institut Nacional Andorrà de Finances (en endavant, l'INAF) fou constituït per la Llei de la creació de l'Institut Nacional Andorrà de Finances, de 12 de juny del 1989, com a institució financera de caràcter públic amb l'objectiu de facilitar el finançament del sector públic, d'ajudar el Govern a acomplir els seus objectius socials i econòmics i d'assistir les autoritats en la direcció de la política financera i econòmica. Posteriorment, la Llei de modificació de la Llei de creació de l'Institut Nacional Andorrà de Finances, del 3 de setembre del 1993, va definir l'INAF com a òrgan tècnic executiu de l'autoritat financera del Principat d'Andorra per tal de contribuir, entre d'altres, a l'ordenació del sector financer andorrà. No va ser fins l'any 2003 que la Llei 14/2003, del 23 d'octubre, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances (en endavant, Llei 14/2003) va definir l'INAF com l'autoritat del sistema financer andorrà, va revisar àmpliament les seves funcions, i el va dotar de més independència.

Passats deu anys de l'adopció de l'esmentada norma, es fa necessària una revisió de la Llei 14/2003 per dotar l'INAF dels mitjans necessaris per a la consecució dels seus objectius i ampliar-los tenint en compte la necessària globalitat de l'àmbit d'actuació de l'INAF en el context actual. Aquest es caracteritza pels canvis i l'expansió internacional del sistema financer andorrà, així com per l'evolució dels mercats financers a nivell internacional i els compromisos contrets per part d'Andorra amb la Unió Europea amb la firma de l'Acord Monetari que va entrar en vigor el passat 1 d'abril del 2012.

Com a element destacat del present Projecte de llei, es troba la incorporació de la potestat de l'INAF d'obtenir informació, incloses dades personals, de qualsevol persona física o jurídica en l'exercici de les seves funcions, així com, la potestat de cooperar amb autoritats estrangeres en la supervisió i control del compliment de la legislació relativa a les activitats pròpies de les entitats operatives del sistema financer i de la legislació relativa als mercats de valors, derivats i altres instruments financers, intercanviant informació, incloses dades personals, i col·laborant en el marc d'investigacions o inspeccions sempre que es compleixin els requeriments establerts en els apartats 1 a 3 de l'article 20 d'aquest Projecte de llei. Addicionalment, ressaltar la clarificació i ampliació de la missió i objectius de l'INAF per incloure, entre altres, l'objectiu de vetllar per una adequada protecció dels clients i inversors o contribuir a reduir el risc sistèmic derivat de la inestabilitat dels mercats en què operen les entitats operatives del sistema financer andorrà. Aquestes modificacions són requeriments necessaris per dotar l'INAF de les competències adequades per donar compliment als estàndards de supervisió i cooperació del l'Organització Internacional de Comissions de Valors Mobiliaris (IOSCO) i facilitar així la signatura, per part de l'INAF, del protocol d'entesa multilateral de l'IOSCO relatiu a la consulta, la cooperació i l'intercanvi d'informació entre les autoritats competents en matèria de supervisió i inspecció de les pràctiques d'abús de mercat que són signatàries de l'esmentat protocol d'entesa multilateral, en un termini màxim de 18 mesos a partir de l'entrada en vigor de l'Acord Monetari, el passat 1 d'abril del 2012.

Per tot això i com un aspecte a destacar especialment d'aquest Projecte de llei, es preveu la qualificació de l'article 4 que incorpora les funcions i competències de l'INAF així com la de l'article 20 relatiu a la cooperació internacional de l'INAF, en la mesura en què ambdós preveuen l'obtenció i/o l'intercanvi de dades personals de qualsevol persona física o jurídica. Dita qualificació dóna compliment a l'establert a l'article 40 de la Constitució del Principat d'Andorra que reserva al cos legislatiu la regulació de l'exercici dels drets i llibertats i exigeix, endemés, pel que fa als drets fonamentals, que aquesta regulació es faci mitjançant llei qualificada o article qualificat.

Mitjançant aquest Projecte de llei també s'ha destacat la funció d'interès públic de l'INAF i s'han homologat les seves funcions, competències i organització a les requerides a nivell internacional a autoritats supervidores de similars característiques i les recomanades per organismes internacionals com ara el Fons Monetari Internacional o el Comitè de

Basilea, amb especial èmfasi en la consolidació de la independència de l'INAF.

No s'ha d'oblidar, a més, que el marc que definia, fins a la data, la cooperació de l'INAF amb autoritats estrangeres es recollia a l'article 9 de la Llei 14/2003, a l'article 45 de la Llei 14/2010 i al Decret del 24 de novembre del 2010 pel qual s'aprova el reglament que desenvolupa l'apartat 5 de l'article 45 de la Llei 14/2010; i que aquest marc no s'ajustava a les disposicions establertes a nivell internacional per fer possible una adequada cooperació amb autoritats competents en matèria de supervisió i inspecció de les pràctiques d'abús de mercat o en altres àmbits de supervisió bancària i financera, atès que l'article 45 només tractava la cooperació en la supervisió de les entitats operatives del sistema financer i no en la supervisió de mercats reglamentats, i tampoc permetia la cooperació internacional en matèria de supervisió en base consolidada de les entitats supervisades d'acord amb els estàndards àmpliament acceptats.

Aquest Projecte de llei equipara l'àmbit de cooperació de l'INAF als estàndards internacionals de cooperació internacional en aquesta matèria en incorporar de manera més àmplia i precisa els mecanismes sota els quals l'INAF coopera, estableix relacions i/o acords de col·laboració amb autoritats o organismes oficials nacionals i estrangers, competents en matèria de regulació del sistema financer, d'autorització i registre, de supervisió i/o control de les entitats operatives del sistema financer per vetllar pel compliment de la legislació vigent per part d'aquestes. D'aquesta manera, es dóna el marc legal necessari per a la signatura, per part de l'INAF, de protocols de cooperació amb les autoritats de supervisió dels països en què les entitats operatives del sistema financer andorrà tenen filials i, així, dotar l'INAF dels mitjans necessaris per a una adequada supervisió en base consolidada en línia amb els estàndards internacionals en aquesta matèria.

D'altra banda, destacar que, en la mateixa línia, s'han vist clarificades les competències del Consell d'Administració i de la Direcció General de l'INAF, els requisits d'honorabilitat, coneixements, experiència i independència exigits als seus membres i el deure de secret que han d'observar els membres dels òrgans de govern de l'INAF, el seu personal, les persones que hi exerceixen o hi han exercit alguna funció, els auditors externs i altres experts que hagin estat contractats per l'INAF.

Finalment, com a punt rellevant d'aquest Projecte de llei, per millorar l'autonomia i la independència financera de l'INAF s'estableix un nou règim de finançament mitjançant la creació de taxes per la prestació de serveis per part de l'INAF, en concret,

les següents: taxes de creació d'entitats, ja existents, taxes anuals de supervisió de les entitats operatives del sistema financer i dels organismes d'inversió col·lectiva i taxes relatives als processos d'autorització i inscripció d'actes administratius a l'INAF. Aquest nou model de finançament, que suposa un canvi substancial, també ha de contribuir, d'una banda, a què l'INAF pugui disposar dels recursos humans i materials necessaris per desenvolupar adequadament les seves funcions i competències i, en especial, les de supervisió en base consolidada d'entitats que actualment tenen presència, directament o indirecta, en més de 20 països i, d'altra banda, a les relatives a la consecució dels compromisos adquirits per Andorra amb la signatura de l'Acord Monetari.

El present Projecte de Llei s'estructura en quatre capítols:

- Primer : Naturalesa, objecte i funcions
- Segon : Organització, deure de secret i cooperació internacional
- Tercer : Situació i gestió patrimonial
- Quart : Taxes per la prestació de serveis per part de l'INAF

El capítol primer, integrat per sis articles, es troba dividit en dues seccions; la primera, relativa a disposicions generals, regula la naturalesa, el règim jurídic i la seu social de l'INAF mentre que la segona inclou la missió i els objectius, i les funcions i competències de l'INAF. El capítol segon, s'estructura en quatre seccions i catorze articles i regula l'organització, el deure de secret i la cooperació internacional de l'INAF. El capítol tercer, compost per set articles, regula la situació i la gestió patrimonial de l'INAF. I finalment, el quart capítol, compost per onze articles, regula el marc relatiu a les taxes per la prestació de serveis per part de l'INAF.

També formen part d'aquest Projecte de Llei una disposició transitòria, una disposició derogatòria i set disposicions finals.

Per tot l'exposat, el present Projecte de Llei comporta la derogació de la Llei 14/2003, del 23 d'octubre, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances; de l'article 45 de la Llei 14/2010, del 13 de maig, de règim jurídic de les entitats bancàries i de règim administratiu bàsic de les entitats operatives del sistema financer; del Decret del 24 de novembre del 2010 pel qual s'aprova el reglament que desenvolupa l'apartat 5 de l'article 45 de la Llei 14/2010; de l'article 53 de la Llei 10/2008, del 12 de juny, de regulació dels organismes d'inversió col·lectiva de dret andorrà; de la disposició addicional quarta de la Llei 35/2010, del 3 de juny, de règim d'autorització

per a la creació de noves entitats operatives del sistema financer andorrà i de l'article 22 de la Llei de regulació dels criteris de solvència i liquiditat de les entitats financeres del 29 de febrer del 1996.

Capítol primer. Naturalesa, objecte i funcions

Secció primera. Disposicions generals

Article 1. Naturalesa i règim jurídic

L'Institut Nacional Andorrà de Finances (d'ara en endavant, l'INAF) és una entitat de dret públic amb patrimoni propi, personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar públicament i privada, amb independència de l'Administració general, per desenvolupar les funcions que li són atribuïdes d'acord amb l'establert en aquesta Llei i en la legislació vigent.

Article 2. Seu social

La seu social de l'INAF s'estableix al territori del Principat d'Andorra.

Secció segona. Missió, objectius, funcions i competències

Article 3. Missió i objectius

1. L'INAF és l'autoritat del sistema financer andorrà.
2. Els principals objectius de l'INAF són els següents:
 - a) promoure i vetllar pel bon funcionament del sistema financer andorrà;
 - b) vetllar per salvaguardar l'estabilitat del sistema financer andorrà, promoure la confiança en aquest i contribuir a reduir el risc sistèmic derivat d'esdeveniments de crèdit de les pròpies entitats operatives del sistema financer i/o de les seves contrapartides;
 - c) vetllar per una adequada protecció dels clients i inversors;
 - d) promoure la competitivitat de la plaça financera andorrana a nivell nacional i internacional;
 - e) contribuir a reduir el risc sistèmic derivat de la inestabilitat dels mercats en què operen les entitats operatives del sistema financer andorrà; i
 - f) realitzar les actuacions necessàries que requereix l'exercici de les seves funcions.
3. La supervisió duta a terme per l'INAF no té com a finalitat garantir els interessos individuals de les entitats supervisades o dels supervisats o dels seus clients o tercers, sinó que té com a objectiu l'interès públic.
4. L'INAF exerceix la supervisió en base consolidada sobre les entitats operatives del sistema financer i, per tant, exerceix la supervisió sobre les entitats

operatives i sobre els grups d'entitats operatives del sistema financer, entesos com a tots aquells grups de societats en què la societat dominant és una entitat operativa o bé té, com a activitat principal, la tinença de participacions en una o més entitats operatives del sistema financer, i aquells grups en què, incloent una o més entitats operatives del sistema financer, l'activitat d'aquestes sigui la més important del grup.

5. A més dels anteriors, també estan sotmesos a la supervisió de l'INAF:

- a) els organismes d'inversió col·lectiva (OIC);
- b) els mercats financers situats a Andorra o que operin a Andorra i que requereixin o puguin requerir una autorització de l'INAF per operar a Andorra.

6. L'INAF també exerceix com a autoritat competent i supervisora sobre altres persones, físiques o jurídiques, fora del sistema financer, en el marc de l'exercici de les funcions que li són atribuïdes d'acord amb la legislació vigent.

7. En endavant, s'entendrà per entitats supervisades les entitats, persones i/o organismes esmentats als punts 4 i 5 anteriors. Així mateix, s'entendrà com a supervisats les entitats supervisades i les altres persones referides a l'apartat 6 anterior.

8. En l'exercici de les seves funcions, l'INAF supervisa i controla les entitats per vetllar pel compliment, per part d'aquestes, de la legislació vigent i, en especial, respecte a la normativa específica del sector, i actua preventivament en constatar indicis d'irregularitats per part dels seus supervisats.

Article 4. Funcions i competències

1. L'INAF, com a autoritat del sistema financer andorrà, té atribuïdes les funcions i competències que li encomana aquesta Llei així com totes les demés funcions o competències que li puguin encomanar altres lleis.

2. A títol enunciatiu i no limitatiu, l'INAF desenvolupa les següents funcions:

a) emetre, entre d'altres, comunicats tècnics, comunicacions i/o recomanacions, per desenvolupar la reglamentació i les normes tècniques instrumentals en relació amb l'exercici d'activitats bancàries i de les activitats pròpies de les entitats operatives del sistema financer i de qualsevol altra activitat quan la legislació vigent així ho prevegi. En l'exercici d'aquesta funció, l'INAF pot sotmetre a la consideració dels agents del sector financer les propostes normatives rellevants i, en tot cas, té en compte els següents factors:

i) que el cost de la regulació sigui proporcionat als beneficis de la seva implementació;

ii) els estàndards internacionals en la matèria; i

iii) l'impacte de la seva implementació en la competència, la capacitat d'innovació i la competitivitat internacional de la plaça financera andorrana;

b) examinar i resoldre qualsevol sol·licitud presentada a l'INAF per a l'obtenció d'una llicència o autorització per operar en el sistema financer andorrà d'acord amb la legislació vigent; i mantenir actualitzats els corresponents registres de l'INAF;

c) exercir com a autoritat competent i supervisora sobre totes les entitats supervisades i sobre aquelles persones, físiques o jurídiques, fora del sistema financer que estiguin o puguin estar subjectes a la supervisió de l'INAF d'acord amb la legislació vigent a fi i efecte de vetllar pel compliment de la normativa aplicable a aquestes persones;

d) supervisar en base consolidada les entitats operatives del sistema financer i, consegüentment, els grups d'entitats operatives del sistema financer entesos com a tots aquells grups de societats en què la societat dominant és una entitat operativa del sistema financer o té com a activitat principal la tinença de participacions en una o més entitats operatives del sistema financer, i aquells grups en què, incloent una o més entitats operatives del sistema financer, l'activitat d'aquestes sigui la més important del grup;

e) exercir els poders disciplinari i sancionador sobre les entitats supervisades i sobre totes aquelles persones, físiques o jurídiques, fora del sistema financer sobre les quals la legislació vigent atorgui aquesta competència a l'INAF;

f) examinar i resoldre les sol·licituds d'autorització i/o d'inscripció d'actes administratius d'acord amb la legislació vigent i mantenir actualitzats els corresponents registres de l'INAF;

g) atendre i gestionar les reclamacions de clients de les entitats supervisades presentades davant de l'INAF. Quan l'anàlisi de la reclamació evidencii un problema de supervisió prudencial el qual pot estar més enllà de la reclamació del client individual, l'INAF pot efectuar controls específics en el marc de la supervisió. Les actuacions que l'INAF dugui a terme en el marc de la supervisió prudencial no poden ser compartits amb el client. Els informes emesos per l'INAF en relació amb les reclamacions formulades per clients d'entitats supervisades no tenen caràcter resolutori respecte de les responsabilitats contractuals entre el client i l'entitat, matèria que és reservada als tribunals jurisdiccionals;

h) realitzar les tasques associades a la representació d'Andorra a nivell internacional en relació amb temes específics que afectin el sector financer;

i) prestar els serveis de tresoreria de l'Estat i dur a terme la gestió financera de les emissions de deute públic del Principat d'Andorra prèvia resolució del Govern perquè així sigui;

j) recollir els dipòsits i les fiances constituïts en aplicació de la legislació vigent i de decisions judicials, i gestionar aquests fons tot observant el principi de prudència de manera apropiada;

k) elevar a petició del Govern informes i dictàmens sobre la legislació relativa al sistema financer i sobre les demés matèries competència de l'INAF així com proposar, a iniciativa pròpia, mesures susceptibles de millorar l'ordenació i la regulació del sistema financer;

l) assessorar el Govern en temes relatius a política econòmica i financera a petició del ministeri encarregat de les finances;

m) elaborar estudis i estadístiques relatives al sistema financer i en totes aquelles matèries competència de l'INAF d'acord amb la legislació vigent; i

n) establir i publicar una Memòria anual d'activitats de l'INAF.

3. En l'exercici de les seves funcions, l'INAF té competència per:

a) obtenir informació, incloses dades personals, de qualsevol persona física o jurídica;

b) requerir a qualsevol persona, física o jurídica, el lliurament d'informació en el termini que consideri oportú;

c) realitzar inspeccions in situ als supervisats;

d) citar i prendre declaració a qualsevol persona, física o jurídica, i analitzar les declaracions, així com totes les comunicacions escrites o verbals rebudes i fer una valoració dels fets;

e) requerir als supervisats l'aportació d'informes d'experts independents, dels seus auditors o dels seus òrgans de control intern o de compliment normatiu a l'efecte de comprovar el compliment de la legislació vigent;

f) contractar auditors externs independents o contractar altres experts qualificats en la matèria objecte de supervisió o anàlisi;

g) accedir a qualsevol informació necessària per a l'exercici de les seves funcions, en temps oportú, prèvia formulació de la corresponent petició a les autoritats judicials, al Servei de Policia, a la Unitat d'Intel·ligència Financera, al Servei de Duana, o a qualsevol organisme oficial.

Les persones que faciliten informació a l'INAF d'acord amb el previst en els apartats a), b), d) i g) han de guardar-ne secret.

4. En l'exercici d'aquestes funcions i competències i d'acord amb les premisses establertes en aquesta Llei o en la legislació vigent, s'autoritza l'INAF a cooperar, establir relacions i/o acords de col·laboració amb autoritats o organismes oficials estrangers, competents en matèria de regulació del sistema financer, d'autorització i registre, de supervisió i/o control dels supervisats per vetllar pel compliment de la legislació del sistema financer, de la legislació relativa als mercats de valors, derivats i altres instruments financers o altra legislació que així ho prevegi, intercanviant informació, incloses dades personals, i col·laborant en el marc d'investigacions o inspeccions sempre que es compleixin els requeriments establerts en els apartats 1 a 3 de l'article 20 d'aquesta Llei.

5. Per a l'adequat exercici de les seves funcions i respectant les competències legals de les parts, l'INAF coopera amb Govern i amb altres autoritats o organismes nacionals i, en particular, amb l'autoritat competent en matèria de lluita contra el blanqueig de capitals, el finançament del terrorisme i/o la proliferació d'armes de destrucció massiva, amb qui pot intercanviar informació, incloses dades personals, i col·laborar en el marc d'investigacions o inspeccions en l'exercici de les seves funcions.

6. Finalment, en l'exercici de les seves funcions i competències, l'INAF:

a) actua de manera transparent, autònoma i independent;

b) té en compte la realitat del sistema financer andorrà i l'impacte potencial de les seves decisions sobre l'estabilitat del sistema financer;

c) pren en consideració els estàndards internacionals en cada matèria;

d) segueix estrictament les normes de bon govern corporatiu;

e) supervisa el correcte exercici de les responsabilitats atorgades a les persones que supervisen les entitats;

f) utilitza els seus recursos de forma eficient; i

g) facilita la innovació en les matèries relacionades amb les activitats supervisades.

Article 5. Marc de comunicació de l'INAF

1. En l'exercici de les seves funcions, l'INAF estableix normes i estàndards tècnics, complementats, si escau, per guies i pautes, mitjançant l'emissió de comunicats tècnics i comunicacions.

2. L'emissió de comunicats tècnics es reserva a l'establiment, per part de l'INAF, de qualsevol norma tècnica, instrumental o estàndard d'obligat compliment que pugui afectar les entitats

supervisades o altres supervisats. Tots els comunicats tècnics són publicats a la pàgina web de l'INAF.

3. L'emissió de comunicacions s'utilitza per efectuar les peticions d'informació puntals o qualsevol altra comunicació d'obligat compliment que l'INAF consideri rellevant per a un subgrup d'entitats supervisades o per a la totalitat d'aquestes.

4. Les demandes d'informació puntals que hagin de ser requerides a entitats supervisades de forma individual ho seran mitjançant carta adreçada directament a aquestes entitats.

Article 6. Conservació de la documentació

L'INAF ha d'establir procediments apropiats de conservació de la informació vinculada a l'exercici de les seves funcions d'acord amb la política de conservació de la documentació i informació aprovada pel seu Consell d'Administració.

Capítol segon. Organització, deure de secret i cooperació internacional

Secció primera. Òrgans de govern i personal

Article 7. Òrgans de govern

1. Els òrgans de govern de l'INAF són el Consell d'Administració i la Direcció General.

2. Poden formar part dels òrgans de govern de l'INAF aquells comitès a qui, tant el Consell d'Administració com el director general deleguin funcions i que, a criteri del Consell d'Administració, hagin de formar part dels òrgans de govern de l'INAF.

Article 8. Règim contractual del personal

1. La relació professional existent entre cada empleat de l'INAF i l'INAF es regeix pel contracte privat signat entre ambdues parts.

2. El director general de l'INAF fixa les condicions i les formalitats dels contractes d'acord amb les polítiques de gestió de persones i de remuneració aprovades pel Consell d'Administració de l'INAF.

3. Sense perjudici de l'establert en el contracte privat esmentat en el punt 1, el personal de l'INAF es regeix pel reglament intern del personal i ha de donar compliment en tot moment a les premisses establertes legalment i reglamentàriament així com al codi ètic i de conducta de l'INAF.

Article 9. Responsabilitat dels òrgans de govern de l'INAF i del seu personal

1. El Consell d'Administració de l'INAF, la Direcció General i el seu personal han de donar compliment en tot moment a les disposicions legals i reglamentàries que defineixen i regulen l'exercici de les seves funcions.

2. Tot membre de l'INAF, entès com a membre del seu Consell d'Administració, de la seva Direcció General i del seu personal, és responsable de l'execució de les funcions que li són encomanades i ha de col·laborar amb la resta de membres de l'INAF amb l'objectiu d'oferir un servei adequat, optimitzant els recursos i els processos emprats.

3. Els membres dels òrgans de govern de l'INAF i el seu personal només tenen responsabilitat extracontractual en l'exercici de les seves funcions en el cas de danys causats per accions o omissions, produïts amb dol o bé produïts per negligència greu, que els siguin directament imputables en els termes dels articles del 58 al 64 del Codi de l'Administració de 29 de març del 1989.

Secció segona. El Consell d'Administració

Article 10. Composició, nomenament, durada i remuneració

1. El Consell d'Administració es compon de quatre a sis membres, dels quals un president, un vicepresident i de dos a quatre vocals.

2. El director general de l'INAF forma part d'ofici del Consell d'Administració, amb veu però sense vot.

3. El Consell d'Administració nomena, d'entre el personal de l'Institut, un secretari que l'assisteix en les seves reunions.

4. El president, el vicepresident i tots els vocals del Consell d'Administració són nomenats pel Consell General, a proposta del Govern, presentada pel ministre encarregat de les finances, amb el vot favorable de dues terceres parts dels seus membres en primera votació.

5. Si en una primera votació no s'assoleix la majoria requerida en l'apartat anterior, en un termini no superior a les setanta-dues hores, quedaran elegits els candidats que, en una segona votació, obtinguin el vot favorable de la majoria simple del Consell General.

6. En ser nomenats, tots els membres del Consell d'Administració de l'INAF presten jurament o promesa sota la presidència del síndic general.

7. Els càrrecs de president, vicepresident i vocal del Consell d'Administració tenen una durada de sis anys. Una mateixa persona pot ser nomenada com a membre del Consell d'Administració de l'INAF com a màxim per a tres mandats de manera continuada o alterna.

8. Els processos d'elecció i de renovació dels membres del Consell d'Administració de l'INAF han de garantir que no es modifiquin més de la meitat dels membres en un mateix any. Així mateix, en cas que es consideri la reelecció d'una persona que ja hagi exercit aquest càrrec, s'ha de dur a terme el

procés d'elecció d'acord amb l'establert als apartats 4 i 5 anteriors i, en tots els casos, vetllar perquè es continuïn complint els requisits establerts a l'article següent.

9. En cas que es produeixi una vacant en el Consell d'Administració, es procedeix al nomenament del seu substitut tan aviat com sigui possible. La durada del mandat del nou membre nomenat serà excepcionalment d'un període inferior a sis anys i correspondrà al període que resti pendent de complir del mandat del membre causant de la vacant.

10. Les remuneracions del president, del vicepresident i dels vocals del Consell d'Administració són fixades pel Govern a proposta del ministre encarregat de les finances.

11. El Consell d'Administració pot constituir tots aquells comitès que consideri oportuns per a un correcte exercici de les seves funcions. Cadascun d'aquests comitès haurà d'estar compost per, com a mínim, dos membres del Consell d'Administració un dels quals haurà de presidir el comitè.

Article 11. Requisits i incompatibilitats

1. El president, el vicepresident i els vocals del Consell d'Administració han de ser persones de reconeguda honorabilitat empresarial i professional, amb coneixements idonis per exercir les funcions inherents al càrrec i amb una experiència professional adequada.

2. Es considera que són persones de reconeguda honorabilitat empresarial i professional les que tenen una bona reputació personal i professional, les persones la imatge pública de les quals correspon a la de bones administradores i, d'una manera específica les que:

- a) no tenen antecedents penals per delictes de falsedat, d'infidelitat en la custòdia de documents i violació de secrets, de malbaratament de cabdals públics, de descobriment i revelació de secrets o per delictes contra el patrimoni;
- b) no tenen antecedents penals per altres delictes dolosos;
- c) no estan ni han estat inhabilitades per exercir càrrecs públics o d'administració o de direcció en entitats operatives del sistema financer a Andorra o a l'estranger;
- d) no estan ni han estat declarades en fallida o en situació d'arranjament judicial, i si ho han estat, han estat judicialment rehabilitades.

3. Es considera que disposen d'experiència professional adequada les persones que han exercit amb normalitat durant un termini igual o superior a cinc anys algun dels càrrecs o responsabilitats següents:

- a) funcions d'alta administració, de direcció o de control en organismes o entitats de supervisió;
- b) funcions d'alta administració, de direcció, de control, d'auditoria o d'assessorament en entitats bancàries o entitats supervisades de dimensió significativa;
- c) funcions de similar responsabilitat a les dues anteriors en altres entitats privades o en l'Administració pública; o
- d) funcions d'anàlisi, desenvolupament i/o implementació de política econòmica i financera.

4. Els membres del Consell d'Administració de l'INAF han de ser preferiblement de nacionalitat andorrana; excepcionalment però es podrà recórrer a personalitats no andorranes, per raó de la seva vàlua, coneixements i experiència en la matèria. En tot cas, la majoria dels membres del Consell d'Administració ha de tenir la nacionalitat andorrana i els càrrecs de president i vicepresident han de ser representats per una persona de nacionalitat andorrana.

5. Els membres del Consell d'Administració han de ser independents de les entitats incloses en l'àmbit d'actuació de l'INAF i no participar en la presa de decisions d'aquestes. En aquest sentit, els membres del Consell d'Administració no poden mantenir cap relació financera, comercial, laboral o d'un altre tipus, ja sigui directament o indirecta, amb les entitats incloses en l'àmbit d'actuació de l'INAF, sobre la base de la qual una tercera part objectiva, raonable i adequadament informada, pugui arribar a la conclusió que la independència estigui compromesa.

6. Així, en l'exercici de les seves funcions com a membres del Consell d'Administració de l'INAF, cadascun dels membres ha d'evitar entrar en conflictes d'interès en relació amb les entitats que supervisa l'INAF i, en concret, les que poguessin derivar de la seva activitat professional particular, actual o futura, fins i tot un cop finalitzat l'exercici del seu càrrec al Consell d'Administració de l'INAF.

7. Els càrrecs de president, de vicepresident o de vocal del Consell d'Administració són incompatibles amb:

- a) el de membre del Consell General;
- b) qualsevol altre càrrec o funció de caràcter públic prestat al servei de l'Administració, ja sigui per elecció, o per nomenament funcional o contractual;
- c) qualsevol funció o càrrec, directiu o executiu, en partits polítics o en entitats que desenvolupin, en territori andorrà o a l'estranger, activitats equivalents a les supervisades per l'INAF; i

d) qualsevol activitat que pugui posar en perill la independència i la imparcialitat en l'exercici del càrrec.

8. Després del cessament o separació dels seus càrrecs i durant l'any posterior, els membres del Consell d'Administració no poden exercir cap activitat professional relacionada amb les activitats i/o entitats supervisades per l'INAF, a excepció de la docència i la investigació.

Article 12. Cessament i separació

1. El president, el vicepresident i els vocals del Consell d'Administració cessen en el càrrec per qualsevol de les causes següents:

- a) per finalització del període per al qual van ser nomenats;
- b) per renúncia, presentada per escrit davant de qui els va nomenar;
- c) per defunció;
- d) per incapacitat declarada per resolució judicial ferma;
- e) per condemna per la comissió d'un delictes dels referits a l'article anterior; o
- f) per absència injustificada a les reunions del Consell d'Administració més de dues vegades en un any natural.

2. El Consell General, a proposta del Govern, pot cessar o separar el president, el vicepresident o els vocals del Consell d'Administració en cas que deixin de reunir els requisits necessaris per a l'exercici del càrrec, incorrin en qualsevol incompatibilitat sobrevinguda o cometin un incompliment greu de les obligacions del càrrec.

Article 13. Funcionament

1. El Consell d'Administració pot ser convocat pel president, pel vicepresident, pel director general de l'INAF o per almenys dos vocals.
2. El Consell d'Administració s'ha de reunir almenys un cop cada tres mesos.
3. El Consell d'Administració queda vàlidament constituït quan hi concorrin almenys les dues terceres parts dels membres. Els acords s'adopten per majoria dels membres assistents i, en cas d'empat, el vot del president és diriment.
4. L'assistència al Consell d'Administració pot ser presencial o utilitzant mitjans electrònics o telemàtics de comunicació a distància, una vegada verificada i garantida la identitat del membre.
5. Salvada una causa degudament justificada, els membres del Consell d'Administració tenen el deure de participar en totes les reunions regularment

convocades i romanen obligats a respectar el secret de les deliberacions.

6. En cas que un membre tingui algun conflicte d'interès en la resolució de qualsevol dels assumptes tractats en el marc de les reunions s'haurà d'abstenir de veu i vot en relació amb dit assumpte.

7. El vicepresident substituirà el president en tots els supòsits d'absència, malaltia o vacant.

8. Podran assistir a les reunions del Consell d'Administració, amb veu però sense vot, altres persones quan la majoria dels membres ho estimi oportú a la vista de la transcendència de les matèries tractades en el Consell d'Administració.

9. El Consell d'Administració, quan la majoria dels membres ho estimi oportú a la vista de la transcendència de les matèries a tractar en el Consell d'Administració, pot contractar serveis d'assessorament extern especialitzat.

10. El Consell d'Administració s'ha de dotar d'un reglament intern que haurà de ser aprovat per part de la totalitat dels seus membres.

11. El secretari, amb el vistiplau del president, aixecarà acta de totes les reunions, nomenaments i decisions del Consell d'Administració la qual han de signar el president i el secretari. Les certificacions dels acords del Consell d'Administració són lliurades pel secretari amb el vistiplau del president.

Article 14. Competències

Són competències del Consell d'Administració:

1. aprovar anyalment, a proposta del director general, els objectius estratègics i les directrius generals d'actuació de l'INAF; i supervisar-ne la seva consecució;
2. aprovar, a proposta del director general, la proposta de pressupost de l'INAF abans de trametre-la al Govern per a la seva tramitació al Consell General per a la seva aprovació;
3. aprovar, a proposta del director general, l'estructura orgànica de l'INAF i l'assignació de funcions i competències; així com, l'estructura i la composició dels òrgans de govern de l'INAF;
4. aprovar, a proposta del director general, els nivells d'autorització i d'apoderaments per atorgar compromisos d'inversió i/o de despesa així com per efectuar pagaments en nom i representació de l'INAF;
5. aprovar, a proposta del director general, els comptes anuals de l'INAF, incloses la proposta d'aplicació del resultat de l'exercici i la proposta de liquidació pressupostària de l'INAF;
6. aprovar, a proposta del director general, la proposta de Memòria anual d'activitats de l'INAF;

7. aprovar, a proposta del director general, el nomenament dels directors de l'INAF;
8. aprovar, a proposta del director general, les polítiques de gestió de persones i remuneració, així com el reglament intern del personal de l'INAF i el seu codi ètic i de conducta;
9. aprovar el reglament intern del Consell d'Administració;
10. aprovar les propostes normatives que, per la seva rellevància, li siguin presentades per part del director general;
11. aprovar, a proposta del director general, les propostes de mesures cautelars que s'han d'aplicar a les entitats operatives del sistema financer o als seus òrgans d'administració i direcció, inclosa la proposta de substitució d'administradors d'entitats supervisades;
12. aprovar, a proposta del director general, la resolució dels expedients incoats i la imposició de les sancions disciplinàries corresponents;
13. aprovar, a proposta del director general, la revisió de la taxa de supervisió i/o de les contraprestacions a les que han de fer front les entitats operatives del sistema financer;
14. aprovar, a proposta del director general, els acords bilaterals o multilaterals de col·laboració amb altres autoritats competents en matèria de regulació, autorització, registre, supervisió i/o control amb competències equivalents a les atribuïdes a l'INAF per la legislació vigent;
15. aprovar, a proposta del director general, les sol·licituds d'autorització prèvia següents:
 - a) creació o baixa de noves entitats operatives del sistema financer andorrà;
 - b) canvis en l'accionariat d'una entitat operativa del sistema financer andorrà quan suposin que algun dels accionistes assoleixi, augmenti o redueixi una participació qualificada o que, amb independència de la seva participació, assoleixi representació al Consell d'Administració de l'entitat;
 - c) emissions d'obligacions o d'altres títols de crèdit no bancaris que reconguin o creïn un passiu subordinat per part de l'entitat operativa del sistema financer o d'una entitat controlada, directament o indirecta, per aquesta, sempre que aquestes emissions siguin significatives en relació amb l'estructura de finançament de l'entitat supervisada;
 - d) creació i/o adquisició d'entitats, amb vocació de permanència i amb participació qualificada així com obertura de sucursals a l'estranger o oficines de representació per part de les entitats operatives del sistema financer, incloses les adquisicions de

participacions, directes o indirectes, que impliquin l'assoliment d'una participació qualificada;

e) processos de liquidació i/o dissolució d'entitats operatives del sistema financer;

f) qualsevol canvi rellevant que pugui produir-se en les entitats operatives del sistema financer andorrà o en les seves participades, sempre que siguin entitats controlades per aquestes, en relació amb l'autorització atorgada per l'INAF i/o la corresponent autoritat supervisora estrangera;

16. aprovar, a proposta del director general, tots els actes i/o sol·licituds vinculats a entitats supervisades o a altres decisions que l'INAF hagi de prendre en l'exercici de les seves funcions que, a criteri del director general, per la seva rellevància, hagin de ser autoritzades pel Consell d'Administració;

Secció tercera. La Direcció General

Article 15. Composició, nomenament, durada i remuneració

1. La Direcció General està formada pel director general i de dos a quatre directors que exerceixen la direcció d'una àrea especialitzada d'acord amb l'estructura orgànica de l'INAF.

2. El director general de l'INAF és nomenat pel Govern a proposta del Consell d'Administració de l'INAF.

3. La durada del càrrec de director general és de sis anys renovable indefinidament.

4. Els directors són nomenats pel Consell d'Administració de l'INAF, a proposta del director general, d'entre el personal de l'INAF.

5. En cas d'absència del director general, per motiu de malaltia, vacances, desplaçaments laborals, causa de força major o altres causes i quan el director general ho delegui, la competència de substituir el director general serà atribuïda a un dels directors.

6. En cas de cessament del director general o en cas que aquest sigui separat del seu càrrec, el Consell d'Administració ha de nomenar un director general interí.

7. La remuneració i la resta de condicions del contracte de treball del director general són fixades pel Govern.

8. La remuneració i la resta de condicions del contracte de treball dels directors són fixades pel director general, d'acord amb les polítiques de gestió de persones i remuneració aprovades pel Consell d'Administració.

Article 16. Requisits i incompatibilitats

1. Les persones que formin part de la Direcció General han de ser persones de reconeguda

honorabilitat empresarial i professional, han de tenir els coneixements idonis per exercir les funcions inherents al càrrec i una experiència professional adequada.

2. Es considera que són persones de reconeguda honorabilitat empresarial i professional les que tenen una bona reputació personal i professional, les persones la imatge pública de les quals correspon a la de bones administradores i, d'una manera específica les que:

a) no tenen antecedents penals per delictes de falsedat, d'infidelitat en la custòdia de documents i violació de secrets, de malbaratament de cabdals públics, de descobriment i revelació de secrets o per delictes contra el patrimoni;

b) no tenen antecedents penals per altres delictes dolosos;

c) no estan ni han estat inhabilitades per exercir càrrecs públics o d'administració o de direcció en entitats operatives del sistema financer a Andorra o a l'estranger;

d) no estan ni han estat declarades en fallida o en situació d'arranjament judicial, i si ho han estat, han estat judicialment rehabilitades.

3. Es considera que disposen de coneixements idonis les persones que tenen una titulació universitària i formació especialitzada de reconeguda solvència acadèmica en economia, finances o administració i direcció d'empreses.

4. Es considera que disposen d'experiència professional adequada les persones que disposen d'una experiència professional superior a deu anys i hagin exercit amb normalitat durant un termini igual o superior a cinc anys càrrecs o responsabilitats d'alta administració, de direcció o de control en organismes o entitats de supervisió, en entitats de l'àmbit bancari i/o financer, en entitats d'auditoria o d'assessorament a entitats de l'àmbit bancari i/o financer o en l'Administració pública.

5. El director general i la majoria dels membres de la Direcció General han de tenir la nacionalitat andorrana.

6. Els membres de la Direcció General han de ser independents de les entitats incloses en l'àmbit d'actuació de l'INAF i no participar en la presa de decisions d'aquestes. En aquest sentit, els membres de la Direcció General no poden mantenir cap relació financera, comercial, laboral o d'un altre tipus, ja sigui directament o indirecta, amb les entitats incloses en l'àmbit d'actuació de l'INAF, sobre la base de la qual una tercera part objectiva, raonable i adequadament informada, pugui arribar a la conclusió que la independència estigui compromesa. Si la independència dels membres de la

Direcció General es veiés compromesa per qualsevol factor, el membre afectat té l'obligació d'establir les salvaguardes necessàries per reduir aquests factors i evitar comprometre així la seva independència. En el supòsit que les salvaguardes no redueixin adequadament els factors que comprometen la seva independència, es sotmetrà a decisió del Consell d'Administració la resolució d'aquesta situació.

7. El director general i els directors de l'INAF han d'exercir el càrrec amb dedicació exclusiva i, en conseqüència, és incompatible amb l'exercici de qualsevol altre càrrec, públic o privat, professió o activitat remunerada.

Article 17. Cessament i separació

1. El director general i els directors de l'INAF cessen en el càrrec per qualsevol de les causes següents:

a) per finalització del període per al qual van ser nomenats;

b) per renúncia, presentada per escrit davant de qui els va nomenar;

c) per defunció;

d) per incapacitat declarada per resolució judicial ferma; o

e) per condemna per la comissió d'un delicte dels referits a l'article anterior.

2. El Govern pot cessar o separar el director general en cas que deixi de reunir els requisits necessaris per a l'exercici del càrrec, incorri en qualsevol incompatibilitat sobrevinguda o cometi un incompliment greu de les obligacions del càrrec.

3. El Consell d'Administració, a proposta del director general, pot cessar o separar un Director en cas que deixi de reunir els requisits necessaris per a l'exercici del càrrec, incorri en qualsevol incompatibilitat sobrevinguda o cometi un incompliment greu de les obligacions del càrrec.

4. En cas de cessament o separació d'un Director, aquest recupera la posició anterior al seu nomenament dins de l'estructura orgànica de l'INAF, sense perjudici que la relació laboral pugui ser resolta si les causes del cessament així ho justifiquen.

5. Després del cessament o separació del seu càrrec i durant l'any posterior, el director general no pot exercir cap activitat professional relacionada amb les activitats i/o entitats supervisades per l'INAF, a excepció de la docència i la investigació.

6. Després del cessament o separació dels seus càrrecs i durant l'any posterior, els directors no poden exercir cap activitat professional en entitats o organismes privats relacionada amb les activitats i/o

entitats supervisades per l'INAF, a excepció de la docència i la investigació.

Article 18. Competències

1. La Direcció General elabora les mesures i pren les decisions requerides per al compliment de la missió, els objectius, les funcions i competències de l'INAF d'acord amb l'establert en els articles 3 i 4 d'aquesta Llei.

2. La Direcció General és responsable dels informes i les propostes que, d'acord amb les seves atribucions, ha de presentar al Consell d'Administració o al Govern.

3. Són competències de la Direcció General, a títol enunciatiu i no limitatiu, les següents:

- a) elaborar la proposta anual dels objectius estratègics i de les directrius generals de l'INAF;
- b) elaborar la proposta anual de la planificació de cadascuna de les àrees especialitzades en què s'estructura orgànicament l'INAF;
- c) elaborar la proposta de pressupost de l'INAF;
- d) elaborar la proposta anual dels comptes anuals de l'INAF, inclosa la proposta d'aplicació del resultat de l'exercici i la proposta de liquidació pressupostària de l'INAF;
- e) elaborar la proposta de Memòria anual d'activitats de l'INAF;
- f) formular comunicats tècnics i comunicacions d'obligat compliment per a les entitats operatives del sistema financer;
- g) formular recomanacions, avisos i requeriments a les entitats del sistema financer i als seus òrgans d'administració i de direcció per prevenir i/o corregir pràctiques o condicions que, a criteri de l'INAF, podrien representar un risc material per al grup financer i/o per al sistema financer en general;
- h) dur a terme la supervisió en base consolidada de les entitats i els grups financers andorrans sotmesos al seu control de conformitat amb la legislació vigent;
- i) realitzar inspeccions in situ a les entitats supervisades quan ho consideri necessari en l'exercici de les seves funcions i informar-ne el Consell d'Administració;
- j) requerir a les entitats supervisades l'aportació d'informes d'experts independents, dels seus auditors o dels seus òrgans de control intern o de compliment normatiu a l'efecte de comprovar el compliment de la legislació vigent;
- k) requerir a qualsevol persona, física o jurídica, en l'exercici de les funcions de l'INAF, el lliurament d'informació en el termini que consideri oportú;

l) col·laborar amb autoritats competents en matèria de regulació, autorització, registre, supervisió i/o control amb competències equivalents a les atribuïdes a l'INAF per la legislació vigent d'acord amb l'establert a l'article 20;

m) gestionar les negociacions requerides per a la signatura d'acords bilaterals o multilaterals de col·laboració amb altres autoritats competents en matèria de regulació, autorització, registre, supervisió i/o control amb competències equivalents a les atribuïdes a l'INAF per la legislació vigent; i

n) atendre les reclamacions de clients de les entitats supervisades formulades davant de l'INAF.

4. Són competències del director general, a títol enunciatiu i no limitatiu, les següents:

- a) gestionar i organitzar tècnicament l'INAF;
- b) contractar i acomiadar el personal de l'INAF;
- c) sotmetre al Consell d'Administració per a la seva aprovació totes les propostes d'acord amb l'establert a l'article 14;
- d) executar els acords presos pel Consell d'Administració;
- e) exercir la representació legal de l'INAF tant judicial com extrajudicial; i
- f) iniciar i instruir els expedients sancionadors; informar el Consell d'Administració amb la màxima urgència de l'inici d'un procediment sancionador així com dels fets rellevants de la seva instrucció.

Secció quarta. Deure de secret i cooperació internacional

Article 19. Deure de secret

1. Els membres dels òrgans de govern de l'INAF, el seu personal així com totes les persones que exerceixin o hagin exercit una funció a l'INAF, inclosos els auditors externs o altres experts que siguin contractats per l'INAF, tenen el deure de guardar secret respecte a tota la informació obtinguda en el marc del seu mandat, en l'exercici de les seves funcions i de les seves activitats professionals a l'INAF, fins i tot després del seu cessament o de la seva separació.

2. La violació d'aquest deure de secret és constitutiva de delictes en els termes previstos en el Codi penal, a excepció dels casos en què la revelació d'aquesta informació sigui autoritzada o imposada per una disposició legal vigent.

3. Aquest deure de secret implica que, sense perjudici de les disposicions legals relatives a la supervisió, les informacions confidencials que aquestes persones rebin en l'exercici de les seves funcions i de les seves activitats professionals a l'INAF no poden ser divulgades a tercers ni a

autoritats, a excepció que siguin divulgades de forma resumida o agregada de manera que les entitats supervisades no puguin ser identificades, sense perjudici dels casos penals.

4. L'apartat anterior no s'aplica als intercanvis d'informació entre els membres dels òrgans de govern o del personal de l'INAF i l'autoritat nacional competent en matèria de lluita contra el blanqueig de capitals, el finançament del terrorisme i/o la proliferació d'armes de destrucció massiva. Així mateix, tampoc s'aplica a les informacions lliurades per part dels membres dels òrgans de govern de l'INAF, del seu personal així com de totes les persones que exerceixin o hagin exercit una funció a l'INAF o hagin estat contractades per aquest, quan aquests han d'aportar el seu testimoni a la justícia o en el marc d'un recurs contra una decisió presa en la realització de les seves funcions a l'INAF o en cas que la legislació vigent els autoritzi o els obligui a revelar certes informacions i, en particular, en el marc de la supervisió i/o control dels supervisats per vetllar pel compliment de la legislació del sistema financer, de la legislació relativa als mercats de valors, derivats i altres instruments financers o altra legislació que així ho prevegi, equivalents a les atribuïdes a l'INAF. En aquests casos, abans de lliurar aquesta informació, s'ha d'informar per escrit la Direcció General de l'INAF. A més, en cas que la informació a lliurar hagi estat obtinguda d'altres autoritats en el marc de la cooperació entre aquestes autoritats i l'INAF, la informació no pot ser facilitada en cap cas sense que l'INAF hagi sol·licitat el consentiment previ d'aquestes autoritats, sense perjudici que la revelació d'aquesta informació sigui imposada per una disposició legal vigent.

5. En tots els casos en què una llei específica que regula les funcions i competències de l'INAF no autoritzi l'INAF explícitament a revelar informació confidencial, la recepció, l'intercanvi i la transmissió d'informacions confidencials per part de l'INAF a autoritats o organismes oficials nacionals amb competències equivalents o complementàries a les atorgades a l'INAF, s'autoritza quan la finalitat sigui vetllar per la protecció dels dipositants, els inversors i/o per l'estabilitat del sistema financer.

6. Les transmissions d'informació regulades al present article i a l'article següent no comporten ni constitueixen una violació del deure de secret, el secret en l'àmbit laboral i el secret professional, ni cap classe de responsabilitat legal, ni tampoc conculquen les restriccions sobre revelació d'informació a les quals estan sotmeses les entitats i l'INAF d'acord amb la legislació vigent.

Article 20. Cooperació internacional

1. En l'exercici de la cooperació internacional que és atribuïda a l'INAF per aquesta Llei, l'INAF coopera, estableix relacions i/o acords de col·laboració amb organismes oficials internacionals o amb autoritats estrangeres competents en matèria de regulació del sistema financer, d'autorització i registre, de supervisió i/o control dels supervisats per vetllar pel compliment de la legislació del sistema financer, de la legislació relativa als mercats de valors, derivats i altres instruments financers o altra legislació que així ho prevegi, equivalents a les atribuïdes a l'INAF per la legislació vigent. En aquest sentit i d'acord amb l'establert a l'article 4 d'aquesta Llei, l'INAF col·labora proveint assistència i intercanviant informació amb aquestes autoritats o organismes estrangers sempre i quan es doni compliment a les disposicions següents:

a) la col·laboració, l'assistència i/o l'intercanvi d'informació es fonamenta en els principis de reciprocitat i confidencialitat;

b) l'autoritat o l'organisme sol·licitant accepta respondre sol·licituds efectuades per l'INAF que siguin de característiques equivalents a les sol·licitades per aquesta autoritat o organisme a l'INAF;

c) les informacions lliurades estan sotmeses a secret en l'àmbit laboral i/o al secret professional de l'autoritat o organisme que les rep i aquestes autoritats o organismes que reben la informació de l'INAF han d'estar sotmesos a normes de confidencialitat, de secret en l'àmbit laboral i de secret professional, com a mínim, equivalents a aquelles a les quals es troba sotmès l'INAF;

d) les informacions lliurades són necessàries per a la consecució de les funcions de l'autoritat o organisme que les rep;

e) la informació facilitada per l'INAF només pot ser emprada per part de l'autoritat o organisme que la rep amb la finalitat per a la qual aquesta informació li ha estat comunicada i aquesta autoritat o organisme ha de poder garantir que cap altre ús en serà fet;

f) quan les informacions confidencials sol·licitades han estat obtingudes per l'INAF d'altres autoritats o organismes nacionals o estrangers, aquestes informacions confidencials no poden ser facilitades per l'INAF a una autoritat o organisme sol·licitant sense el consentiment escrit previ de l'autoritat o organisme nacional o estranger que les havia facilitat en primera instància a l'INAF i, quan escaigui, l'INAF només podrà intercanviar aquestes informacions d'acord amb les limitacions establertes per l'autoritat o organisme nacional o estranger del

qual l'INAF havia obtingut la informació inicialment.

Sense perjudici de les disposicions previstes legalment, l'INAF només pot utilitzar la informació confidencial obtinguda en virtut de l'establert a l'article 4 d'aquesta Llei, en l'exercici de les seves funcions o en relació amb els procediments administratius o judicials relacionats específicament amb l'exercici d'aquestes;

g) que la sol·licitud sigui efectuada per escrit i inclogui concretament la informació sol·licitada i l'explicació que justifica la seva rellevància i, a més, la següent:

i) una descripció dels fets i dels motius i propòsits per als quals se sol·licita la informació i/o l'assistència;

ii) una descripció de la presumpta infracció comesa, si és el cas.

2. Cada sol·licitud d'informació o d'assistència rebuda per l'INAF és objecte d'una anàlisi per determinar si aquesta sol·licitud dóna compliment als requeriments establerts en aquest article. En el cas que l'INAF consideri que la sol·licitud d'informació dóna compliment a aquests requeriments, procedeix a realitzar els tràmits necessaris per a l'obtenció de la informació requerida i la trameta a l'autoritat o organisme sol·licitant. En el cas que l'INAF conclouï que la sol·licitud d'informació no procedeix o no dóna compliment a aquests requeriments, n'informa l'autoritat o organisme sol·licitant.

3. Qualsevol sol·licitud d'informació o d'assistència rebuda per l'INAF d'una autoritat o organisme en els termes previstos en aquest article ha de ser rebutjada quan:

a) l'intercanvi d'informació i/o assistència pugui comportar perjudici a la sobirania, o a la seguretat o a l'ordre públic d'Andorra;

b) s'hagi incoat un procediment judicial sobre la base dels mateixos fets i contra les mateixes persones davant dels tribunals andorrans; o

c) hagi recaigut una resolució judicial definitiva sobre els mateixos fets i respecte de les mateixes persones davant dels tribunals andorrans.

En els casos esmentats en els punts b) i c), l'INAF notifica a l'autoritat o organisme demandant la informació més detallada possible sobre el procediment o la resolució judicial en qüestió.

4. Els acords de cooperació i col·laboració entre l'INAF i altres autoritats competents estrangeres en matèria de supervisió en base consolidada han d'establir la forma i els termes en què han de ser supervisades les entitats financeres filials d'una

matriu establerta en un dels països signataris de l'acord.

5. En el marc de la supervisió en base consolidada duta a terme per l'INAF i d'altres autoritats estrangeres competents en matèria de supervisió i, sempre que l'acord de col·laboració signat entre les parts ho contempli, a més de la cooperació en intercanvi d'informació relatiu a les entitats supervisades, es poden donar els següents casos de sol·licitud d'assistència:

a) que l'INAF demani a una autoritat estrangera que realitzi una inspecció in situ o una investigació en el seu territori amb la participació del seu personal. Així mateix, pot demanar que personal de l'INAF acompanyi aquesta autoritat en la inspecció in situ o investigació;

b) que una autoritat estrangera competent en matèria de supervisió sol·liciti a l'INAF que dugui a terme una inspecció in situ o una investigació a Andorra. L'INAF hi dóna el seu consentiment sempre i quan no es produeixi cap dels fets llistats més endavant en aquest apartat. Així mateix, l'INAF pot permetre que el personal de l'INAF estigui acompanyat per personal de l'autoritat demandant. No obstant això, la inspecció in situ o la investigació es troba íntegrament sota el control de l'INAF.

La informació obtinguda en el marc de les inspeccions in situ o investigacions està sotmesa a les normes de confidencialitat, de secret en l'àmbit laboral i de secret professional a les quals està sotmès l'INAF i no podrà ser revelada per part de l'autoritat supervisora estrangera ni utilitzada per a d'altres finalitats que les de supervisió de l'entitat objecte de la inspecció in situ o investigació.

6. Les filials andorranes de matrius estrangeres en els països amb els quals l'INAF hagi establert un acord de col·laboració en matèria de supervisió han de trametre a la seva matriu la informació necessària per a la gestió dels seus riscos així com tota la requerida per part del seu òrgan de supervisió.

Capítol tercer. Situació i gestió patrimonial

Article 21. Fons propis

1. Els fons propis estan formats pel capital de dotació de 12.020.242,09 euros posat a disposició de l'INAF per part de Govern en ser creat i per les reserves dotades amb càrrec als resultats positius obtinguts a comptar des de la seva creació.

2. En cas que l'INAF generi resultats positius, aquests s'aplicaran a la constitució d'una reserva que només podrà ser utilitzada per a la cobertura d'eventuals pèrdues de l'INAF.

3. En cas de liquidació de l'INAF, la totalitat del seu patrimoni correspon a l'Administració general.

Article 22. Pressupost

1. La Direcció General elabora la proposta de pressupost de funcionament i inversions de l'INAF.

2. El director general presenta la proposta de pressupost de l'INAF al Consell d'Administració per a la seva aprovació.

3. El director general ha de trametre el pressupost de l'INAF aprovat pel Consell d'Administració al ministeri encarregat de les finances amb l'antelació suficient perquè aquest pugui ser integrat en una secció específica del projecte de llei del pressupost general per ser tramès al Consell General per a la seva aprovació.

4. El Govern no pot modificar dita proposta de pressupost però, excepcionalment, pot formular-hi observacions o reparaments, amb l'antelació suficient perquè el Consell d'Administració de l'INAF les prengui en consideració i pugui fer arribar al ministeri encarregat de les finances una nova proposta, si escau, per ser integrada en una secció específica del projecte de llei del pressupost general per ser tramès al Consell General per a la seva aprovació.

5. El pressupost de l'INAF queda sotmès a la Llei general de les finances públiques i a les disposicions concordants i de desplegament.

Article 23. Finançament

1. L'INAF es finança amb els ingressos derivats de l'explotació del seu patrimoni, els ingressos derivats del cobrament de taxes o contraprestacions en el marc de l'exercici de les seves funcions i, en cas de ser necessari, mitjançant subvencions consignades al pressupost de l'Administració general de l'Estat.

2. L'INAF percep taxes en concepte d'autorització de creació d'entitats operatives del sistema financer, taxes de supervisió de les entitats supervisades; així com altres taxes relatives a les sol·licituds adreçades a l'INAF per les entitats supervisades d'acord amb els requeriments establerts a la legislació vigent; totes elles recollides en el capítol quart d'aquesta Llei.

3. Addicionalment, l'INAF pot percebre contraprestacions en relació amb les sol·licituds que li són adreçades per part de les entitats supervisades no previstes a l'apartat 2 anterior; i finalment, l'INAF també pot percebre contraprestacions en relació amb la prestació d'altres serveis complementaris que pugui efectuar en el marc de les seves funcions, entre d'altres, la prestació de serveis de formació en temes vinculats amb el sector financer.

4. La determinació del nivell de les taxes i de les contraprestacions definides als apartats 2 i 3 d'aquest article està directament relacionada amb els costos als quals ha de fer front l'INAF per desenvolupar de forma satisfactòria i eficient les funcions que li són encomanades per la legislació vigent.

Article 24. Gestió i administració

1. L'INAF administra els seus recursos propis amb total independència de l'Administració general, respectant els principis d'eficiència, eficàcia i prudència, i valorant en cada cas les circumstàncies dels mercats financers.

2. L'INAF pot comprar i vendre béns mobiliaris i immobiliaris i concloure contractes de serveis que siguin necessaris a la consecució dels seus objectius.

3. En seguiment de l'article 1 de la Llei de contractació pública, de data 9 de novembre del 2000, aquesta pot no ser d'aplicació a l'INAF en els següents casos:

a) impossibilitat o inconveniència de promoure concurrència en l'oferta;

b) reconeguda urgència que exigeixi la ràpida disposició dels béns o dels serveis;

c) necessitat de lliuraments complementaris efectuats pel prestador del subministrament o del servei, quan el canvi de proveïdor suposés adquirir un material tècnic i/o un servei diferent que impliqui incompatibilitats i dificultats tècniques desproporcionades en les condicions d'utilització o de manteniment;

d) especificitat tècnica del producte o necessitat de mesures de confidencialitat del servei.

En aquests supòsits, el director general de l'INAF pot proposar al Consell d'Administració de l'INAF la utilització de la contractació directa i aquest òrgan pot procedir a l'aprovació d'aquesta modalitat de contractació.

Article 25. Règim impositiu

S'exempta l'INAF del pagament de qualsevol tipus d'impost, tret de l'Impost General Indirecte (IGI).

Article 26. Formulació i aprovació de comptes anuals i liquidació pressupostària

1. La Direcció General ha d'elaborar la proposta dels comptes anuals i de la liquidació pressupostària de l'INAF d'acord amb la legislació vigent, duent a terme les adaptacions que siguin necessàries d'acord amb les característiques i la naturalesa de les seves activitats. La proposta dels comptes anuals ha d'incloure la proposta d'aplicació del resultat de l'exercici.

2. El director general ha de sotmetre la proposta dels comptes anuals, inclosa la proposta d'aplicació del resultat de l'exercici i la proposta de liquidació pressupostària de l'INAF, al Consell d'Administració per a la seva formulació i aprovació en el termini màxim de tres mesos a comptar de la data de tancament de l'exercici.

3. El Consell d'Administració pot sotmetre els comptes anuals de l'INAF a una auditoria de comptes.

4. Un cop s'hagin aprovat la liquidació pressupostària i els comptes anuals de l'INAF i la seva proposta d'aplicació de resultat de l'exercici per part del Consell d'Administració, el director general els trameta al ministeri encarregat de les finances perquè els sotmeti al Consell General.

Article 27. Control financer i comptable

1. L'INAF està subjecte al control financer d'acord amb el que estableix la Llei general de les finances públiques i amb les adaptacions necessàries per a l'exercici de la seva activitat.

2. L'INAF està subjecte a la fiscalització externa del Tribunal de Comptes. Aquesta fiscalització no implicarà cap tipus d'ingerència per part del Tribunal de Comptes en les facultats administratives de l'INAF.

Capítol quart. Taxes per la prestació de serveis per part de l'INAF

Article 28. Taxa d'autorització per a la creació d'una nova entitat operativa del sistema financer a Andorra

1. S'estableix una taxa d'autorització per a la creació d'una nova entitat operativa del sistema financer andorrà en funció de la tipologia de cada entitat.

2. Els fets generadors d'aquesta taxa són l'estudi, l'avaluació i la resolució de la sol·licitud d'autorització per a la creació d'una nova entitat operativa del sistema financer andorrà.

3. L'obligat tributari d'aquesta taxa és la persona, física o jurídica, que inicia un procés de sol·licitud d'autorització per a la creació d'una nova entitat operativa del sistema financer andorrà.

4. És responsable solidari del deute tributari d'aquesta taxa la persona en benefici de la qual se sol·licita l'autorització.

5. La quota tributària ve determinada per una quantitat fixa segons la tipologia d'entitat, d'acord amb l'establert a continuació:

Tipologia d'entitat	Quota tributària de la Taxa de creació
Entitats bancàries	30.000 euros
Entitats -no bancàries- de crèdit especialitzat	10.000 euros
Societats financeres d'inversió	12.000 euros
Agències financeres d'inversió	8.000 euros
Societats gestores de patrimonis	6.000 euros
Assessors financers	2.000 euros
Societats gestores d'organismes d'inversió col·lectiva	6.000 euros

6. Meritació i exigibilitat: aquesta taxa es merita en el moment en què se sol·licita l'autorització de creació d'una entitat operativa del sistema financer i s'ha d'abonar a l'INAF en el moment en què es presenta aquesta sol·licitud. L'INAF no inicia el procés d'estudi, avaluació i resolució d'aquesta sol·licitud d'autorització mentre no s'hagi rebut el corresponent pagament.

7. Actualització i modificació de les quotes tributàries:

a) S'habilita l'INAF a actualitzar els imports fixats prèviament en base a l'IPC. A aquest efecte, mitjançant comunicat tècnic, l'INAF ha de comunicar les noves quotes tributàries al conjunt de persones, físiques o jurídiques, afectades.

b) Les quotes tributàries relatives a les taxes establertes en aquest article es poden actualitzar o modificar mitjançant la llei de pressupost.

Article 29. Taxa d'autorització per a la creació i/o modificació d'un organisme d'inversió col·lectiva (OIC) de dret andorrà

1. S'estableix una taxa d'autorització per a la creació i/o modificació d'un OIC de dret andorrà.

2. Els fets generadors d'aquesta taxa són l'estudi, l'avaluació i la resolució de la sol·licitud d'autorització per a la creació i/o modificació d'un OIC de dret andorrà.

3. L'obligat tributari d'aquesta taxa és l'entitat supervisada que presenta la sol·licitud de creació i/o de modificació d'un OIC de dret andorrà.

4. La quota tributària ve determinada per una quantitat fixa segons la tipologia de l'acte administratiu objecte de la sol·licitud d'autorització, d'acord amb l'establert a continuació:

Concepte de la taxa	Quota tributària de la taxa de creació i/o modificació
Creació d'OICVM sense compartiments	2.000 euros
Creació d'OICVM amb compartiments	2.000 euros + 800 euros per compartiment
Creació d'un compartiment d'OICVM	800 euros
Creació d'altres OIC sense compartiments	2.500 euros
Creació d'altres OIC amb compartiments	2.500 euros + 1.000 euros per compartiment
Creació d'un compartiment d'altres OIC	1.000 euros
Creació de SICAV autogestionades	4.000 euros
Creació d'un compartiment de SICAV autogestionada	800 euros
Operacions corporatives	700 euros
Modificació d'OIC	0 - 600 euros

5. S'habilita l'INAF a establir, mitjançant comunicat tècnic, la quota tributària corresponent a l'estudi, l'avaluació i la resolució d'una sol·licitud d'autorització de modificació d'un OIC de dret andorrà amb la finalitat d'establir la quota tributària d'aquesta taxa determinada per una quantitat fixa d'entre l'interval establert en el punt anterior.

6. Meritació i exigibilitat: aquesta taxa es merita en el moment en què se sol·licita l'autorització per a la creació i/o modificació d'un OIC de dret andorrà i s'ha d'abonar a l'INAF en el moment en què es presenta aquesta sol·licitud. L'INAF no inicia el procés d'estudi, avaluació i resolució d'aquesta sol·licitud mentre no s'hagi rebut el corresponent pagament.

7. Actualització i modificació de les quotes tributàries:

a) S'habilita l'INAF a actualitzar els imports fixats prèviament en base a l'IPC. A aquest efecte, mitjançant comunicat tècnic, l'INAF ha de comunicar les noves quotes tributàries al conjunt d'entitats afectades.

b) Les quotes tributàries relatives a les taxes establertes en aquest article es poden actualitzar o modificar mitjançant la llei de pressupost.

Article 30. Taxa d'inscripció per a la creació, baixa i/o modificació d'un organisme d'inversió col·lectiva (OIC) de dret andorrà

1. S'estableix una taxa d'inscripció per a la creació, baixa i/o modificació d'un OIC de dret andorrà.

2. Els fets generadors d'aquesta taxa són l'estudi, l'avaluació i la resolució de la sol·licitud d'inscripció per a la creació, baixa i/o modificació d'un OIC de dret andorrà.

3. L'obligat tributari d'aquesta taxa és l'entitat supervisada que presenta la sol·licitud d'inscripció per a la creació, baixa i/o de modificació d'un OIC de dret andorrà.

4. La quota tributària ve determinada per una quantitat fixa segons la tipologia de l'acte administratiu objecte de la sol·licitud d'inscripció, d'acord amb l'establert a continuació:

Concepte de la taxa	Quota tributària de la taxa d'inscripció
Inscripció de la creació d'OICVM i d'Altres OIC	500 euros
Inscripció de la baixa d'OICVM i d'Altres OIC	1.000 euros
Inscripció de la baixa d'un compartiment d'OICVM o d'Altres OIC	600 euros
Inscripció de la creació de SICAV autogestionades	500 euros
Inscripció d'operacions corporatives	300 euros
Inscripció de modificació d'OIC	0 - 600 euros

5. S'habilita l'INAF a establir, mitjançant comunicat tècnic, la quota tributària corresponent a l'estudi, l'avaluació i la resolució d'una sol·licitud d'autorització de modificació d'un OIC de dret andorrà amb la finalitat d'establir la quota tributària d'aquesta taxa determinada per una quantitat fixa d'entre l'interval establert en el punt anterior.

6. Meritació i exigibilitat: aquesta taxa es merita en el moment en què se sol·licita la inscripció de la creació, baixa i/o modificació d'un OIC de dret andorrà i s'ha d'abonar a l'INAF en el moment en què es presenta aquesta sol·licitud. L'INAF no inicia el procés d'estudi, avaluació i resolució d'aquesta sol·licitud mentre no s'hagi rebut el corresponent pagament.

7. Actualització i modificació de les quotes tributàries:

a) S'habilita l'INAF a actualitzar els imports fixats prèviament en base a l'IPC. A aquest efecte, mitjançant comunicat tècnic, l'INAF ha de comunicar les noves quotes tributàries al conjunt d'entitats afectades.

b) Les quotes tributàries relatives a les taxes establertes en aquest article es poden actualitzar o modificar mitjançant la llei de pressupost.

Article 31. Taxa d'inscripció de l'alta per a la distribució a Andorra d'un organisme d'inversió col·lectiva (OIC) de dret estranger

1. S'estableix una taxa d'inscripció de l'alta per a la distribució a Andorra d'un OIC de dret estranger.

2. Els fets generadors d'aquesta taxa són l'estudi, l'avaluació i la resolució de la sol·licitud d'inscripció per a la distribució a Andorra d'un OIC de dret estranger.

3. L'obligat tributari d'aquesta taxa és l'entitat supervisada que presenta la sol·licitud d'inscripció per a la distribució a Andorra d'un OIC de dret estranger.

4. La quota tributària s'estableix en una quantitat fixa de 600 euros.

5. Meritació i exigibilitat: aquesta taxa es merita en el moment en què se sol·licita la inscripció per a la distribució a Andorra d'un OIC de dret estranger i s'ha d'abonar a l'INAF en el moment en què es presenta aquesta sol·licitud. L'INAF no inicia el procés d'estudi, avaluació i resolució d'aquesta sol·licitud mentre no s'hagi rebut el corresponent pagament.

6. Actualització i modificació de les quotes tributàries:

a) S'habilita l'INAF a actualitzar els imports fixats prèviament en base a l'IPC. A aquest efecte, mitjançant comunicat tècnic, l'INAF ha de comunicar les noves quotes tributàries al conjunt d'entitats afectades.

b) Les quotes tributàries relatives a les taxes establertes en aquest article es poden actualitzar o modificar mitjançant la llei de pressupost.

Article 32. Taxa anual de supervisió de les entitats bancàries andorranes

1. S'estableix una taxa anual de supervisió de les entitats bancàries andorranes en funció del total del balanç individual, de la supervisió en base consolidada i del nombre i tipologia de filials estrangeres o societats dependents estrangeres de cada entitat bancària.

2. El fet generador d'aquesta taxa és la prestació del servei de supervisió i control per part de l'INAF.

3. L'obligat tributari d'aquesta taxa és l'entitat bancària andorrana supervisada.

4. La quota tributària ve determinada per una quantitat fixa que està composta per:

a) la taxa de supervisió individual de cada entitat bancària, la qual es determina en funció del total del balanç individual de l'entitat, que per a l'exercici N s'estableix en base dels seus comptes anuals individuals auditats a 31 de desembre de l'exercici N-1, d'acord amb el següent escalat:

Total balanç individual	Quota tributària de la taxa anual de supervisió
Inferior o igual a 500 milions d'euros	30.000 euros
Superior a 500 i inferior o igual a 1.000 milions d'euros	50.000 euros
Superior a 1.000 i inferior o igual a 3.000 milions d'euros	90.000 euros
Superior a 3.000 milions d'euros	120.000 euros

b) la taxa de supervisió complementària de 15.000 euros per a totes aquelles entitats bancàries sotmeses a una supervisió en base consolidada de l'INAF, si escau; i

c) la taxa de supervisió complementària corresponent a la supervisió en base consolidada per a totes aquelles filials d'entitats bancàries que estiguin sota la supervisió d'una autoritat estrangera de supervisió bancària, financera o d'assegurances, d'acord amb l'establert a continuació:

Tipologia de filials o societats dependents	Quota tributària de la taxa anual de supervisió
Per cada filial bancària estrangera compresa dins de l'àmbit de la supervisió consolidada	12.000 euros
Per cada filial supervisada no bancària estrangera activa compresa dins de l'àmbit de la supervisió consolidada	6.000 euros
Per cada sucursal dependent d'una entitat operativa del sistema	9.000 euros
Per cada oficina de representació dependent d'una entitat operativa del sistema	1.000 euros

5. Meritació i liquidació: aquesta taxa es percep, com a molt tard, el 30 d'abril de l'any en curs o en iniciar l'activitat en cas de tractar-se d'una entitat de nova

creació. Si l'inici d'activitat no coincideix amb l'inici de l'any natural, la taxa es paga proporcionalment al període d'activitat de l'any en curs. L'obligació de satisfer aquesta taxa pren fi arrel de la baixa de l'entitat.

6. Actualització i modificació de les quotes tributàries:

a) S'habilita l'INAF a actualitzar els imports fixats prèviament en base a l'IPC. A aquest efecte, mitjançant comunicat tècnic, l'INAF ha de comunicar les noves quotes tributàries al conjunt d'entitats afectades.

b) Les quotes tributàries relatives a les taxes establertes en aquest article es poden actualitzar o modificar mitjançant la llei de pressupost.

Article 33. Taxa anual de supervisió de les entitats financeres d'inversió andorranes

1. S'estableix una taxa anual de supervisió de les entitats financeres d'inversió en funció dels serveis d'inversió, serveis auxiliars i activitats complementàries autoritzats i exercits de manera real i efectiva.

2. El fet generador d'aquesta taxa és la prestació del servei de supervisió i control per part de l'INAF.

3. L'obligat tributari d'aquesta taxa és l'entitat financera d'inversió andorrana supervisada.

4. La quota tributària ve determinada per una quantitat fixa que s'estableix en funció dels serveis d'inversió, serveis auxiliars i activitats complementàries autoritzats i exercits de manera real i efectiva d'acord amb l'establert a continuació:

Tipologia dels serveis	Quota tributària de la taxa anual de supervisió
Serveis d'inversió	
a) la recepció i la transmissió de les ordres dels clients en relació amb un o més instruments financers	500 euros
b) l'execució per compte dels clients de les ordres esmentades a la lletra a) anterior, que consisteix en la formalització de negocis de compra o venda d'un o més instruments financers	1.000 euros
c) la negociació per compte propi que consisteix en la formalització d'operacions sobre un o diversos instruments financers	1.000 euros

d) 1) la gestió discrecional i individualitzada de carteres de conformitat amb el mandat atorgat pels clients	2.000 euros
d) 2) la gestió discrecional i individualitzada de carteres de conformitat amb el mandat atorgat pels clients exclusivament en la modalitat de gestió indirecta	1.200 euros
e) l'assessorament en matèria d'inversió que consisteix en la prestació de recomanacions personalitzades als clients, a petició seva o per iniciativa de l'entitat financera d'inversió, sobre una o més operacions relatives a instruments financers	500 euros
f) l'assegurament de l'emissió o de la col·locació d'instruments financers	1.000 euros
g) la col·locació d'instruments financers sobre la base, o no, d'un compromís ferm	1.000 euros
h) els serveis de gestió de sistemes multilaterals de negociació	2.000 euros
Serveis auxiliars	
a) l'administració i la custòdia d'instruments financers per compte de clients, inclosos la custòdia i els serveis connexos com la gestió de tresoreria i de garanties	2.000 euros
b) la concessió de crèdits o préstecs a un inversor per permetre-li una operació en un o diversos instruments financers, quan l'entitat financera d'inversió que concedeix el crèdit o el préstec participa en l'operació	1.000 euros
c) l'assessorament a empreses en matèria d'estructura del capital, estratègia industrial i qüestions afins, i l'assessorament i els serveis en relació amb fusions i adquisicions d'empreses	500 euros
d) els serveis de canvi de divises quan estiguin relacionats amb la prestació de serveis d'inversió	500 euros
e) els informes d'inversions i les anàlisis financeres o altres formes de recomanació general relativa a les operacions en instruments financers	500 euros
f) els serveis relacionats amb l'assegurament de l'emissió o de la col·locació d'instruments financers	1.000 euros

g) els serveis i les activitats d'inversió, i els serveis complementaris referits al subjacent no financer dels instruments financers derivats previstos als guions cinquè, sisè i setè del punt 7, del títol preliminar de la Llei 10/2008, del 12 de juny, de regulació dels organismes d'inversió col·lectiva de dret andorrà, quan estiguin vinculats a la prestació de serveis d'inversió o a serveis auxiliars	500 euros
Activitat complementària	1.000 euros

5. Meritació i liquidació: aquesta taxa es percep, com a molt tard, el 30 d'abril de l'any en curs o en iniciar l'activitat en cas de tractar-se d'una entitat de nova creació. Si l'inici d'activitat no coincideix amb l'inici de l'any natural, la taxa es paga proporcionalment al període d'activitat de l'any en curs. L'obligació de satisfer aquesta taxa pren fi arrel de la baixa de l'entitat.

6. Actualització i modificació de les quotes tributàries:

a) S'habilita l'INAF a actualitzar els imports fixats prèviament en base a l'IPC. A aquest efecte, mitjançant comunicat tècnic, l'INAF ha de comunicar les noves quotes tributàries al conjunt d'entitats afectades.

b) Les quotes tributàries relatives a les taxes establertes en aquest article es poden actualitzar o modificar mitjançant la llei de pressupost.

Article 34. Taxa anual de supervisió de les societats gestores d'organismes d'inversió col·lectiva (SGOIC) andorranes

1. S'estableix una taxa anual de supervisió de les societats gestores d'organismes d'inversió col·lectiva.

2. El fet generador d'aquesta taxa és la prestació del servei de supervisió i control per part de l'INAF.

3. L'obligat tributari d'aquesta taxa és la societat gestora d'organismes d'inversió col·lectiva andorrana supervisada.

4. La quota tributària ve determinada per una quantitat fixa de 3.000 euros.

5. Pel que fa a les societats gestores d'organismes d'inversió col·lectiva que duguin a terme l'activitat de gestió discrecional i individualitzada de carteres o l'assessorament en matèria d'inversió o les funcions relatives a la custòdia i a l'administració de les participacions dels fons d'inversió, la quota tributària s'incrementa en 2.000 euros.

6. Meritació i liquidació: aquesta taxa es percep, com a molt tard, el 30 d'abril de l'any en curs o en iniciar l'activitat en cas de tractar-se d'una entitat de nova

creació. Si l'inici d'activitat no coincideix amb l'inici de l'any natural, la taxa es paga proporcionalment al període d'activitat de l'any en curs. L'obligació de satisfer aquesta taxa pren fi arrel de la baixa de l'entitat.

7. Actualització i modificació de les quotes tributàries:

a) S'habilita l'INAF a actualitzar els imports fixats prèviament en base a l'IPC. A aquest efecte, mitjançant comunicat tècnic, l'INAF ha de comunicar les noves quotes tributàries al conjunt d'entitats afectades.

b) Les quotes tributàries relatives a les taxes establertes en aquest article es poden actualitzar o modificar mitjançant la llei de pressupost.

Article 35. Taxa anual de supervisió dels organismes d'inversió col·lectiva (OIC) de dret andorrà

1. S'estableix una taxa anual de supervisió dels organismes d'inversió col·lectiva de dret andorrà en funció de la seva tipologia.

2. El fet generador d'aquesta taxa és la prestació del servei de supervisió i control per part de l'INAF.

3. L'obligat tributari d'aquesta taxa és l'OIC supervisat.

4. La quota tributària ve determinada per una quantitat fixa segons la tipologia d'OIC, d'acord amb l'establert a continuació:

Tipologia d'OIC	Quota tributària de la taxa anual de supervisió
OICVM sense compartiments	1.500 euros
OICVM amb compartiments	1.500 euros + 500 euros per compartiment
Altres OIC sense compartiments	3.000 euros
Altres OIC amb compartiments	3.000 euros + 500 euros per compartiment
SICAV autogestionades sense compartiments	3.000 euros
SICAV autogestionades amb compartiments	3.000 euros + 500 euros per compartiment

5. Meritació i liquidació: aquesta taxa es percep, com a molt tard, el 30 d'abril de l'any en curs o en iniciar l'activitat en cas de tractar-se d'OIC de nova

creació. Si l'inici d'activitat no coincideix amb l'inici de l'any natural, la taxa es paga proporcionalment al període d'activitat de l'any en curs. L'obligació de satisfer aquesta taxa pren fi arrel de la baixa de l'entitat.

6. Actualització i modificació de les quotes tributàries:

a) S'habilita l'INAF a actualitzar els imports fixats prèviament en base a l'IPC. A aquest efecte, mitjançant comunicat tècnic, l'INAF ha de comunicar les noves quotes tributàries al conjunt d'entitats afectades.

b) Les quotes tributàries relatives a les taxes establertes en aquest article es poden actualitzar o modificar mitjançant la llei de pressupost.

Article 36. Taxa anual de supervisió de les entitats financeres -no bancàries- de crèdit especialitzat (EFCE) andorranes

1. S'estableix una taxa anual de supervisió de les entitats financeres -no bancàries- de crèdit especialitzat (EFCE).

2. El fet generador d'aquesta taxa és la prestació del servei de supervisió i control per part de l'INAF.

3. L'obligat tributari d'aquesta taxa és l'entitat financera -no bancària- de crèdit especialitzat (EFCE) andorrana supervisada.

4. La quota tributària ve determinada per una quantitat fixa de 10.000 euros.

5. Meritació i liquidació: aquesta taxa es percep, com a molt tard, el 30 d'abril de l'any en curs o en iniciar l'activitat en cas de tractar-se d'una entitat de nova creació. Si l'inici d'activitat no coincideix amb l'inici de l'any natural, la taxa es paga proporcionalment al període d'activitat de l'any en curs. L'obligació de satisfer aquesta taxa pren fi arrel de la baixa de l'entitat.

6. Actualització i modificació de les quotes tributàries:

a) S'habilita l'INAF a actualitzar els imports fixats prèviament en base a l'IPC. A aquest efecte, mitjançant comunicat tècnic, l'INAF ha de comunicar les noves quotes tributàries al conjunt d'entitats afectades.

b) Les quotes tributàries relatives a les taxes establertes en aquest article es poden actualitzar o modificar mitjançant la llei de pressupost.

Article 37. Taxa anual de supervisió en base consolidada de les entitats financeres i de les societats gestores d'organismes d'inversió col·lectiva

1. S'estableix una taxa anual de supervisió complementària corresponent a la supervisió en base consolidada de les entitats financeres d'inversió i de

les societats gestores d'organismes d'inversió col·lectiva en funció del nombre i de la tipologia de filials estrangeres o societats dependents estrangeres de cada entitat.

2. El fet generador d'aquesta taxa és la prestació del servei de supervisió i control per part de l'INAF.

3. L'obligat tributari d'aquesta taxa és l'entitat andorrana supervisada.

4. La quota tributària ve determinada per una quantitat fixa que està composta per:

1. Una taxa anual de supervisió complementària corresponent a la supervisió en base consolidada de 5.000 euros per a totes aquelles entitats financeres i de les societats gestores d'organismes d'inversió col·lectiva sotmeses a una supervisió en base consolidada de l'INAF, si escau.

2. Una taxa anual de supervisió complementària corresponent a la supervisió en base consolidada per a totes aquelles filials d'entitats financeres i de les societats gestores d'organismes d'inversió col·lectiva que estiguin sota la supervisió d'una autoritat estrangera de supervisió financera o d'assegurances, d'acord amb l'establert a continuació:

Tipologia de filials o societats dependents	Quota tributària de la taxa anual de supervisió
Per cada filial supervisada no bancària estrangera activa compresa dins de l'àmbit de la supervisió consolidada	6.000 euros
Per cada sucursal dependent d'una entitat operativa del sistema	4.000 euros
Per cada oficina de representació dependent d'una entitat operativa del sistema	1.000 euros

5. Meritació i liquidació: aquesta taxa es percep, com a molt tard, el 30 d'abril de l'any en curs o en iniciar l'activitat en cas de tractar-se d'una entitat de nova creació. Si l'inici d'activitat no coincideix amb l'inici de l'any natural, la taxa es paga proporcionalment al període d'activitat de l'any en curs. L'obligació de satisfer aquesta taxa pren fi arrel de la baixa de l'entitat.

6. Actualització i modificació de les quotes tributàries:

a) S'habilita l'INAF a actualitzar els imports fixats prèviament en base a l'IPC. A aquest efecte, mitjançant comunicat tècnic, l'INAF ha de comunicar les noves quotes tributàries al conjunt d'entitats afectades.

b) Les quotes tributàries relatives a les taxes establertes en aquest article es poden actualitzar o modificar mitjançant la llei de pressupost.

Article 38. Taxes per als processos d'autorització prèvia i/o d'inscripció de l'INAF

1. S'estableix una taxa d'autorització prèvia i una taxa d'inscripció d'actes administratius.
2. Els fets generadors d'aquestes taxes són l'estudi, l'avaluació i la resolució de la sol·licitud d'autorització prèvia i de la sol·licitud d'inscripció de l'acte corresponent per part de l'INAF.
3. L'obligat tributari d'aquestes taxes és l'entitat supervisada que presenta la sol·licitud d'autorització prèvia i/o d'inscripció de l'acte corresponent.
4. La quota tributària ve determinada per una quantitat fixa d'acord amb l'establert a continuació:

Concepte de la taxa	Quota tributària de la taxa d'autorització prèvia i/o d'inscripció
Procés d'autorització prèvia	500 – 10.000 euros
Procés d'inscripció	300 – 4.000 euros

5. S'habilita l'INAF a establir mitjançant comunicat tècnic la quota tributària corresponent a l'estudi, l'avaluació i la resolució d'una sol·licitud d'autorització prèvia i d'una sol·licitud d'inscripció, amb la finalitat d'establir la quota tributària d'aquestes taxes per a cadascuna de les tipologies d'actes administratius que requereixen aquests processos, determinada per una quantitat fixa d'entre l'interval establert en el punt anterior.

6. Meritació i exigibilitat: aquestes taxes es meriten en el moment en què se sol·liciten l'autorització prèvia i/o la inscripció i s'han d'abonar a l'INAF en el moment en què es presentin aquestes sol·licituds. L'INAF no inicia el procés d'estudi, avaluació i resolució d'aquesta sol·licitud mentre no s'hagi rebut el corresponent pagament.

7. Actualització i modificació de les quotes tributàries:

a) S'habilita l'INAF a actualitzar els imports fixats prèviament en base a l'IPC. A aquest efecte, mitjançant comunicat tècnic, l'INAF ha de comunicar les noves quotes tributàries al conjunt d'entitats afectades.

b) Les quotes tributàries relatives a les taxes establertes en aquest article es poden actualitzar o modificar mitjançant la llei de pressupost.

Disposició transitòria

La taxa anual de supervisió que, d'acord amb l'establert al capítol quart d'aquesta Llei, han de satisfer les entitats operatives del sistema financer i els organismes d'inversió col·lectiva de dret andorrà s'ha d'aplicar per als exercicis anuals que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor de la present Llei.

Disposició derogatòria

Queden derogades la Llei 14/2003, del 23 d'octubre, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances; l'article 45 de la Llei 14/2010, del 13 de maig, de règim jurídic de les entitats bancàries i de règim administratiu bàsic de les entitats operatives del sistema financer; el Decret del 24 de novembre del 2010 pel qual s'aprova el reglament que desenvolupa l'apartat 5 de l'article 45 de la Llei 14/2010; l'article 53 de la Llei 10/2008, del 12 de juny, de regulació dels organismes d'inversió col·lectiva de dret andorrà; la disposició addicional quarta de la Llei 35/2010, del 3 de juny, de règim d'autorització per a la creació de noves entitats operatives del sistema financer andorrà; l'article 22 de la Llei de regulació dels criteris de solvència i liquiditat de les entitats financeres del 29 de febrer del 1996, així com qualsevol altra disposició de rang igual o inferior que es contradigui amb el que estableix la present Llei.

Disposicions finals

Disposició final primera

Es modifiquen els articles 3 i 5 de la Llei de regulació dels criteris de solvència i liquiditat de les entitats financeres del 29 de febrer del 1996, que queden redactats com segueix:

“Article 3

1. S'entén per fons propis de l'entitat, als efectes de la present Llei, el seu patrimoni net segons la seva expressió en el balanç. Està integrat per la suma de les partides que representen el capital social desemborsat, les reserves, els beneficis de l'exercici en curs, les provisions i qualsevol altra partida que figuren en el balanç sota l'epígraf del passiu corresponent als fons propis. D'aquesta suma se n'han de deduir, si escau, els dividendes a compte o el resultat de l'exercici en curs que es preveu afectar a dividendes, els actius immaterials, les accions pròpies en cartera a valor comptable, les eventuais pèrdues de l'exercici en curs i qualsevol altra partida de l'actiu que indiqui una disminució patrimonial.

2. L'Institut Nacional Andorrà de Finances pot establir limitacions o condicions a totes aquelles partides dels fons propis que presentin una eficàcia reduïda per a la cobertura de pèrdues. Així com determinar les noves partides que poden integrar els fons propis i les seves deduccions.”

“Article 5

Es faculta l'Institut Nacional Andorrà de Finances perquè, davant la introducció de nous procediments financers o l'expressió de noves formulacions comptables, pugui determinar les respectives ponderacions de risc i, en funció d'aquesta ponderació, incloure'ls en el grup corresponent de l'escalat que s'estableix a l'article 4 precedent.”

Disposició final segona

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei de regulació del règim disciplinari del sistema financer del 27 de novembre del 1997:

1. L'article 3 queda redactat com segueix:

“Autoritat del sistema financer andorrà

L'Institut Nacional Andorrà de Finances exerceix la funció de supervisió i control de les entitats operatives del sistema financer i fa un seguiment de l'evolució d'aquestes entitats per comprovar el compliment de les disposicions legals i reglamentàries que regulen la seva actuació i actua preventivament en constatar indicis d'irregularitats.”

2. L'apartat 1 de l'article 4 queda redactat com segueix:

“En l'exercici de les seves funcions, l'Institut Nacional Andorrà de Finances:

a) aplica i fa aplicar les normes i disposicions legals en vigor, mitjançant els procediments i les normes tècniques instrumentals que siguin necessàries;

b) sol·licita i rep, ocasionalment o periòdicament, de les entitats operatives del sistema financer, tota la informació que consideri necessària i, si escau, n'exigeix la validació per part d'auditors externs;

c) realitza, en compliment de les seves funcions, inspeccions in situ de les entitats operatives del sistema financer, directament o mitjançant auditors externs; i

d) rep, a efectes administratius, dels departaments o serveis de l'Administració, informació relativa a les irregularitats eventuais comeses en relació amb la legislació vigent del sistema financer.

Facilitar aquesta informació no constitueix una violació del secret professional ni de les restriccions sobre revelació d'informació i, consegüentment, no comporta cap mena de responsabilitat judicial.”

3. L'article 7 queda redactat com segueix:

“Autoritat competent per a l'exercici del poder disciplinari i sancionador.

L'Institut Nacional Andorrà de Finances, com a autoritat del sistema financer andorrà, exerceix el poder disciplinari sobre el conjunt del sistema financer.”

4. L'apartat segon de l'article 8 queda sense contingut.

5. L'apartat primer de l'article 12 queda redactat com segueix:

“Un cop incoat el procediment, l'Institut Nacional Andorrà de Finances pot, en l'exercici del poder disciplinari, adoptar les mesures cautelars que cregui convenientes amb la finalitat última de protegir els dipositants i els inversors, així com per vetllar per l'estabilitat del sistema financer i l'eficàcia de la resolució que s'adopti.”

6. L'apartat segon de l'article 12 queda sense contingut.

7. L'apartat cinquè de l'article 12 queda redactat com segueix:

“L'Institut Nacional Andorrà de Finances informa el Govern de les mesures de caràcter cautelar adoptades.”

8. A l'apartat sisè de l'article 12 se substitueix la referència a la Comissió Superior de Finances per l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

9. El segon paràgraf de l'apartat tercer de l'article 13 queda redactat com segueix:

“Quan les infraccions comeses puguin ser constitutives de delictes, l'Institut Nacional Andorrà de Finances n'informa immediatament l'autoritat judicial o la Fiscalia.”

10. L'article 17 queda redactat com segueix:

“Constitueixen infraccions lleus els incompliments d'obligacions o prohibicions establertes a la normativa vigent, incloent els comunicats tècnics de l'INAF, que continguin preceptes que es refereixin específicament a les entitats esmentades a l'article 2 d'aquesta Llei i que són d'observança obligatòria per aquestes, que no constitueixin una infracció greu o molt greu d'acord amb el que disposen els dos articles anteriors.

Així mateix, constitueixen infraccions lleus els incompliments de pagament, en el termini estipulat, de qualsevol taxa que, d'acord amb la normativa vigent, s'hagi de satisfer a l'INAF per part de les entitats esmentades.”

11. En el primer paràgraf de l'article 22, se substitueix la referència a la Comissió Superior de Finances per l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

12. Les disposicions addicionals primera, segona i tercera queden sense contingut.

Disposició final tercera

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 10/2008 del 12 de juny, de regulació dels organismes d'inversió col·lectiva de dret andorrà:

1. L'article 34 queda redactat com segueix:

“1. Els resultats realitzats per la venda d'actius d'un mateix tipus i venciment adquirits a preus diferents es calculen segons el sistema del cost mitjà ponderat d'adquisició.

2. Han d'anar a càrrec dels OIC les despeses associades a la seva gestió i dipositaria, així com aquelles relacionades amb l'auditoria dels seus comptes, l'emissió d'altres informes necessaris per a la seva activitat, els honoraris que originin la defensa dels seus interessos i els tributs que els siguin directament aplicables. També han d'anar a càrrec dels OIC els tributs i els arbitris dels actius que l'integren, d'acord amb les legislacions que els siguin d'aplicació.

3. S'han de tenir en compte, per a la determinació del valor liquidatiu, totes les despeses de funcionament de l'OIC.

4. No es poden carregar als OIC despeses de publicitat ni despeses associades a l'elaboració i/o la difusió obligatòria de dades en aplicació de la legislació vigent.

5. Les despeses a càrrec de l'OIC es periodifiquen mitjançant comptes creditors.

6. En el càlcul del valor liquidatiu s'inclouen els actius a partir del moment en què són contractats, prèvia liquidació, seguint el criteri de data operació.

7. El criteri general de valoració dels actius dels OIC és el valor de mercat. Els actius cotitzats en mercats reglamentats es valoren d'acord amb la cotització oficial del mercat en què cotitzen a l'hora establerta en el prospecte de l'OIC.

8. Els actius que no cotitzen en mercats reglamentats són valorats pel seu valor estimat de realització o valor probable de negociació. Els criteris emprats per a la seva valoració han de perseguir en tot moment la recerca de la valoració més encertada tenint en compte tots els factors que entren en joc a l'hora de valorar actius no cotitzats. En aquest sentit, cal tenir en compte els estàndards internacionals de valoració d'actius no cotitzats àmpliament reconeguts per a cada tipologia d'actiu.

9. Les societats i els fons d'inversió amb compartiments i/o classes porten la seva comptabilitat de forma separada diferenciant entre els ingressos i les despeses imputables estrictament a cada compartiment i/o classe.

10. Les despeses de constitució d'un OIC de dret andorrà, enteses com la taxa d'autorització i la taxa d'inscripció per a la creació d'un OIC i/o d'un compartiment de dret andorrà, així com totes aquelles despeses directament vinculades a la seva creació, poden capitalitzar-se i han d'amortitzar-se

de manera sistemàtica contra el compte de pèrdues i guanys de l'OIC, sense excedir la vida útil del compartiment i/o de l'OIC amb el límit màxim de 5 anys.

11. Les despeses de modificació d'un OIC de dret andorrà, enteses com la taxa d'autorització i/o la taxa d'inscripció per a la modificació d'un OIC i/o d'un compartiment de dret andorrà, han ser a càrrec de l'OIC i/o del compartiment modificat.”

2. L'article 46.2 queda redactat com segueix:

“L'INAF, mitjançant resolució motivada, denega les sol·licituds quan no es compleixen els requisits previstos en la normativa vigent. Contra les resolucions de l'INAF es pot interposar recurs davant la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles en el termini de tretze dies hàbils a partir de l'endemà de la notificació de la resolució de la sol·licitud.”

3. L'article 79 queda redactat com segueix:

“Són infraccions lleus els fets que impliquen retards en el compliment d'obligacions de caràcter formal o incompliment d'escassa transcendència de normes de caràcter substantiu, sempre que no lesionin, o ho facin lleument, els interessos dels accionistes, partícips o tercers.

Tenen aquesta consideració, entre d'altres:

a) La remissió, fora dels terminis fixats en aquesta Llei, de la informació que els OIC i els seus gestors han de presentar.

b) La demora en la publicació de la informació que, d'acord amb aquesta Llei, ha de ser tramesa o posar-se a disposició dels socis, els partícips i el públic en general dels OIC.

c) L'excés d'inversió sobre els coeficients establerts en la secció primera del capítol tercer del títol II, sempre que l'excés tingui caràcter transitori i no excedeixi el 20% dels límits legals. S'entén que un excés és transitori quan es donen les tres circumstàncies següents:

i) que l'excés no es perllongui durant més de cinc dies hàbils en un trimestre;

ii) que l'excés no es produeixi més d'una vegada en el mateix trimestre;

iii) que aquesta situació no es reiteri més de tres cops en un exercici.

d) Els incompliments de pagament, en el termini estipulat, de qualsevol taxa que, d'acord amb la normativa vigent, s'hagi de satisfer a l'INAF per part dels OIC.

e) L'incompliment de les altres obligacions o prohibicions establertes en aquesta Llei, o en els

reglaments dels OIC que, per la seva naturalesa, no s'hagi de qualificar com a infracció greu o molt greu.

f) Quan es donin les circumstàncies per a la liquidació del fons i la societat gestora no hagi iniciat el procediment en qüestió.”

Disposició final quarta

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 35/2010 del 3 de juny, de règim d'autorització per a la creació de noves entitats operatives del sistema financer andorrà:

1. L'article 5 queda redactat com segueix:

“Procediment de resolució i inscripció

1. L'INAF ha de resoldre i notificar al sol·licitant l'atorgament de l'autorització prèvia per a la creació d'una entitat operativa del sistema financer andorrà quan, de l'anàlisi de la documentació aportada en compliment dels articles 11, 12, 13 i 14 d'aquesta Llei i altres requeriments establerts mitjançant comunicats tècnics de l'INAF, no s'observin incompliments a la normativa vigent i es reuneixin els requisits i les condicions per poder optar a la creació d'una entitat operativa del sistema financer. En cas contrari, l'INAF ha de denegar aquesta sol·licitud d'autorització prèvia i procedir a notificar-ho al sol·licitant desglossant detalladament els motius de dita denegació. Aquesta notificació ha de dur-se a terme dins del termini màxim de cinc mesos a comptar de la data de la seva presentació o, si és el cas, a comptar del moment en què es completi la documentació exigible. En qualsevol cas, aquesta notificació ha de tenir lloc dins del termini màxim de dotze mesos a partir de la data de presentació de la sol·licitud.

2. La resolució de l'INAF en què atorga l'autorització prèvia esmentada al punt anterior ha d'anar acompanyada del requeriment per a la presentació de la documentació a presentar segons el que es disposa a l'article 15. El sol·licitant ha d'aportar aquesta documentació a l'INAF dins del termini màxim de tres mesos a comptar de la data de la mencionada notificació de l'INAF. En cas de no rebre la informació o la documentació sol·licitades dins del termini establert sense causa justificada, l'INAF denega la sol·licitud.

3. Un cop rebuda la informació o documentació descrita a l'apartat 2, l'INAF examina la sol·licitud i si ho considera oportú atorga l'autorització de creació de l'entitat i procedeix a notificar-ho al sol·licitant dins del termini màxim de tres mesos des de la data de recepció d'aquesta informació o documentació.

4. La nova entitat operativa del sistema financer que té dotze mesos per iniciar les activitats des de la data de notificació de l'atorgament de l'autorització de

creació per part de l'INAF, ha de comunicar formalment a l'INAF la data efectiva i real d'inici d'activitats. En aquesta data l'INAF inscriurà la nova entitat en el corresponent Registre de l'INAF.

5. L'ampliació de les activitats que integren l'objecte social d'una entitat bancària, o d'una entitat -no bancària- de crèdit especialitzat, o d'una entitat financera d'inversió o d'una societat gestora d'organismes d'inversió col·lectiva a activitats no especificades en l'autorització inicial o, en una posterior ampliació de les activitats, queda subjecta a una nova autorització.”

2. L'apartat 2 de l'article 8 queda redactat com segueix:

“2. El dipòsit previ s'ha de retornar als sol·licitants, les sol·licituds dels quals hagin quedat desestimades, dins del termini de vint dies hàbils a comptar de la data de la resolució denegatòria; i a les entitats autoritzades, en el termini màxim de vint dies hàbils a partir de la data en què l'INAF tingui constància de l'inici efectiu i real de la seva activitat.”

3. L'article 13 queda redactat com segueix:

“Els sol·licitants d'una autorització per a la creació de qualsevol de les entitats operatives del sistema financer andorrà han d'aportar a l'INAF, juntament amb la corresponent sol·licitud d'autorització prèvia, una Memòria d'activitats i mitjans.

Aquesta memòria, a títol orientatiu i no limitatiu, ha d'incloure la següent informació:

a) el programa bàsic d'activitats associat a la tipologia d'entitat operativa del sistema financer per a la qual se sol·licita l'autorització així com informació detallada de com preveu l'entitat donar compliment al conjunt de les disposicions legals vigents;

b) una descripció dels mitjans de què es preveu que disposi l'entitat per tal de donar compliment als requisits organitzatius i a les condicions de funcionament requerits per la legislació vigent així com a les disposicions relatives a la protecció de l'inversor;

c) una descripció detallada de les activitats que es preveuen subcontractar, si escau;

d) una descripció genèrica de les mesures que es preveuen implantar per garantir un control intern adequat dels procediments i per desenvolupar les activitats en un entorn de seguretat adequada;

e) una descripció de les polítiques i els procediments previstos en relació amb els preceptes de la legislació relativa a la lluita contra el blanqueig de diners i valors i el finançament del terrorisme;

f) els vincles previstos, si és el cas, amb altres entitats financeres o de crèdit que aportarien els

coneixements tecnològics o que participarien en la gestió, o que es comprometrien a aportar suport de qualsevol tipus en el cas d'eventuals dificultats financeres;

g) la ubicació prevista de la seu social i les previsions en relació amb la creació de filials, sucursals i oficines;

h) les previsions de contractació de personal durant els tres primers exercicis amb indicació dels nivells de qualificació;

i) un pla de negoci regulatori, que inclogui el balanç de constitució de l'entitat i els balanços i comptes de resultats previstos per als tres primers exercicis; així com una descripció del model i l'estratègia de negoci en què es basa l'estimació d'objectius quantitatius. En particular, es precisaran els volums d'activitat i els ingressos i despeses previstos per a cada línia de negoci amb especificació dels serveis i les activitats que la integren;

j) la política d'aplicació dels resultats que es preveu dur a terme;

k) la relació provisional de persones que hagin d'integrar la direcció general, amb informació detallada que permeti comprovar el compliment de les disposicions legals vigents; i

l) una declaració jurada de la persona que es preveu que presideixi l'entitat així com del seu director general, en virtut de la qual manifesten conèixer les obligacions establertes per la legislació vigent.”

4. L'article 15 queda redactat com segueix:

“Per optar a l'atorgament de l'autorització de creació i amb la finalitat d'actualitzar i completar la documentació presentada amb la sol·licitud d'autorització prèvia, els sol·licitants que hagin obtingut la notificació de la concessió d'autorització prèvia segons el que es disposa a l'apartat 1 de l'article 5 han d'aportar la documentació següent:

a) els estatuts definitius de l'entitat i l'escriptura notarial de constitució de la societat;

b) la certificació de la inscripció de la societat al Registre de Societats;

c) la ubicació definitiva de la seu social i, si escau, de les filials, sucursals i oficines de l'entitat; i

d) la confirmació o actualització de la informació provisional presentada per a l'obtenció de l'autorització prèvia d'acord amb l'establert als articles 11 a 14 d'aquesta Llei, a fi de donar-li caràcter definitiu.”

5. La disposició addicional tercera queda redactada com segueix:

“1. Les inversions estrangeres directes consistents en la participació estrangera en entitats operatives del

sistema financer andorrà resten subjectes a la corresponent autorització prèvia del Govern d'acord amb el que estableix la normativa vigent en matèria d'inversió estrangera.

2. Tanmateix, no tenen la consideració d'inversions estrangeres i, per tant, no queden subjectes a la normativa vigent en matèria d'inversió estrangera, les inversions de les entitats operatives del sistema financer andorrà que tinguin una participació estrangera superior o igual al 50 per cent, les quals es regeixen d'acord amb la normativa específica del sector financer i estan sotmeses a la supervisió de l'INAF.”

Disposició final cinquena

Es modifica l'article 10.2, lletra c), de la Llei 1/2011, del 2 de febrer, de creació d'un sistema de garantia de dipòsits per a les entitats bancàries, que queda redactat com segueix:

“c) Calcular anualment abans del 31 de maig, segons les dades sobre dipòsits coberts corresponents als estats financers anuals auditats de cada membre del Sistema, l'import de la reserva en garantia que ha de mantenir cada membre i les aportacions que han de realitzar al Fons.”

Disposició final sisena

S'encarrega al Govern que, en el termini màxim de sis mesos a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, publiqui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, mitjançant el decret corresponent, el text refós de l'articulat i de les disposicions complementàries de les lleis següents:

- Llei de regulació de reserves en garantia de dipòsits i d'altres obligacions operacionals a mantenir i dipositar per entitats enquadrades en el sistema financer, de l'11 de maig de 1995.

- Llei de regulació dels criteris de solvència i de liquiditat de les entitats financeres, del 29 de febrer de 1996, modificada el 12 de desembre de 1996.

- Llei de regulació del règim disciplinari del sistema financer, del 27 de novembre de 1997.

- Llei 35/2010 del 3 de juny, de règim d'autorització per a la creació de noves entitats operatives del sistema financer andorrà.

Disposició final setena

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Andorra la Vella, 20 de febrer del 2013

2.2 Proposicions de llei

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 7 de març del 2013, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Ladislau Baró Solà, president del Grup Parlamentari Demòcrata, registrat en data 1 de març del 2013, sota el títol **Proposició de llei de modificació de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració** i exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit sota la qualificació de Proposició de llei.
2. D'acord amb l'article 103.2, ordenar la seva publicació, i remetre-la al Govern perquè, en el termini de quinze dies, manifesti el seu criteri. El Govern haurà d'evacuar el seu informe per tot el dia 4 d'abril del 2013, a les 13.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 7 de març del 2013

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Proposició de llei de modificació de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració

Exposició de motius

En la sessió del 31 de maig del 2012, el Consell General va aprovar la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, per la qual, entre d'altres, es van crear noves tipologies d'autoritzacions d'immigració que completaven el conjunt vigent. Ara bé, l'aprovació d'aquesta Llei de modificació de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, s'ha considerat una necessitat per crear, entre d'altres, tres tipus de noves autoritzacions d'immigració.

Es preveu així crear una autorització de treball sense residència, motivada per la necessitat de les empreses andorranes de contractar personal que treballi i resideixi fora d'Andorra. Igualment es crea una autorització de treball per compte propi, que ve motivada pel fet de desenvolupar la Llei 10/2012, del 21 de juny, d'inversió estrangera al Principat d'Andorra, així com la modificació continguda en la mateixa Llei relativa a la lletra a de l'apartat 1 de l'article 5, de la Llei 6/2008, del 15 de maig,

d'exercici de professions liberals i de col·legis i associacions professionals, amb l'objectiu d'assegurar que la normativa d'immigració no constitueixi un fre als dits canvis legislatius. Així mateix, atenent les mancances de la Llei vigent en aquest sentit, s'ha creat una autorització de residència per ingrés en centres geriàtrics privats o per ingrés en centres de cures mèdiques o terapèutiques privats, que permet a la persona titular de residir durant més de 90 dies per any natural al Principat, estant ingressada en un centre geriàtric o de cures mèdiques o terapèutiques privat.

Igualment, aquesta Llei ha volgut tenir en compte les noves necessitats de la conjuntura econòmica actual i, a aquest efecte, queden permesos tots els tipus de treballs de curta durada, sempre que no excedeixin 30 dies naturals per any natural. Ensenms, aquesta Llei amplia la possibilitat de computar, dins del període de residència permanent i efectiva, un desplaçament laboral a l'estranger acordat amb el patró en el marc de la realització de treballs determinats amb una durada no superior a 12 mesos prorrogable si es justifica suficientment. Amb la mateixa finalitat es preveu que, en el cas que el patró pagui la taxa generada per la prestació d'un dels serveis administratius esmentats als apartats 3, 5, 6, 7, 9 i 23 de l'article 152 i, en un termini màxim d'un mes, acreditati que la persona estrangera per la contractació de la qual ha satisfet la taxa ha dimitit de les seves tasques laborals, pot sol·licitar una altra autorització d'immigració de les mateixes característiques que l'anterior sense haver de tornar a abonar la taxa, havent de respectar, però, els criteris de cohesió social previstos a l'article 36 de la Llei així els demés requisits que fixi la llei i reglaments vigents.

Igualment, s'ha regulat la necessitat d'ampliar l'autorització fins ara vigent per estudis, en pràctiques formatives o per recerca, i per activitats d'entrenaments esportius, i s'estableix la possibilitat de permetre que les pràctiques formatives, els entrenaments esportius i les recerques siguin remunerats dins del marc de convenis atorgats amb centres docents o esportius estrangers.

Per tenir més control pel que fa a la immigració, es preveu igualment l'obligació dels titulars d'autoritzacions de residència i treball i per raons de reagrupament d'inscriure's al comú de la parròquia en la qual resideixen en el termini màxim de 3 mesos a comptar de la data d'obtenció de la sol·licitud d'immigració, i es fixa el mateix termini de 3 mesos per als altres titulars d'autoritzacions d'immigració que fins ara ja tenien aquesta obligació -si bé el termini era d'un any-, per igualar els dits terminis.

En aquesta Llei també s'efectuen altres modificacions necessàries per implementar degudament les modificacions detallades més amunt, així com altres de necessàries per aclarir certs aspectes que podien portar a confusió de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració.

En conclusió, aquesta modificació de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració adapta les necessitats de la immigració del país a les noves normes legislatives vigents, així com a la conjuntura econòmica actual, i resol certs inconvenients que a la pràctica presentava el sistema actual, sense modificar l'estructura i el sistema d'immigració vigent al Principat.

Aquesta Llei es compon de 49 articles, d'una disposició derogatòria i de dos disposicions finals.

Article 1

S'afegeix un nou article 22 bis a la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“Article 22 bis

Tota persona estrangera titular d'una autorització d'immigració de residència i treball, i tota persona resident per raó de reagrupament, tenen l'obligació d'inscriure's al comú de la parròquia en la qual resideixen en el termini màxim de 3 mesos a comptar de la data de concessió de l'autorització d'immigració i de justificar aquesta inscripció dins del mateix termini prop del Servei d'Immigració.”

Article 2

Es modifica l'apartat 10 de l'article 23 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“10. El nombre d'autoritzacions de residència sense activitat lucrativa per a professionals amb projecció internacional i per raons d'interès científic, cultural i esportiu i per ingrés en centres geriàtrics privats o per ingrés en centres de cures mèdiques o terapèutiques privats que es poden concedir en un temps determinat es fixa periòdicament d'acord amb les circumstàncies econòmiques i socials del Principat d'Andorra. La determinació del nombre màxim d'autoritzacions es fa per via reglamentària en la mateixa norma que fixi les quotes d'autoritzacions d'immigració general o en una altra de la mateixa jerarquia. Totes aquestes autoritzacions de residència es computen dins de la quota aprovada, amb l'excepció de les relatives a les persones que accedeixin a la condició de resident sense activitat lucrativa, d'acord amb les disposicions dels articles

91, 93 i 94. Tampoc no computen les persones que es troben en una de les situacions esmentades a l'article 97.”

Article 3

S'afegeixen dos apartats nous, 11 i 12, a l'article 23 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queden redactats de la manera següent:

“11. El nombre d'autoritzacions d'immigració de treball sense residència es fixa periòdicament per via reglamentària, a partir de la política d'immigració definida i d'acord amb les circumstàncies econòmiques i socials del Principat d'Andorra.

12. El nombre d'autoritzacions d'immigració de residència i treball per compte propi es fixa periòdicament per via reglamentària, a partir de la política d'immigració definida i d'acord amb les circumstàncies econòmiques i socials del Principat d'Andorra.”

Article 4

Es modifica l'apartat 6 de l'article 27 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“6. Una persona o empresa que desitgi contractar els serveis d'una empresa estrangera o d'un professional autònom estranger per curta durada, és a dir que en cap cas excedeixi 30 dies naturals per any natural, no ha de sol·licitar cap autorització d'immigració, tot i que ha de cursar una comunicació prèvia per escrit al Servei d'Immigració, i si la contractació és igual o superior a 5 dies hàbils, ha de satisfer la taxa corresponent, la forma de pagament de la qual es fixarà per via reglamentària.”

Article 5

S'afegeix un article 28 bis a la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“Article 28 bis. *Autorització de treball sense residència*

1. La persona estrangera que sol·liciti i obtingui una autorització de treball sense residència estarà autoritzada a treballar a l'estranger per a una empresa legalment constituïda a Andorra, i haurà de residir igualment a l'estranger, en les condicions que determina la Llei.

2. L'autorització de treball sense residència es lliura per una durada inicial d'un any i es renova tres vegades per períodes de dos anys.

3. Transcorreguts set anys a comptar de la data de concessió inicial de l'autorització, les renovacions

successives es lliuren per períodes d'una durada de deu anys.”

Article 6

S'afegeix un article 28 ter a la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“Article 28 ter. *Autorització de residència i treball per compte propi*

1. La persona estrangera que sol·liciti i obtingui una autorització de residència i treball per compte propi estarà autoritzada a residir i treballar al Principat d'Andorra, en les condicions que determina la Llei.
2. L'autorització de residència i treball per compte propi es lliura per una durada inicial d'un any i es renova tres vegades per períodes de dos anys.
3. Una vegada transcorreguts set anys a comptar de la data de concessió inicial de l'autorització, les renovacions successives es lliuren per períodes d'una durada de deu anys.”

Article 7

Es modifica l'article 30 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“Article 30. *Autorització d'immigració per estudis, en pràctiques formatives, per entrenaments esportius o per recerca*

1. La persona estrangera que sol·liciti i obtingui una autorització d'immigració per estudis, en pràctiques formatives, per entrenaments esportius o per recerca, estarà autoritzada a estudiar, a realitzar pràctiques formatives, a realitzar entrenaments esportius o a efectuar recerques de caràcter científic o similar i a residir al país únicament mentre durin els estudis, les pràctiques, els entrenaments o les recerques per als quals ha rebut aquesta autorització. S'ha d'adjuntar a la sol·licitud un calendari de les activitats de recerca, de les pràctiques, dels entrenaments o dels estudis que es desitgi efectuar amb una previsió concreta de la finalització.
2. Pel que fa a l'apartat anterior d'aquest article, s'entén per pràctiques formatives, per entrenaments esportius o per recerca, l'activitat no remunerada o remunerada dins del marc de convenis atorgats amb centres docents o esportius estrangers, desenvolupada en l'àmbit d'una empresa situada al territori del Principat d'Andorra i amb una finalitat exclusivament formativa, d'entrenaments o de recerca. En tot cas, pel que fa a les autoritzacions per pràctiques formatives o de recerca, cal que les persones sol·licitants disposin de la titulació acadèmica o professional corresponent, o estiguin

fent tràmits per obtenir-la, però no s'hagin integrat en el mercat laboral.

3. L'autorització d'immigració per estudis en un establiment d'ensenyament radicat al Principat d'Andorra i reconegut pel Govern o l'autorització d'immigració en pràctiques formatives, per entrenaments esportius o per recerca, pressuposa en tots els casos la justificació d'una assegurança que cobreixi de forma suficient i vàlida per al Principat d'Andorra qualsevol tipus de despesa mèdica o sanitària. La suficiència de l'assegurança es determina reglamentàriament.

4. L'autorització d'immigració per estudis, en pràctiques formatives, per entrenaments esportius o per recerca a un menor d'edat requereix l'autorització expressa de la persona que en sigui representant o tutora legal, així com l'acreditació que a Andorra estarà sota la guarda d'una institució o entitat legalment constituïda o d'una persona major d'edat. Si la guarda del menor recau en una institució o entitat legalment constituïda, aquesta institució o entitat ha de ser andorrana, i si recau en una persona, ha de ser de nacionalitat andorrana o resident al Principat d'Andorra i ser titular d'una autorització d'immigració vigent almenys per al període de duració dels estudis, de les pràctiques formatives, dels entrenaments esportius o de la recerca projectats.

5. L'autorització d'immigració per estudis, en pràctiques formatives, per entrenaments esportius o per recerca es pot prorrogar únicament si s'acredita que n'ha estat impossible l'execució dins les previsions i els límits temporals màxims indicats en el calendari adjuntat a la sol·licitud.

6. L'autorització d'immigració per estudis, en pràctiques formatives, per entrenaments esportius o per recerca requereix justificar que es disposa dels mitjans econòmics suficients per viure al Principat d'Andorra durant el temps dels estudis, les pràctiques, els entrenaments o la recerca, i també d'un lloc d'habitatge adequat. La suficiència dels mitjans i la de l'habitatge es determinen reglamentàriament.”

Article 8

S'afegeix un nou article 30 bis de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“Article 30 bis. *Autorització de residència per ingrés en centres geriàtrics privats o per ingrés en centres de cures mèdiques o terapèutiques privats*

1. La persona estrangera que sol·liciti i obtingui una autorització de residència per ingrés en centres geriàtrics privats o per ingrés en centres de cures

mèdiques o terapèutiques privats estarà autoritzada a residir al Principat d'Andorra, d'acord amb les disposicions específiques establertes en el títol IX bis d'aquesta Llei.

2. L'autorització inicial de residència per ingrés en centres geriàtrics privats o per ingrés en centres de cures mèdiques o terapèutiques privats s'atorga per un període d'un any prorrogable. Les renovacions es concedeixen per períodes d'un any."

Article 9

Es modifica l'apartat 2 de l'article 32 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

"2. L'autorització inicial de residència sense activitat lucrativa s'atorga per un període de dos anys prorrogable. La primera renovació es concedeix per un període de dos anys, i la segona, per un període de tres anys."

Article 10

Es modifica l'article 34 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

"Article 34. *Definició*

La condició de persona resident al Principat d'Andorra i els drets que se'n deriven s'atribueixen a tots els estrangers titulars d'una autorització d'immigració vigent, a excepció dels treballadors fronterers i dels estrangers titulars d'una autorització de treball sense residència."

Article 11

Es modifica l'article 36 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

"Article 36. *Criteris de cohesió social*

Amb anterioritat a la presentació d'una sol·licitud d'autorització d'immigració, l'empresa sol·licitant ha d'acreditar justificadament que la seva demanda no pot ser satisfeta pel mercat de treball interior i ha d'efectuar, alhora, tots els tràmits requerits per la normativa prop de l'organisme competent en matèria d'ocupació. S'exceptuen d'aquests requisits les autoritzacions d'immigració lliurades per a l'exercici d'una activitat per compte propi i les autoritzacions de treball sense residència."

Article 12

S'afegeix un nou article 38 bis a la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada

d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

"Article 38 bis. *Criteris per a la concessió de les autoritzacions d'immigració de treball sense residència*

1. La persona estrangera que sol·liciti obtenir una autorització d'immigració de treball sense residència per treballar a l'estranger per compte d'una empresa legalment constituïda a Andorra, tot i residir a l'estranger, pot obtenir una autorització d'immigració de treball sense residència, segons el que exposa l'article 23.11 de la Llei.

2. En la concessió d'autoritzacions d'immigració de treball sense residència, cal que la persona estrangera que sol·licita compleixi les condicions següents:

a) Acreditar documentalment haver estat contractada per una empresa legalment constituïda al Principat d'Andorra amb un salari fix superior a tres vegades el salari mínim vigent en cada moment al Principat d'Andorra durant tot el termini de la relació laboral.

b) Justificar i tenir en vigència una cobertura i assegurança privada per malaltia, incapacitat i vellesa per a la persona sol·licitant per tot el temps de vigència de l'autorització d'immigració, així com per als seus familiars a càrrec.

c) Complir les altres condicions establertes per aquesta Llei."

Article 13

S'afegeix un nou article 38 ter a la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

"Article 38 ter. *Criteris per a la concessió de les autoritzacions d'immigració de residència i treball per compte propi*

1. La persona estrangera que sol·liciti residir de forma permanent al Principat d'Andorra i exercir-hi una activitat per compte propi podrà obtenir una autorització d'immigració de residència i treball per compte propi, segons el que exposa l'article 23.12 de la Llei.

2. En la concessió d'autoritzacions d'immigració per exercir una activitat per compte propi, cal que la persona estrangera que sol·licita compleixi les condicions següents:

A) En el cas d'un professional liberal:

a) Acreditar, en el termini màxim de 3 mesos a comptar de la data d'entrada de la sol·licitud d'autorització d'immigració, que ha obtingut l'autorització d'exercici de la professió liberal per part del Govern.

b) Acreditar, en el termini màxim de 3 mesos a comptar de la data d'entrada de la sol·licitud d'autorització d'immigració, que ha obtingut la col·legiació prop del col·legi professional corresponent quan escaigui.

c) Complir les altres condicions establertes per aquesta Llei.

Mentre no s'acreditin les condicions establertes als punts *a* i *b* anteriors, l'autorització d'immigració queda en suspens.

B) En tots els altres casos:

a) Haver obtingut l'autorització d'inversió estrangera corresponent per constituir una societat andorrana en la qual tingui una participació superior al 10% i haver constituït legalment la societat de referència.

b) Exercir un càrrec en l'òrgan d'administració de la mateixa societat.

c) Acreditar, en el termini màxim de 3 mesos a comptar de la data d'entrada de la sol·licitud d'autorització d'immigració, que la societat legalment constituïda i de referència al punt *a* és titular d'un comerç degudament registrat i en activitat al Principat d'Andorra.

d) Complir les altres condicions establertes per aquesta Llei.”

D'acord amb aquesta Llei, l'activitat comercial prevista al punt *c* anterior s'ha de demostrar amb els ingressos generats per la societat i pel(s) seu(s) comerç(os).

Article 14

Es modifica l'article 39 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“Article 39. *Condicions per a la concessió d'autoritzacions d'immigració per estudis, en pràctiques formatives, per entrenaments esportius o per recerca*

El Govern pot condicionar la concessió d'autoritzacions d'immigració per estudis, en pràctiques formatives, per entrenaments esportius o per recerca a l'existència d'acords específics o del principi de reciprocitat amb el país d'origen de la persona sol·licitant.”

Article 15

Es modifica l'article 40 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“Article 40. *Principi de prioritat en la concessió de les autoritzacions*

Les autoritzacions d'immigració de residència i treball, temporal, de fronterer, temporal de fronterer, de residència i treball per compte propi, de treball sense residència i de residència sense treball, es concedeixen en primer lloc als nacionals dels estats que hagin signat i ratificat un conveni amb el Principat d'Andorra, seguidament als nacionals dels estats membres de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu i finalment als nacionals d'altres estats.”

Article 16

Es modifica l'article 45 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“Article 45. *Allotjament*

L'allotjament de la persona sol·licitant ha de complir les condicions legals mínimes d'habitabilitat requerides reglamentàriament, si aquesta persona ha d'acreditar un domicili a Andorra.”

Article 17

Es modifica l'article 46 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“Article 46. *Edat*

La persona sol·licitant ha de ser major de divuit anys, llevat dels supòsits del reagrupament familiar i de les autoritzacions d'immigració per estudis, en pràctiques formatives, per entrenaments esportius o per recerca o d'altres exceptuats expressament per aquesta Llei.”

Article 18

S'afegeix un nou apartat 5 a l'article 52 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“5. També es computa en l'exercici permanent i efectiu de l'activitat professional el desenvolupament d'una activitat professional a l'estranger, en les condicions previstes a l'article 28 bis.”

Article 19

Es modifica l'article 53 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“Article 53. *Residència permanent i efectiva*

1. Per obtenir la renovació de qualsevol autorització d'immigració, la persona que n'és titular ha d'haver residit de forma permanent i efectiva al Principat d'Andorra a comptar de la data d'inici si es tracta

d'una autorització inicial, o de la data de la darrera renovació en els altres casos. Queden exceptuades d'aquesta norma els titulars d'una autorització d'immigració de fronterer i els titulars d'una autorització de treball sense residència.

2. Es computen en el període de residència permanent i efectiva al Principat d'Andorra les absències causades per vacances, per un tractament mèdic a l'estranger conseqüència d'una malaltia o d'un accident, per un cicle de formació a l'estranger en les condicions definides a l'article 52.3, o per un desplaçament laboral a l'estranger acordat pel patró en el marc de la realització de treballs determinats amb una durada no superior a 12 mesos prorrogables per causa justificada pel patró i amb una autorització del Servei d'Immigració.”

Article 20

S'afegeix un nou article 58 bis a la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“Article 58 bis. *Renovació de l'autorització de treball sense residència*

Per obtenir la renovació d'una autorització de treball sense residència, la persona que n'és titular ha d'haver treballat a l'estranger per a una empresa legalment constituïda a Andorra i ha d'haver residit a l'estranger durant tot el període de l'autorització.

El Servei d'Immigració denega la renovació si l'autorització inicial va ser obtinguda en frau de llei o si les condicions de salari, d'assegurança o d'altres han deixat de ser les exposades en els articles 28 bis i 38 bis.”

Article 21

S'afegeix un nou article 58 ter a la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“Article 58 ter. *Renovació de l'autorització de residència i treball per compte propi*

Per obtenir la renovació d'una autorització de residència i treball per compte propi, la persona que n'és titular ha d'haver residit i treballat al Principat d'Andorra de manera permanent i efectiva. Així mateix, en el cas d'una persona professional liberal, per obtenir la renovació de l'autorització cal que hagi complert els requisits establerts a l'article 38 ter.2.A durant la vigència de l'autorització i que els segueixi complint. En els altres casos, la persona estrangera que vulgui obtenir la renovació de la seva autorització de residència i treball per compte propi, cal que hagi complert els requisits establerts a

l'article 38 ter.2.B durant la vigència de l'autorització i que els segueixi complint.

El Servei d'Immigració denega la renovació si l'autorització inicial va ser obtinguda en frau de llei o si les condicions exposades als articles 28 ter i 38 ter de la Llei no es compleixen.”

Article 22

Es modifica l'apartat c de l'article 67 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“c) El fet de canviar de sector econòmic durant el primer any de l'autorització, quan aquesta Llei ho prohibeixi.”

Article 23

Es modifiquen els apartats a, b i d de l'article 73 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“a) Que la persona titular de l'autorització d'immigració vigent no resideixi al Principat d'Andorra de forma permanent i efectiva, excepte per als titulars d'autoritzacions de treball sense residència i de fronterer.

b) Que la persona titular de l'autorització d'immigració vigent que l'autoritza a treballar no treballi de forma permanent i efectiva al Principat d'Andorra i que no estigui en una de les situacions particulars previstes als articles 59, 60, 62.2, 63, 64, 65 i 28 bis.

d) Que la persona titular de l'autorització hagi canviat de sector econòmic durant el primer any de l'autorització, quan la Llei ho prohibeixi.”

Article 24

S'afegeixen quatre apartats, h, i, j i k, a l'article 73 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queden redactats de la manera següent:

“h) Que es constati que la persona titular d'una autorització inicial obtinguda en aplicació de les disposicions de l'article 28 bis resideix al Principat d'Andorra.

i) Que es constati que la persona titular d'una autorització de residència i treball per compte propi no ha complert o no compleix qualsevol dels requisits previstos a l'article 38 ter aplicables en cada cas.

j) Que es constati que la persona titular d'una autorització per ingrés en centres geriàtrics privats o per ingrés en centre de cures mèdiques o

terapèutiques privats, no consti efectivament ingressada en un centre d'aitals característiques.

k) Que s'anul·li l'autorització d'immigració o es constati la manca de residència efectiva i permanent de les persones que sol·liciten el reagrupament familiar d'acord amb l'article 102 d'aquesta Llei, o que s'anul·li l'autorització d'immigració de residència sense treball de la persona titular principal descrita al títol IX d'aquesta Llei, per a les persones que han estat objecte del reagrupament previstes a l'article 103 d'aquesta Llei, així com per a les persones a càrrec previstes a l'article 91 d'aquesta Llei.”

Article 25

Es modifica l'apartat g de l'article 79 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“g) La manca de justificació de la inscripció al comú on resideix la persona titular d'una autorització de residència sense activitat lucrativa, d'una autorització de residència per raons professionals, d'una autorització de residència per raons d'interès científic, cultural i esportiu, d'una autorització d'immigració de residència i treball o d'una autorització per raó de reagrupament, un cop transcorreguts tres mesos des de l'obtenció de la mateixa autorització.”

Article 26

Se suprimeix l'apartat 2 de l'article 80 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració.

Article 27

Es modifica l'article 81 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“Article 81. *Regularització d'una autorització renovable caducada*

Després de la data de caducitat de l'autorització, la persona titular pot demanar la regularització de la seva situació si justifica, quan escaigui, que ha residit de manera permanent i efectiva al Principat d'Andorra des de la data en què se li va concedir la darrera autorització i també si compleix tots els altres requisits establerts en aquesta Llei per renovar la seva autorització.”

Article 28

Es modifica l'apartat 1 de l'article 89 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“1. Les disposicions d'aquest títol resulten aplicables a la concessió i l'extinció de les autoritzacions d'immigració de residència sense treball esmentades en els articles 32 i 33 d'aquesta Llei.”

Article 29

Es modifiquen els apartats c i d de l'article 97 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queden redactats de la manera següent:

“c) La persona que sol·liciti i obtingui una autorització d'immigració per cursar o ampliar estudis o realitzar treballs d'investigació o de formació o entrenaments esportius, en qualsevol centre públic o privat andorrà, sempre que compleixi els requisits que exigeix aquesta Llei.

d) La persona que resideixi temporalment i per una durada inferior a 90 dies al Principat d'Andorra per seguir tractaments mèdics, sempre que acrediti aquest fet i limiti la seva estada a la durada del tractament.”

Article 30

S'afegeix un apartat e a l'article 97 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“e) La persona que sol·liciti i obtingui una autorització d'immigració per ingrés en centres geriàtrics privats o per ingrés en centres de cures mèdiques o terapèutiques privats, sempre que compleixi els requisits que exigeix aquesta Llei, i que se sotmeti concretament a les especificitats de títol IX bis de la Llei.”

Article 31

S'afegeix un nou títol IX bis a la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“**Títol IX bis.** *Autoritzacions d'immigració de residència per ingrés en centres geriàtrics privats o per ingrés en centres de cures mèdiques o terapèutiques privats*”

Article 32

S'afegeix un nou article 101 bis a la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“Article 101 bis. *Concepte de persona resident per ingrés en centres geriàtrics privats o per ingrés en centres de cures mèdiques o terapèutiques privats*

1. Es considera persona resident per ingrés en centres geriàtrics privats o per ingrés en centres de

cures mèdiques o terapèutiques privats, d'acord amb aquesta Llei, la persona física que no té la nacionalitat andorrana i que estableix la seva residència permanent i efectiva al Principat d'Andorra en un centre geriàtric privat o en un centre de cures mèdiques o terapèutiques privat durant almenys 90 dies per any natural, sense exercir-hi cap activitat laboral o professional.

2. No obstant això, la persona resident per ingrés en centres geriàtrics privats o per ingrés en centres de cures mèdiques o terapèutiques privats pot desenvolupar les activitats necessàries per a la gestió del seu propi patrimoni i, en particular, les funcions que li corresponguin com a administradora de les entitats en el capital o en els fons propis de les quals tingui una participació igual o superior al cinquanta per cent, i sempre que el càrrec d'administrador no sigui remunerat.”

Article 33

S'afegeix un nou article 101 ter a la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“Article 101 ter. *Règim aplicable*

Per obtenir una autorització d'immigració de residència per a ingrés en centres geriàtrics privats o per a ingrés en centres de cures mèdiques o terapèutiques privats, la persona sol·licitant ha de reunir els requisits següents:

- a) Ser major d'edat o menor emancipat, o menor o incapacitat amb l'autorització expressa de qui en sigui representant o tutor legal.
- b) Acreditar que es disposa de mitjans econòmics suficients, d'acord amb els requisits que s'estableixin reglamentàriament, que permetin a la persona sol·licitant residir al Principat d'Andorra per tot el temps de vigència de la residència.
- c) Justificar i tenir en vigència per al Principat d'Andorra una cobertura i assegurança per malaltia, incapacitat i vellesa per a la persona sol·licitant per tot el temps de vigència de l'autorització, a excepció dels menors d'edat i els majors de seixanta anys, els quals han de justificar i tenir en vigència per al Principat d'Andorra una cobertura i assegurança per malaltia.
- d) Demostrar documentalment que ha estat admesa per ingressar en un centre geriàtric o per ingressar en un centre de cures mèdiques o terapèutiques privat.
- e) La signatura de la persona sol·licitant d'un compromís d'estar ingressada de forma permanent i efectiva en un centre geriàtric privat o en un centre de cures mèdiques o terapèutiques privat.”

Article 34

Es modifica l'apartat a del punt 1 de l'article 103 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“a) El cònjuge o el membre de la unió estable de parella.”

Article 35

Es modifica l'article 105 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“Article 105. *Requisits per acreditar el matrimoni, la unió estable de parella, la filiació o la tutela*

El matrimoni, la unió estable de parella, la filiació o la tutela invocats per sol·licitar el reagrupament familiar han de ser degudament acreditats. Les condicions per a l'acreditació són fixades per reglament i el Servei d'Immigració pot dur a terme les verificacions oportunes en aquest sentit.”

Article 36

S'afegeix un nou apartat e a l'article 115 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“e) La persona titular d'una autorització de treball sense residència que resideix de forma habitual al Principat d'Andorra. Si aquesta persona torna a residir fora del territori andorrà, pot continuar treballant a l'estranger, en els termes de la seva autorització, sense perjudici de les sancions que se li puguin imposar.”

Article 37

Es modifica l'apartat 2 de l'article 138 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“El patró que contracta els serveis d'una persona estrangera titular d'una autorització d'immigració temporal té l'obligació de notificar al Servei d'Immigració la cessació de l'activitat laboral del treballador.”

Article 38

Es modifica el títol del títol XIII de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“**Títol XIII.** *Les obligacions del patró o de la persona beneficiària de la prestació de serveis o de la persona titular del centre geriàtric o del centre de cures mèdiques o terapèutiques privats*”

Article 39

S'afegeix un nou capítol tercer al títol XIII de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“**Capítol tercer. Obligacions de la persona titular del centre geriàtric privat o del centre de cures mèdiques o terapèutiques privats**”

Article 40

S'afegeix un nou article 139 bis a la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“Article 139 bis. *Detall de les obligacions*

La persona titular d'un centre geriàtric privat o d'un centre de cures mèdiques o terapèutiques privat té l'obligació de notificar al Servei d'Immigració qualsevol alta definitiva del centre de qualsevol persona titular d'una autorització d'immigració per ingrés en centres geriàtrics privats o per ingrés en centres de cures mèdiques o terapèutiques privats en el termini màxim de 15 dies naturals a comptar de la data d'alta definitiva de la persona titular de l'autorització d'immigració.”

Article 41

S'afegeixen quatre nous apartats, *i, j, k i l*, a l'article 140 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queden redactats de la manera següent:

“i) Qui pernocti o resideixi de forma habitual o treballi al Principat d'Andorra sent titular d'una autorització de treball sense residència.

j) Qui consti com a persona ingressada en un centre geriàtric privat o en un centre de cures mèdiques o terapèutiques privat al Principat d'Andorra després del venciment de la seva autorització d'immigració.

k) La persona titular d'un centre geriàtric privat o d'un centre de cures mèdiques o terapèutiques privat que incompleixi l'obligació de notificar en el termini fixat al Servei d'Immigració qualsevol alta definitiva del centre de qualsevol titular d'una autorització d'immigració per ingrés en centres geriàtrics privats o per ingrés en centres de cures mèdiques o terapèutiques privats, d'acord amb l'article 139 bis.

l) Qui hagi complert amb retard l'obligació d'inscriure's al comú de la parròquia en la qual resideix.”

Article 42

Es modifiquen els apartats *e i l* de l'article 141 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queden redactats de la manera següent:

“e) La persona beneficiària dels serveis prestats per treballadors estrangers dependents d'una empresa estrangera, o per treballadors autònoms estrangers, que deixi fer els treballs abans d'obtenir l'autorització d'immigració temporal per als treballadors d'empreses estrangeres o que deixi fer els treballs de curta durada sense haver efectuat la comunicació prèvia al Servei d'Immigració o sense haver satisfet la taxa prevista a l'article 27.6.

l) Qui treballi al Principat d'Andorra sent titular d'una autorització d'immigració de residència sense treball o de treball sense residència.”

Article 43

Es modifica l'apartat 8 de l'article 152 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“8. Lliurament d'autorització d'immigració per estudis, en pràctiques formatives, per entrenaments esportius o per recerca.”

Article 44

S'afegeixen set apartats nous, del 23 al 30, a l'article 152 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queden redactats de la manera següent:

“23. Lliurament d'autorització de treball sense residència (inicial).

24. Lliurament d'autorització de treball sense residència (renovació).

25. Lliurament d'autorització de residència i treball per compte propi (inicial).

26. Lliurament d'autorització de residència i treball per compte propi (inicial per reagrupament familiar).

27. Lliurament d'autorització de residència i treball per compte propi (renovació).

28. Lliurament d'autorització de residència per ingrés en centres geriàtrics privats o per ingrés en centres de cures mèdiques o terapèutiques privats (inicial).

29. Lliurament d'autorització de residència per ingrés en centres geriàtrics privats o per ingrés en centres de cures mèdiques o terapèutiques privats (renovació).

30. Taxa per treballs de curta durada.”

Article 45

Es modifica l'article 153 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“Article 153. *Obligats tributaris*

El patró és obligat tributari de la taxa generada per la prestació d'un dels serveis administratius esmentats als apartats 3, 5, 6, 7, 9 i 23 de l'article anterior.

La persona que sol·licita el reagrupament familiar és obligada tributària per als serveis administratius enunciats als apartats 10, 12, 13, 16 i 26 de l'article anterior.

La persona estrangera que sol·licita una autorització de treball per compte propi és obligada tributària per als serveis administratius enunciats a l'apartat 25 de l'article anterior.

La persona estrangera que sol·licita una autorització de treball de residència per ingrés en centres geriàtrics privats o per ingrés en centres de cures mèdiques o terapèutiques privats és obligada tributària per als serveis administratius enunciats a l'apartat 28 de l'article anterior.

La persona o empresa que desitja contractar els serveis d'una empresa estrangera o d'un professional autònom estranger per curta durada és l'obligada tributària de la taxa generada per la prestació del servei administratiu esmentat en l'apartat 30 de l'article anterior.

La persona física de nacionalitat estrangera que sol·licita la prestació del servei administratiu és obligada tributària de la taxa generada per la prestació d'un dels altres serveis administratius esmentats a l'article anterior.”

Article 46

Es modifica l'apartat 8 de l'article 154 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“8. Lliurament d'autorització d'immigració per estudis, en pràctiques formatives, per entrenaments esportius o per recerca.”

Article 47

S'afegeixen vuit apartats nous, del 23 al 30, a l'article 154 de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queden redactats de la manera següent:

“

23. Lliurament d'autorització de treball sense residència (inicial)	179,90
24. Lliurament d'autorització de treball sense residència (renovació)	21,30
25. Lliurament d'autorització residència i treball per compte propi (inicial)	179,90
26. Lliurament d'autorització residència i treball per compte propi (inicial per	21,30

reagrupament familiar)	
27. Lliurament d'autorització residència i treball per compte propi (renovació)	21,30
28. Lliurament d'autorització de residència per ingrés en centres geriàtrics privats o per ingrés en centres de cures mèdiques o terapèutiques privats (inicial)	179,90
29. Lliurament d'autorització de residència per ingrés en centres geriàtrics privats o per ingrés en centres de cures mèdiques o terapèutiques privats (renovació)	21,30
30. Taxa per treballs de curta durada	179,90

Les quotes tributàries de les taxes en matèria d'immigració es poden actualitzar mitjançant la Llei del pressupost.”

Article 48

S'afegeix un apartat 2 a l'article 155, de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, que queda redactat de la manera següent:

“2. En el cas que la persona obligada tributària de la taxa generada per la prestació d'un dels serveis administratius esmentats als apartats 3, 5, 6, 7, 9 i 23 de l'article 152 pagui la taxa i, en un termini màxim d'un mes, acreditat en la forma prevista reglamentàriament que la persona estrangera per la contractació de la qual ha satisfet la taxa ha dimitit de les seves tasques laborals, pot sol·licitar una segona i única autorització d'immigració de les mateixes característiques que l'anterior, sense haver de tornar a abonar la taxa, i ha de respectar, però, els criteris de cohesió social previstos a l'article 36, així com els demés requisits que fixi la llei i els reglaments vigents.”

Article 49. Modificacions de l'índex

1. Es modifica l'índex de la Llei en tots els articles que han estat modificats.

Disposició derogatòria

Queden derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin al que s'estableix en aquesta Llei.

Disposició final primera

S'encarrega al Govern que, en el termini màxim de tres mesos a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, publiqui al *Bulletí Oficial del Principat d'Andorra*, mitjançant el decret legislatiu corresponent, el text refós de l'articulat de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració, incloent-hi totes les modificacions aportades mitjançant aquesta Llei.

Disposició final segona

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.6 Tractats internacionals

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 7 de març del 2013, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 4 de març del 2013, sota el títol **Publicació de les esmenes al paràgraf I del Protocol adjunt sobre petites quantitats relatiu a l'Acord entre el Principat d'Andorra i l'Agència Internacional de l'Energia Atòmica relatiu a l'aplicació de garanties en el marc del Tractat sobre la no proliferació de les armes nuclears**, i exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General, ha acordat d'acord amb l'article 64.2 de la Constitució i 90 del Reglament del Consell General, ordenar la seva publicació al Butlletí del Consell General.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 7 de març del 2013

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Publicació de les esmenes al paràgraf I del Protocol adjunt sobre petites quantitats relatiu a l'Acord entre el Principat d'Andorra i l'Agència Internacional de l'Energia Atòmica relatiu a l'aplicació de garanties en el marc del Tractat sobre la no proliferació de les armes nuclears

Atès que l'Agència Internacional de l'Energia Atòmica (AIEA) ha proposat al Govern d'Andorra l'acceptació d'esmenes al paràgraf I del Protocol adjunt sobre petites quantitats, indicant que la carta de l'Agència i la carta de resposta del Govern acceptant les esmenes constituiran un Acord entre Andorra i l'AIEA per esmenar degudament el paràgraf I del Protocol adjunt;

Atès que, d'acord amb l'apartat 1 de l'article 25 de la Llei reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de tractats del 19 de desembre de 1996, el Govern, en

la sessió del 19 de desembre del 2012, ha acordat aprovar les esmenes al paràgraf I del Protocol adjunt sobre petites quantitats;

Atès que, d'acord amb l'apartat 2 del mateix article 25, el Govern ho ha comunicat als coprínceps i al Consell General;

Es fa públic el paràgraf I esmenat del Protocol adjunt sobre petites quantitats relatiu a l'Acord entre el Principat d'Andorra i l'Agència Internacional de l'Energia Atòmica relatiu a l'aplicació de garanties en el marc del Tractat sobre la no proliferació de les armes nuclears que diu el següent:

<< Paràgraf I esmenat del Protocol adjunt sobre petites quantitats relatiu a l'Acord entre el Principat d'Andorra i l'Agència Internacional de l'Energia Atòmica relatiu a l'aplicació de garanties en el marc del Tractat sobre la no proliferació de les armes nuclears

I. 1) Mentre Andorra

a) no tingui, en les activitats nuclears pacífiques exercides en el seu territori, sota la seva jurisdicció o sota el seu control en qualsevol lloc ni matèries nuclears en quantitats superiors als límits fixats en l'article 36 de l'Acord entre Andorra i l'Agència relatiu a l'aplicació de garanties en el marc del Tractat sobre la no proliferació de les armes nuclears (d'ara endavant anomenat "l'Acord") per als tipus de matèries en qüestió, o

b) no prengui la decisió de construir una instal·lació o d'autoritzar la construcció d'una instal·lació, en el sentit donat a aquesta paraula en les Definicions,

les disposicions de la segona part de l'Acord no són aplicables, llevat dels articles 32 a 38, 40, 48, 59, 61, 67, 68, 70, 72 a 76, 82, 84 a 90, 94 i 95.

2) La informació que cal proporcionar d'acord amb les lletres a) i b) de l'article 33 de l'Acord es pot agrupar per ser presentada en un informe anual; de la mateixa manera, es presenta un informe anual, si escau, pel que fa a la importació i l'exportació de matèries nuclears establertes en la lletra c) de l'article 33.

3) Per tal que els arranjaments subsidiaris previstos en l'article 38 de l'Acord es puguin concloure en el moment desitjat, Andorra

a) dóna a l'Agència un preavis amb una antelació suficient abans que hi hagi matèries nuclears en les activitats nuclears pacífiques exercides en el seu territori, sota la seva jurisdicció o sota el seu control, sigui on sigui, en quantitats superiors als límits fixats, o

b) informa l'Agència en quant hagi pres la decisió de construir o d'autoritzar la construcció d'una instal·lació,

segons el cas que es presenti en primer lloc.>>

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer l'entrada en vigor de les esmenes al paràgraf I del Protocol adjunt sobre petites quantitats.

Andorra la Vella, __ de _____ del 2013

4- IMPULS I CONTROL DE L'ACCIÓ POLÍTICA DEL GOVERN

4.4.1 Preguntes

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 7 de març del 2013, ha examinat les preguntes amb resposta escrita del Govern presentades pel M. I. Sr. David Rios Rius, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 7 de març del 2013, relatives a l'import de 1,67M d'euros liquidats el 2012 al projecte "CG2 Soldeu-Pas de la Casa i accessos" del concepte "Béns destinats a l'ús general" i d'acord amb els articles 18 i 129 del Reglament del Consell General ha acordat admetre-les a tràmit i ordenar la seva publicació, (Reg. Núm. 143).

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 7 de març del 2013

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Molt Il·lustre Senyor,

El sotassinat, David Rios Rius, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, d'acord amb el que disposen els articles 129 i següents del Reglament del Consell General, formulo les preguntes següents perquè, en el millor termini, el Govern presenti, per escrit, les respostes corresponents.

Preguntes que es formulen en referència a l'import de 1,67M€ liquidats el 2012 al projecte "CG2 Soldeu-Pas de la Casa i accessos" del concepte "Béns destinats a l'ús general"

Motivació

En el document pressupostari "Execució pressupostària i comptable amb data 30 de setembre del 2012 del Govern d'Andorra", la Intervenció General destaca les inversions més significatives del Ministeri d'Economia i Territori, en el concepte "Béns destinats a l'ús general", el projecte anomenat "CG2 Soldeu-Pas de la Casa i accessos" on s'han liquidat fins el 30 de setembre 1.667.000 euros. Aquest projecte ocupa el quart lloc, després del

"Túnel dels dos Valires", "Desviació Sant Julià de Lòria" i "Pavimentació CG, CS i carrers", quant l'import liquidat.

En relació a aquesta informació es pregunta:

1. A quins treballs concrets correspon aquesta liquidació?
2. En quina data ha acordat Govern l'adjudicació d'aquests treballs, per quins imports i a quines empreses?
3. En quin exercici pressupostari s'han executat aquests treballs?

Preguntes que hauran de ser respostes, per escrit, en el termini establert reglamentàriament.

Andorra la Vella, 07 de març del 2013

David Rios Rius
Conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata

5- ALTRA INFORMACIÓ

5.2 Convocatòries

Avis

El proper dia 14 de març del 2013, dijous, a les 18.00h, se celebrarà, a la Casa de la Vall, una Sessió Tradicional del Consell General.

L'ordre del dia d'aquesta sessió és el següent:

1. Informe de la delegació del Consell General a l'APF.
2. Informe de la delegació del Consell General a l'OSCE.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 5 de març del 2013

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Avis

El proper dia 18 de març del 2013, dilluns, a les 15.00h, se celebrarà a la sala de reunions públiques de la planta -3 del nou edifici del Consell General, una sessió informativa pública del M. I. Sr. Francesc Camp Torres, ministre de Turisme i Medi Ambient, davant de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient, amb l'ordre del dia següent:

Punt Únic: Compareixença, a iniciativa pròpia, del M. I. Sr. Francesc Camp Torres, ministre de Turisme

i Medi Ambient, per presentar el balanç 2012 i principals accions 2013.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 8 de març del 2013

Vicenç Mateu Zamora

Síndic General